

നമ്പൂതിരി
സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസ കമ്മീഷ
റിപ്പോർട്ട്

കമ്മിററി

സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷൻ

മെമ്പർമാർ

1. ബ്രഹ്മശ്രീ എ. കെ. ടി. കെ. എം. ഉപ്പൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് (ഡി. ഇ. അവർകൾ. പ്രസിഡന്റ്)
2. കൂത്തിരിക്കോട്ട മചന്ദ്രാതൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് (സിക്രട്ടരി) ,,
3. കപ്ലിങ്ങാട്ട ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി (എം. എൽ. സി.) ,,
4. മാത്തൂർ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ,,
6. സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോററി (എം. എ.) ,,
6. മാറാങ്ങ്ലേരി ത്രിവിക്രമൻ വാസുദേവൻ. ,,
7. സി. എൻ. കുപ്പൻ നമ്പൂതിരി (എം. എൽ. സി.) ,,
8. എം. പി. നാരായണഭട്ടതിരി ,,
9. എസ്സ്. ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂതിരി ,,
10. വി. എം. ചന്ദ്രശേഖരൻ നമ്പൂതിരി ,,
11. കെ. പി. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി
2. കാവിൽ അമ്പിഞ്ഞിക്കാട്ട നീലകണ്ഠൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് ,,

നമ്പൂതിരി

സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മിറ്റിയുടെ

റിപ്പോർട്ട്

യോഗക്ഷേമ മഹാസഭയുടെ കഴിഞ്ഞ 19-ാം വാർഷികയോഗത്തിലെ തീരുമാനമനുസരിച്ച് നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾ ചെയ്ത അന്വേഷണത്തിന്റേയും ആലോചനയുടേയും ഫലമായി ഈ റിപ്പോർട്ട് ഇതാ സഭ മുമ്പാകെ സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും അധഃപതനത്തിനും ആ സമുദായം തന്നെയാണു കാരണം. അല്ലാതെ തങ്ങളുടെ അധഃപതനത്തെക്കുറിച്ച് അന്യരിൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതു തീരെ മൌഢ്യമാണ്. അതുപോലെതന്നെ അധഃപതനകാരണങ്ങളെ കണ്ടറിഞ്ഞ് അവയ്ക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗം തേടേണ്ടതും അവരുടെ തന്നെ കടമയാണ്. പാലിയത്ത് അനുജനച്ചനവർകൾ, സദയം ഞങ്ങൾക്കയച്ചുതന്ന അഭിപ്രായത്തിലെ ഒരു ഭാഗം പ്രത്യേകം ഇവിടെ ഉദ്ധർത്തവ്യമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്:—

"സ്വസമുദായോന്നതിക്ക പരസമുദായങ്ങളിൽനിന്നു തടസ്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാവാതിരുന്നാൽ തന്നെ അധഃപതനം പകുതി തീരും. "വിശേഷിച്ചു നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഉന്നതിയെ പുരസ്കരിച്ചു മറ്റൊരുജാതിയും ഈർഷ്യാപൂർവ്വം വിജയമാശംസിക്കതന്നെ ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അവരുടെ സമുദായത്തിനിനിയും ഉന്നതിയുണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിന്നവർതന്നെയാണു കാരണക്കാർ

ന്നു പറയണം.” സ്വസമുദായം അഗാധമായ നിലയിൽ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അധികകാലത്തെ അനുഭവംമൂലം മനസ്സിലായിട്ടുകൂടി, തൽകാരണങ്ങളെ കണ്ടറിഞ്ഞു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു പകരം അതിന്റെ ഭാരം അന്യരിൽ ആരോപിക്കുന്നതു നിശ്ചയമായും ആലസ്യത്തിന്റെയും അശക്തിയുടേയും പ്രത്യക്ഷഫലമാകുന്നു. ഈയുത്തമബോധം നമ്പൂതിരിമാക്കും ഉണ്ടായതോടുകൂടി, നമ്പൂതിരിമാരുടെ അധഃപതനകാരണങ്ങളെ ആരായുവാൻ തുടങ്ങുകയും തൽഫലമായി അവരുടെ സ്ത്രീകളുടെ അവശവും അധഃപതിതവുമായ അവസ്ഥ സമുദായത്തിന്റെ പരിതഃപുരോഗമനത്തിന്നു തികച്ചും പ്രതിബന്ധമാണെന്ന് തീച്ചപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണു, സഭയിൽനിന്നും ഇങ്ങിനെയൊരു കമീഷനെ നിശ്ചയിച്ചതും ഞങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച് ഇപ്രകാരമൊരു റിപ്പോർട്ടു രൂപീകരിച്ചതും. ഈ അദ്ധ്വാനത്തിന്ന് അല്പമെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായാൽ ഞങ്ങൾ കൃതാത്ഥരായിക്കൊള്ളാം.

—

കമ്മറ്റിയോഗങ്ങളും അന്വേഷണവും.

—

ഞങ്ങൾ ആകെ മൂന്നു യോഗങ്ങളാണു കൂടീട്ടുള്ളത്. ആദ്യത്തേതു കമീഷന്റെ പ്രവൃത്തിപദ്ധതിയെ രൂപീകരിക്കുവാനായിരുന്നു. ആ യോഗത്തിൽവെച്ച്, ഒരു ചോദ്യപത്രം തയ്യാറാക്കി സമുദായമദ്ധ്യത്തിലും സഹോദരസമുദായപ്രമാണികളുടെ ഇടയിലും വത്തമാനപത്രസമൂഹത്തിലും പ്രചരിപ്പിച്ച് അഭിപ്രായം ശേഖരിക്കുവാനാണു നിശ്ചയിച്ചത്. രണ്ടാമത്തേതു കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളേയും പരിതസ്ഥിതികളേയും സർവ്വോപരി സ്വാനുഭവത്തേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒരു റപ്പോർട്ടു തയ്യാറാക്കുവാനും ഒടുവിലത്തേതു ആ റപ്പോർട്ടിനെ അസ്സൽപ്പെടുത്തുവാനുമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ യോഗങ്ങളിൽ യാതൊന്നും കോറം തികയാതെയോ കാൎയ്യക്ഷമമല്ലാതെ

യൊ തീൎന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യവും ഞങ്ങൾക്ക് അഭിമാനപ്രദവുമായ ഒന്നാണ്. ആദിമയോഗത്തിലെ തീരുമാനമനുസരിച്ചു ഞങ്ങൾ നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളുടെ അദ്യതനവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥിതിയേയും അതിന്റെ തന്നെ കൂടുതൽ ആവശ്യകതയേയും മേലിൽ വേണ്ടതിനേയും പരാമൎശിക്കുന്നതായ ഒരു പ്രശ്നപത്രിക സമുദായാംഗങ്ങൾക്കും അന്യസമുദായപ്രമാണികൾക്കും മഹിളകൾക്കും വൎത്തമാനപത്രങ്ങൾക്കും അയച്ചുകൊടുക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. അവയ്ക്കു ഞങ്ങൾ ആശിച്ചിരുന്നതിലും അധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കിട്ടീട്ടുണ്ടെന്ന സംഗതി ഞങ്ങളെ പൂൎവ്വാധികം ഉൽബുദ്ധമനസ്കന്മാരും ഉൽസാഹഭരിതരും ആക്കിത്തീൎക്കുകതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അന്യസമുദായപ്രമാണികളുടേയും സ്വസമുദായാംഗങ്ങളുടേയും അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായി തോന്നിയതിൽ ചിലതു് ഈ റിപ്പോൎട്ടിന്റെ അനുബന്ധമായി ചേൎത്തിട്ടുണ്ടു്.

ഞങ്ങളുടെ ജിജ്ഞാസാപൂൎവ്വമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു കേരളത്തിലെ കേളികേട്ട മിക്ക പത്രങ്ങളും അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ പ്രമാണപ്പെട്ടവയും ഞങ്ങൾ അന്യത്ര അനുബന്ധമായി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ പ്രശ്നാനുരോധേന തന്നെ കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളേയും സ്വാനുഭവത്തേയും ആസ്പദീകരിച്ചു ഞങ്ങൾക്കുള്ള അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ ഈ റിപ്പോൎട്ടു സാധിതപ്രായമായി എന്നാണു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. അതിനാൽ, ഇതിന്റെ ഉപരിഭാഗം അതിന്നായി വിനിയോഗിച്ചു് ഇതിനെ ഉപസംഹരിച്ചുകളയാമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ വിചാരം.

ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങളിൽ രണ്ടെണ്ണം മാത്രമാണു കേവലം പ്രതികൂലങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നതു്. അവർ രണ്ടുപേരും ഏകദേശം ഒരേ അൎത്ഥത്തിലും ആണു് അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഞങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾ ദുശ്ചോ

ദ്ധ്യങ്ങളാണെന്നും അവയ്ക്കു സമാധാനമെഴുതുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നുമാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി

നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേയും തന്മൂലം വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും സ്ഥിതി ഇപ്പോൾ ശോച്യമായ ഒന്നാണ്. സ്ത്രീസാമാന്യത്തിൽനിന്നെന്നു മാത്രമല്ല മനുഷ്യസാധാരണത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഏറാവും വിലക്ഷണവും വിരളവും ആണ് അവരുടെ സ്ഥിതി. സാധാരണലോകത്തോടു ചെന്നുമാറുവാനോ സഹോദരസമുദായങ്ങളിലെ സതീരത്നങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാനോ അവർക്കു കാമ്യം കരളുമില്ല. ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ നവീനലോകത്തിലെ സാധനസമുച്ചയത്തിന്റെ സ്വസ്വാദു സമാസ്വദിക്കുവാൻ അവർ സമർത്ഥകളല്ല. ദൈനന്ദിനമുള്ള പാചകകൃത്യത്തിൽനിന്നും ഉപരി മനസ്സാക്ഷിയെ മാനിച്ച് ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാൻ അവർക്ക് അന്തസ്സും അന്തഃകരണവുമില്ല. നവീനലോകത്തിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളായ കൈനേട്ടങ്ങളെ കുറിച്ച് ആരാനും പ്രസംഗിച്ചാൽ അവ കേവലം അസംഭാവ്യങ്ങളെന്ന നിലയിൽ തള്ളിക്കളയുന്നവരായി വല്ലവരുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളാണ്. വൈദ്യുതിദീപങ്ങളാൽ ലോകമെല്ലാം പ്രകാശമാനമാകുമ്പോൾ ഭയവിഹ്വലതയോടെ അകംപുക്കു വാഴുന്നവർ ആരാണ്? നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾ! ജനസമുദായം 40 മണിക്കൂറിൽ 4000 നാഴിക ആകാശവിമാനം വഴി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അതേസമയം കൊണ്ടു 4 നാഴിക വഴി കാൽനടയായി നടക്കുന്നവർ ആരാണ്? നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾ! ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് ആയിരം നാഴിക വഴി അകലെയുള്ള വർത്തമാനം നാമറിയുമ്പോൾ ആയിരം കൊല്ലംകൊണ്ട് അരക്കാതം അകലെ ഒരു വർത്തമാനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരും ആരെല്ലാമാണ്? സാധു നമ്പൂതി

രി സ്ത്രീകൾ! അതെ നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളുടെ താദൃശങ്ങളായ അ
വശതകൾക്ക് എന്താണ് കാരണം? വിദ്യാവിഹീനത! അവരു
ടെതന്നെ ഈ ദുർലോകനരകത്തിന്നെന്താണ് ആദിമൂലം? വി
ദ്യാവിഹീനത! സർവ്വോപരി അവരുടെ ദുരദൃഷ്ടത്വത്തിന്നെ
ന്താണു ബീജാവാപം ചെയ്തത്? വിദ്യാവിഹീനത! അതിനാ
ൽ അവരുടേയും തദ്വാരാ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്റേത
ന്നെയും അഭിവൃദ്ധിക്ക് ആദ്യമായും അടിയന്തരമായും ചെ
യ്യേണ്ടത് അവരെ വിദ്യാസമ്പന്നകളാക്കുകയാകുന്നു. വിജ്ഞാ
നവിഭൂഷിതകളാക്കുകയാകുന്നു.

ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളേയും നിത്യാനുഭവ
ത്തെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഇന്നു നമ്പൂതി
രിസ്ത്രീകൾക്കു സർവ്വസാധാരണമായി ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം കൊ
ടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. അയമ്പത്തൊ
ന്നക്ഷരം വശമാക്കുക, അത്യാവശ്യം പുരാണങ്ങൾ പാരായണം
ചെയ്യിക്കാറാക്കുക ഇതുകളാകുന്നു അവർക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന
വിദ്യാഭ്യാസം. ഇതാണോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠ?
ഇവതന്നെ, അമ്മമാരുടെ സഹായത്താലും അല്പം ചില പ്രമു
ഖകുടുംബങ്ങളിൽ നാട്ടെഴുത്തച്ഛന്മാരുടെ സഹായത്താലുമാണു
സാധിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ച് ഒരു മാന്യൻ പറയു
ന്ന അഭിപ്രായം എത്രയും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു- "നമ്പൂതിരിബാ
ലികമാർക്ക് ഇപ്പോൾ പറയത്തക്ക വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നും കൊടു
ക്കുന്നില്ല- രാമായണം, ഭാരതം, മുതലായ ദൈവികപുരാണ
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലോകത്തിലില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീ
ലോകം തീർച്ചയായും നിരക്ഷരകുക്ഷിലോകം തന്നെയാകുമായി
രുന്നു. അവക പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള ഭക്തികൊണ്ട് ഇരുയ
വ തപ്പി തടവിയെങ്കിലും വായിക്കുവാൻ മിക്കപേരും പഠിക്കു
ന്നുണ്ട്. ഇതും സ്വപരിശ്രമംകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. ദുർല്ല
ഭം ചില പ്രമുഖകുടുംബങ്ങളിൽമാത്രം നാട്ടെഴുത്തച്ഛന്മാരെ
വെച്ചും നമ്പൂതിരിബാലികമാരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതായി കാണു

ങ്ങണ്ടു്. ഏതായാലും ഒന്നു തീച്ചയാണു്. അക്ഷരാഭ്യാസമൊഴിച്ചു് എല്ലാവിധമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും സ്വാദു നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളായി ജനിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ ആരും തന്നെ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏതു ഹരിശ്ചന്ദ്രനും നേരി ചുളിക്കുന്നതല്ലാ." ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ മുഴുവൻ തന്നെ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നവയാണു്. അതിനാൽ നമ്പൂതിരി ബാലികമാർക്കു വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന പേരിനെ അണുമാത്രമെങ്കിലും അർഹിക്കുന്നതായ ഒരു പാഠം സാധാരണമായി കൊടുത്തുവരുന്നില്ലെന്നു തന്നെയാണു പറയേണ്ടതു്. ഈ വാസ്തവത്തെ തെളിയിക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ കാനേഷുമാരി കണക്കുതന്നെ ധാരാളം മതിയാകുന്നതാണു്. നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളിൽ 100-ക്കു 20വീതം ആളുകൾക്കു മാത്രമേ സ്വഭാഷപോലും വായിക്കുവാൻ അറിയുള്ളു. ഈ സ്ഥിതി അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോഴാണു നമ്മുടെ സ്ഥിതി ഏറ്റവും ശോച്യമാണെന്നു തെളിയുക. ജർമ്മനിയിൽ 2000ത്തിനു ഒന്നുവീതമേ വായിക്കുവാൻ വയ്യാത്തവരുള്ളു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ 200-ക്കു ഒരാൾവീതം വായിക്കുവാൻ വയ്യാത്തവരാണു്. (ജർമ്മനിയിലേയും ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും കണക്കു ശൈശവം കഴിഞ്ഞവരെ ബാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ കണക്കുകളിൽനിന്നും നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ അജ്ഞതയെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടല്ലോ.

മേൽപ്രകാരം നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകൾക്കു് വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാതായി തീരുവാൻ പല കാരണങ്ങളുമുണ്ടു്. സ്ത്രീകൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുത്താൽ അവരുടെ നല്ല സ്വഭാവം നശിക്കുമെന്നൊരു ബോധം സമുദായത്തിൽ സർവ്വത്ര ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പുരുഷന്മാർക്കു പഠിപ്പുള്ള ഭാര്യ വേണമെന്ന ഉത്തമബോധം ഇല്ലാത്തതും ഒരു പ്രധാനകാരണമാണു്. പുരുഷന്മാർ പഠിപ്പുള്ള സ്ത്രീകളെ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്യുകയുള്ളുവെന്നു വന്നാൽ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും. നല്ല അഭ്യാ

പകന്മാർ ആവശ്യംപോലെ ഇല്ലാതിരുന്നതും ഒരു കാരണമായേക്കാം. ഇതിലുമെല്ലാം ശക്തിയായി, സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒന്നു പ്രതിബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്. അതു ഘോഷാസമ്പ്രദായമാണ്. ഈ ഘോഷാസമ്പ്രദായം കേവലം നിരർത്ഥകമാകുന്നു. സംസ്കൃതസാഹിത്യം മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചാലും ഈ ഘോഷാസമ്പ്രദായത്തിന്ന് അനുകൂലമായ ഒരു തെളിവും കിട്ടുകയില്ല. ഇതു് ഒരു സ്മൃതികാരന്റെയോ മറെറാ നിർബ്ബന്ധംമൂലം ഉണ്ടായതുമല്ല. ഇന്ത്യയിലെ മുഹമ്മദീയഭരണത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ ഘോഷാസമ്പ്രദായം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. മുഹമ്മദീയസ്ത്രീകളെല്ലാം ഘോഷകളാണ്. "യഥാ രാജാ തഥാ പ്രജാ." എന്നപോലെ അന്ന് അവരെ അനുകരിച്ചുവെന്നു മാത്രമെ ഉള്ളു. ഇന്നു ജനങ്ങൾ പാശ്ചാത്യരെ അനുകരിക്കുന്നതു നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതുപോലെ ഉണ്ടായ ഒന്നു മാത്രമാണു ഘോഷാസമ്പ്രദായം. ഇതും വിദ്യാഭ്യാസത്തെ വല്ലാതെ പ്രതിബന്ധിച്ചു

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പണ്ടത്തെ സ്ഥിതി.

പണ്ട് ആര്യവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിൽ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. വൈദികകാലങ്ങളിൽ, പൌരസ്ത്യസ്ത്രീലോകം വിദ്യാസമ്പന്നമായിരുന്നു. ഋഗ്വേദത്തിൽതന്നെ ചില ഭാഗം അവർ ഉണ്ടാക്കിയതായിട്ടുണ്ടെന്ന് ആർ. സി. ഡട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാചീനാര്യാവർത്തത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. പൌരാണികകാലങ്ങളിൽ അവർ പുരുഷന്മാരൊന്നിച്ചു വിദ്വൽസദസ്സുകളിൽ പങ്കുചേരുവാൻ മാത്രം വൈദുഷ്യം ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ സമ്പാദിച്ചിരുന്നുവെന്നു ഗാർഗ്ഗി, മൈത്രേയി മുതലായവരുടെ ചരിത്രം വായിച്ചാൽ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അന്ന് അവർ പുരുഷന്മാരെ സർവ്വവിധത്തിലും സഹായിക്കുവാൻ സമർത്ഥകളായിരുന്നു. ഈ വാസ്തവത്തെ

തെളിയിക്കുവാൻ വളരെ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. സുപ്രസിദ്ധചരിത്രകാരനായ മെഗസ്തനിസ്സ് സുമാർ 2000 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇന്ത്യയെ സന്ദൎശിച്ചപ്പോഴും, ഇന്ത്യയിലെ സ്ത്രീകൾക്കു ധാരാളം വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു രേഖപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. ജനസമുദായത്തിന്റെ സംസ്കാരപരിഷ്കാരങ്ങളെ കാണിക്കുന്നതാണല്ലൊ സാഹിത്യം. ശാകുന്തളം മുതലായ നാടകങ്ങളിലെ നായികമാരെ നോക്കിയാലും പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ ആൎയ്യവൎഗ്ഗക്കാൎക്കു വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നതാണ്.

—— ——

കൂടുതൽ ആവശ്യം.

——

നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഇന്നത്തെയും പണ്ടത്തെയും സ്ഥിതി മേൽപ്രകാരമാണെങ്കിൽ അതിന്റെ കൂടുതൽ ആവശ്യത്തെ തെളിയിക്കുവാൻ വളരെയൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. അവരും മനുഷ്യരാണ്. അവൎക്കും ചില വിചാരങ്ങളും വികാരങ്ങളുമുണ്ട്. പക്ഷെ അവസ്ഥ വിസ്തരണമില്ല. മനുഷ്യസാധാരണമായ ബുദ്ധിയുണ്ട്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തതിനാൽ വികാസമില്ല. നാളിതുവരെയായി അവരുടെ ഇടയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ പാടവമുള്ള ഒരാൾ എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല. പേരെടുത്ത ഒരു കവയിത്രി എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല. നല്ലൊരു ശില്പകാരിയൊ പണ്ഡിതയൊ എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല. ഒന്നു തീൎച്ചയാണ്. ഈശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ഇവർ മാത്രം ഇങ്ങിനെ ലോകഭാരങ്ങളായി തീരട്ടെ എന്നു ശപിച്ചിട്ടൊന്നുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതിനാൽ അവരുടെ ബുദ്ധിയെ വികസിപ്പിക്കുവാനനുഗുണമായ ഒരു കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം അവശ്യം ആവശ്യമാണ്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു മാന്യൻ പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്. "വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ പ

ല നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടേയും കവിതാവാസന കേവലം നിഷ്പ്രഭമായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ അനുഭവം എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്." ഇതുപോലെ പരശ്ശതം വാസനാകറ്റ ദൈനംദിനം നശിച്ചുപോകുന്നുണ്ടായിരിക്കും. "ഇന്ത്യയുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിൽ സ്ത്രീകറ്റ കൂടുതൽ ഭാഗഭാക്കുകളായതിനാൽ ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീജീവിതം അധികം വിദ്യാസമ്പൂൎണ്ണവും വിശാലവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ആകുന്നതുവരെ ഇന്ത്യയുടെ മാഹാത്മ്യം പുനഃപ്രാപ്തമാകയില്ല" എന്നാണ് ആനിബെസൻറ് മദാമ്മ ഒരവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ അഭിപ്രായം തന്നെ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തെയും സംബന്ധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധിയിലും സ്ത്രീകറ്റക്ക് ഒരു വലിയ പങ്കുണ്ട്. അവരുടെ സ്ഥിതികൂടി പരിഷ്കൃതവും സംസ്കൃതവുമായാലേ സമുദായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളു.

സ്ത്രീകറ്റക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായ ദാമ്പത്യം ശരിയായി നയിക്കണമെങ്കിലും അവൎക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. സമുദായത്തിലെ പുരുഷന്മാർ ഇപ്പോറ്റ ഭാഗ്യവശാൽ ഒരുവിധം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങീട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ ഭാൎയ്യമാരെ ആ ബാലികമാർ കേവലം വിദ്യാവിഹീനകളായിത്തീരുന്നതായാൽ ആ ദാമ്പത്യം ഒരിക്കലും സുഖപ്രദമായി പൎയ്യവസാനിക്കുന്നതല്ലതന്നെ. നേരെമറിച്ചു ഭൎത്താവു വിജ്ഞാനനിധിയും, ഭാൎയ്യ കേവലം മൂഢയുമായാൽ ആ ദാമ്പത്യത്തിൽനിന്നും ഉല്പത്തിക്കാവുന്ന അസുഖങ്ങളും അസ്വരസങ്ങളും അപാരങ്ങളാണെന്നു മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോറ്റ അതു ഭയങ്കരംകൂടിയായിത്തീരാനാണ് അധികം വഴി. അതിനാൽ ഇനിയുള്ള കാലം നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കാതിരിക്കുന്നതു സമുദായത്തിനു ഭാവിയിൽ ഒരു ശനിപാതംകൂടിയായിത്തീരുന്നതാണ്. ആകയാൽ നമ്പൂതി

തിസ്ത്രീകളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുവാനുള്ള കാലം അത്യാസന്നമായിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, അത്യതിക്രാന്തവുംകൂടിയായിരിക്കുന്നു.

— —

മേലാൽ വേണ്ടതു്.

— —

ഈ റിപ്പോൎട്ടിന്റെ കഴിഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി അത്യന്തശൂന്യവും അതിമാത്രം ശോച്യവുമാണെന്നും, ആ വിഷയത്തിൽ അടിയന്തിരമായി ചിലതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും തീൎച്ചപ്പെട്ടുവല്ലോ. ഇനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളതു് അവൎക്കു് ഏതെല്ലാം നിയമങ്ങളാണു് അനുകൂലങ്ങളെന്നും, ഏതു രീതിയിലാണു വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കേണ്ടതെന്നും ആണു്. ഇതു് അല്പം വിഷമമുള്ള ഒരു സംഗതിയുമാകുന്നു. സ്ത്രീസാമാന്യത്തിനു് ഏതുതരം വിദ്യാഭ്യാസമാണു് അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നതെന്ന സംഗതി വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിൽപോലും വിവാദവിഷയമാണു്. സ്ത്രീകളുടേയും പുരുഷന്മാരുടേയും പ്രകൃതിയും പ്രവൃത്തിയും വിഭിന്നമാകയാൽ അവരുടെ സ്വഭാവത്തെ സംസ്കരിക്കുവാനുതകുന്നതായ വിദ്യാഭ്യാസവും, വിജാതീയങ്ങളായിരിക്കണമെന്ന ഒരു പക്ഷക്കാരുണ്ടു്. പ്രത്യുത, സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അവകാശാധികാരങ്ങളിൽ തുല്യന്മാരാകയാൽ ഒരേ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണു് ആവശ്യമെന്നും ചിലർ വാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ വാദങ്ങളുടെ ഒരു തീരുമാനംവരെ കാത്തിരുന്നു് ആ തീൎപ്പിന്നുശേഷം നമ്മുടെ സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയെ രൂപീകരിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ അതു സാദ്ധ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആകയാൽ ആ വാദമെല്ലാം നടക്കട്ടെ, നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും, ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായവിധം നമുക്കൊരു പാഠസമ്പ്രദായം ഏൎപ്പെടുത്തുകയേ തൽക്കാലം സുസാദ്ധ്യമായി തോന്നുന്നുള്ളു.

അതുപോലെതന്നെ, ഇന്നു സാധാരണ സ്കൂളുകളിൽ കൊടുത്തു വരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസമോ, പ്രത്യേകം ഒരു മാതൃകാ വിദ്യാഭ്യാസമോ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾക്കാവശ്യമെന്ന വിഷയത്തിലും പല അഭിപ്രായക്കാരെയും കാണുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുമ്പോൾതന്നെ രണ്ടു വിധം അഭിപ്രായങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്.

“പാശ്ചാത്യസ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസരീതി പൌരസ്ത്യസ്ത്രീകൾക്ക് ഉതകുന്നതല്ല” എന്നാണ് ആനിബെസണ്ടു മദാമ്മ ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തെ പുരസ്കരിച്ചു പറയുന്നത്. ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീകൾക്കുതന്നെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി സ്വീകാര്യമല്ലെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ കഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽതന്നെ ആ മഹതി വേറെയും ഒന്നുരണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യാചരിത്രം, ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രങ്ങൾ, ഇന്ത്യൻ നാടകങ്ങൾ, ഐന്ദവകഥകൾ ഇതുകൾ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളാവേണ്ടതാണ്. ഇതാണ് ആ മഹതിയുടെ അഭിപ്രായം.

ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ അധികപക്ഷവും നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ പാഠപദ്ധതി ആവശ്യമായ വിഷയങ്ങളടങ്ങിയതായി പ്രത്യേകം രൂപീകരിക്കേണമെന്നാണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ദുർല്ലഭം ചിലർ സാധാരണ പാഠശാലാവിദ്യാഭ്യാസത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അധികമാളുകളും യോജിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേകപാഠപദ്ധതി രൂപീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു തന്നെ പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഇനി പാഠ്യവിഷയങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരിക്കേണമെന്നാണല്ലൊ ആലോചിക്കേണ്ടതു. “മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായ പരിജ്ഞാനവും ഒരു നല്ല നിലയിലുള്ള കണക്കും കയ്യക്ഷരവും സിദ്ധിക്കത്തക്കവിധമുള്ള ഒരു പാഠക്രമമാണു തല്ക്കാലം അവർക്കു കൂടുതൽ പ്രയോ

ജനകരവും പ്രായോഗികവുമായിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ പരിപുഷ്ടിക്കു് ഇംഗ്ലീഷിന്റെയും സംസ്കൃതത്തിന്റെയും സഹായം കഴിച്ചുകൂടാത്തതാകയാൽ അവയുടേയും ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മാത്രമല്ല വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, സംഗീതം മുതലായ വിഷയങ്ങളിലും ഒരു ചുരുങ്ങിയ നിലയിലെങ്കിലും ജ്ഞാനമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും" എന്നാണു ചില സമുദായാംഗങ്ങൾ പറയുന്നതു്. അവണാപ്പറമ്പു നമ്പൂതിരിപ്പാട് അയച്ച അഭിപ്രായം കമ്മീഷന്റെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ആ അഭിപ്രായത്തിൽ അതു് അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമാണെന്നു് ഒരു കുറിപ്പു കാണുന്നുണ്ടു്. സാധാരണ എഴുത്തിനു വെക്കേണ്ടുന്ന പ്രായമായാൽ എഴുത്തിനു വെച്ചു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുവരെ ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, കണക്ക, മലയാളം ഇവ നല്ലവണ്ണം കാരണവന്മാരുടെ നിർബ്ബന്ധത്തോടുകൂടി പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ബലമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഇതാണ് അനുഭവശാലികളായുള്ള അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. കിട്ടിയേടത്തോളം അഭിപ്രായങ്ങളെയും, സ്വാനുഭവത്തെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിപ്പറയുമ്പോൾ മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, കണക്ക, സംഗീതം, ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, ചിത്രമെഴുത്തു, ബാലചികിത്സ, പ്രസവചികിത്സ, തുന്നൽ ഇതുകളെല്ലാം പാഠ്യവിഷയങ്ങളാക്കേണ്ടതാണെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

മലയാളത്തിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ല. ഒരു മനുഷ്യന്നു് അയാളുടെ സ്വഭാഷയിൽപോലും പാണ്ഡിത്യമില്ലാതെ വരുന്നതു കഷ്ടമാണല്ലോ. അതിനാൽ മലയാളസാഹിത്യം നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാവത്തക്കവിധം അതു നിർബ്ബന്ധംതന്നെയാക്കണം. മലയാളസാഹിത്യം നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാവേണമെങ്കിൽ തീർച്ച

യായും ഇന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിക്കു സംസ്കൃതവും, ഇംഗ്ലീഷും അപരിത്യാജ്യങ്ങളാണ്. വ്യാഖ്യാനം നോക്കിയാൽ അൎത്ഥം ഗ്രഹിക്കത്തക്കവിധമുള്ള പാണ്ഡിത്യം സംസ്കൃതത്തിലും പത്രം വായിച്ചാൽ വൎത്തമാനം അറിവാൻ തക്ക അറിവ് ഇംഗ്ലീഷിലും അത്യാവശ്യമാണെന്നാണ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഗൃഹഭരണത്തെ യഥാവിധി നിറവേറുവാൻ കണക്കിന്റെയും, ലോകജ്ഞാനത്തിന്ന ചരിത്രം ഭൂമിശാസ്ത്രം ഇതുകളുടേയും അറിവ് അത്യാവശ്യമാണല്ലൊ: സംഗീതത്തിലും ചിത്രമെഴുത്തിലും സ്ത്രീസഹജമായി ഉണ്ടാവുന്ന വാസനയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ അവയിൽ വാസനാനുസരിച്ച് ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമാണ്. പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന അപകടങ്ങളെ തടുക്കുവാനെങ്കിലും ജ്ഞാനം ബാലചികിത്സയിലും, പ്രസവചികിത്സയിലും കഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. തുന്നൽ മുതലായ വിനോദവേലകളും സ്ത്രീകൾക്കു യോഗ്യമാണല്ലൊ. ഇവയിൽ മലയാളത്തിൽ പൂൎണ്ണമായ ജ്ഞാനവും, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ്, സംഗീതം ഇതുകളുടെ ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനവും, കണക്കിൽ സാധാരണ പാഠശാലകളിലെ ഏഴാന്തരം ജ്ഞാനവും, മലബാർ ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം ഇതുകളുടെ പൂൎണ്ണജ്ഞാനവും നിൎബ്ബന്ധമാക്കണം. ശുചീകരണം, സദാചാരം മുതലായവ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളിലെ പാഠങ്ങളെക്കൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്നതാണ്. മേൽ നിൎദ്ദേശിച്ച വിഷയങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ അധികപക്ഷത്തെ ആസ്പദപ്പെടുത്തിയാണ ഞങ്ങൾ പാഠ്യവിഷയങ്ങളിലുൾപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളത്.

നമ്പൂതിരിബാലികമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാലം 5 വയസ്സുമുതൽ 12 വയസ്സുകൂടി 8 കൊല്ലം ആയിരിക്കണമെന്നാണ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഈ എട്ടു കൊല്ലംകൊണ്ടു മേൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു പാകതപോലെയുള്ള ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊന്നുമില്ല.

8 കൊല്ലത്തിൽ 5 കൊല്ലം നിർബ്ബന്ധവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും 3 കൊല്ലം ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുമായി വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം 8 കൊല്ലകാലം വിദ്യാഭ്യാസം കഴിച്ചു പുറത്തു വരുന്ന ഒരു നമ്പൂതിരിസ്ത്രീക്കു സ്ത്രീസാമാന്യത്തിന്നിടയിൽ ഒരു സാധാരണസ്ത്രീയായിട്ടെങ്കിലും ജീവിക്കുവാൻ തീർച്ചയായും സാധിക്കുന്നതാണെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

ഇനി മേൽപറഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസം ഏതു വഴിക്കാണു കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുക എന്നാണ് ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളെ നോക്കുമ്പോൾ പലരും പലവിധത്തിലും പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. നല്ലനല്ല സ്കൂളുകളുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഹോസ്റ്റലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി നമ്പൂതിരി ബാലികമാരെ അവിടെ ശേഖരിച്ചു് ആ സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ചിലർ അനുവദിക്കുന്നു. സാധാരണ പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കയക്കുവാനും ചിലർ ആജ്ഞാപിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു രണ്ടും കുറെ അസാദ്ധ്യമായിട്ടാണു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നതു്. നാമൊന്നഭിപ്രായപ്പെടുമ്പോൾ അതു പ്രായോഗികമായിരിക്കണം. അല്ലാതെ കേവലം ആദർശപരമായിട്ടു കാര്യമില്ല. തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ അക്ഷരാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിൽ പോലും ആലസ്യം കാണിക്കുന്ന കാരണവന്മാർ അവരെ ദൂരദേശങ്ങളിലുള്ള ഹോസ്റ്റലുകളിലേക്കോ പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കോ അയക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രത്യേകവിദ്യാലയമെന്ന പക്ഷക്കാരെയും കാണുന്നുണ്ട്. സമുദായത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് അതും അസാദ്ധ്യമാണ്. പുരുഷന്മാക്കുള്ള ഒരേ ഒരു പ്രത്യേകവിദ്യാലയത്തെ കൊണ്ടുനടക്കുവാൻ അതിയായി വിഷമിക്കുന്ന നാം സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേകവിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശക്തന്മാരാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നാം വെറുതെ മനോരാജ്യം വിചാരിച്ചിട്ടു ഫലമില്ലല്ലോ. നമുക്ക് ഒരു സമയം ഓക്സ്ഫോർഡിലേക്ക് അയക്കുവാൻതന്നെ സമ

തവും സന്തോഷവുമായിരിക്കും. പക്ഷെ കുട്ടികളെ അയക്കേണ്ടതും പണം ചിലവിടേണ്ടതും കാരണവന്മാരാണ്. അതിനാൽ അല്പമെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുകയേ തൽകാലം നിർവ്വാഹമുള്ളു.

അധികം ഇല്ലങ്ങളുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു ഇല്ലത്തുവെച്ച് ആ ദിക്കുകാരെല്ലാംകൂടി വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കുവാനും മററപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ആളെ വെച്ചു കാർയ്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനുമാണ ഞങ്ങൾക്കഭിപ്രായം അയച്ച അധികപക്ഷം ആളുകളും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. ഏതു പ്രകാരത്തിലും ഞങ്ങൾക്ക് ആ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കാനാണ വഴി കാണുന്നതു്. അധികം ഇല്ലങ്ങളുള്ള ദിക്കുകളിൽ ഒരില്ലത്തു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നാവശ്യമുള്ള എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തു, കുട്ടികളെ അയക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടാൽ അതു് ഒരു സമയം സാധിച്ചേക്കും. പ്രത്യേകം ആളെ വെക്കുവാനും കുറെ പേർക്കു കഴിവുണ്ടാവും. അതിനാൽ ആ അഭിപ്രായത്തോടുതന്നെയാണ ഞങ്ങളും യോജിക്കുന്നതു്.

അദ്ധ്യാപകന്മാർ തീർച്ചയായും സ്ത്രീകളായിരിക്കണം. നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ അദ്ധ്യാപകജോലിക്കു സമർത്ഥകൾ ഉണ്ടാവുന്നതുവരെ അന്യസമുദായങ്ങളിൽനിന്നും സ്ത്രീകളെ നിയോഗിക്കയേ നിർവ്വാഹമുള്ളു. ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ഈ ഒരു വിഷയത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം മുതലായ ചിലവുകളെല്ലാം കുട്ടികളുടെ രക്ഷിതാക്കന്മാർ വഹിക്കുകയും വേണം.

ഉപസംഹാരം.

ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ച വിലയേറിയ അഭിപ്രാ

യങ്ങളുയച്ചുതന്നും മററുവിധത്തിലും സഹായിച്ചു, ഞങ്ങളുടെ ഈ ഉദ്യമം വിജയകരമാക്കിത്തന്ന, സ്വസമുദായങ്ങളുടേയും പ്രത്യേകിച്ച് അന്യസമുദായപ്രമാണികളുടേയും പേരിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ഞങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടിനേയും പാഠപദ്ധതിയേയും സ്വീകരിച്ചു തദനുസരണം നമ്പൂതിരിബാലികമാരെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചു വിളംബമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ സമുദായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ മാന്യസമുദായാംഗങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിനെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്

കമീഷൻ മെമ്പർമാർ.

1. എ. കെ. ടി. കെ. എം. [illegible] നമ്പൂതിരിപ്പാട് (ഒപ്പ്) (പ്രസിഡണ്ട്)
2. മൂത്തിരിങ്ങോട്ട ഭവത്രാതൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ,, (സിക്രട്ടറി)
3. കപ്ലിങ്ങാട്ട ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി (എം. എൽ. സി) ,,
4. മാത്തൂർ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ,,
5. സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോററി എം. എ. ,,
6. മാറാച്ചേരി ത്രിവിക്രമരു വാസുദേവരു ,,
7. സി. എൻ. ഇപ്പൻനമ്പൂതിരി (എം. എൽ. സി.) ,,
8. എം. പി. നാരായണഭട്ടതിരി ,,
9. എസ്സ്. ഗോവിന്ദൻനമ്പൂതിരി ,,
10. പി. എം. ചന്ദ്രശേഖരൻ നമ്പൂതിരി ,,
11. കെ. പി. ശങ്കരൻനമ്പൂതിരി ,,
12. കാവിൽ അവിഞ്ഞിക്കാട്ട നീലകണ്ഠൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് ,,

നമ്പൂതിരിസ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസ കമ്മീഷൻ

ചോദ്യങ്ങൾ.

1. നമ്പൂതിരിബാലികമാർക്കു് ഇപ്പോൾ നല്കിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഏതെല്ലാമാണ്? എങ്ങിനെയെല്ലാമാണ്?

2. ഇപ്പോൾ നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കൂടുതലായി വല്ലതുമാവശ്യമുണ്ടോ?

3. ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതെല്ലാമാണ് വേണ്ടതു്? ഏതുരീതിയിലാണ് വേണ്ടതു്?

അന്യസമുദായാംഗങ്ങളുടെ

അഭിപ്രായങ്ങൾ.

അനുബന്ധം I

നമ്പൂതിരിബാലികാവിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷൻ സിക്രട്ടറി അവർകൾ 30—1—108നു അയച്ച കത്തിനും, അതിലടക്കം ചെയ്ത ചോദ്യങ്ങൾക്കും മറുപടി അയക്കാൻ ഇത്രയും താമസം നേരിടേണ്ടിവന്നതിൽ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. ഒരു വിധം കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്നു ലോകമെന്തെന്നറിയാതെയും തങ്ങളുടെ ജീവിതോദ്ദേശം സഫലീകരിക്കാതെയും ജീവിതം നയിച്ചുപോരുന്ന നമ്പൂതിരിസ്ത്രീസമുദായത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കു വേണ്ടുന്നതു ചെയ്യേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു് ആ സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെല്ലാവരും ഏകോപിച്ചു് ശ്രമിച്ചാലല്ലാതെ യാതൊരു ഗുണവും സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല

ന്ന തർക്കമററ സംഗതിയാണല്ലോ. ദീർഘകാലത്തെ നിദ്രയിൽ നിന്നുണർന്ന് ഇപ്പോൾ ഏററവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഇക്കാൎയ്യത്തെപ്പററി നിരൂപണം ചെയ്വാൻ തുടങ്ങിയതിൽ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തെ അഭിനന്ദിക്കയും നമ്പൂതിരി സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ ശ്രേയസ്കരമായ ഉന്നതിക്ക് അഭിനന്ദനീയമായ വിജയം ആശംസിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

നമ്പൂതിരിസ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസവിഷയം ഇതരസമുദായങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച സ്ത്രീകളുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് അഗോചരമല്ല. ഇക്കാൎയ്യത്തെപ്പററി വിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു മുറവിളികൂട്ടുംവണ്ണം തുടരെത്തുടരെയായി വന്നുകാണുന്ന ലഘുപത്രികകളും മാസികകളിലേയും പത്രങ്ങളിലേയും ലേഖനങ്ങളും, ഇക്കാൎയ്യത്തെ എല്ലാവരുടേയും മനോദൃഷ്ടിക്കു പാത്രീഭവിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസ ഔന്നത്യത്തിന്നായും ഇപ്പോഴുള്ള സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വേണ്ടുന്ന ഭേദഗതികൾ വരുത്താനായും വേണ്ടി, 1928-ാംകൊല്ലം ആദ്യത്തിൽ ഡെൽഹിയിൽവെച്ചു കൂടുവാൻ പോകുന്ന അഖിലേന്ത്യാമഹിളാസംഘ (The All Womens Conference on Educational Reform) ത്തിന്റെ 2-ാം വാൎഷികയോഗം അവരുടെ കാൎയ്യപരിപാടികയിൽ നമ്പൂതിരി ബാലികാവിദ്യാഭ്യാസം ഒരു പ്രധാനവിഷയമായി എടുക്കേണ്ടതാണ്. ഈ സംഘത്തിലേക്കു പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതിന്നും തദ്ദേശങ്ങളിലേക്കു വേണ്ടുന്ന ഭേദഗതികളെപ്പററിച്ചിന്തിച്ചു തീൎപ്പു കല്പിക്കേണ്ടതിന്നും വേണ്ടി ഓരോ ജില്ലാകോൺഫറൻസ് കൂടുന്നുണ്ട്. മലയാളജില്ലയിൽ കൂടുവാൻ പോകുന്ന മഹിളാസംഘം നമ്പൂതിരിബാലികാ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്ന ഒരു പ്രമേയം ഒരു മെമ്പർ കൊണ്ടുചെല്ലുന്നുണ്ട്. തദവസരത്തിൽ നിങ്ങൾ അയച്ചുതന്ന ചോദ്യരൂപേണ, ഇക്കാൎയ്യത്തെപ്പററി സംഘം ആലോചിക്കുകയും ആലോചനാതീൎപ്പുകൾ നമ്പൂതിരിവിദ്യാഭ്യാസ കമ്മിററിക്ക് അയച്ചുതരുന്നതുമാകുന്നു.

നമ്പൂതിരിബാലികമാർ ഇപ്പോൾ നല്കിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി ഒരു ക്ലിപ്തവിവരം എനിക്കില്ല. ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയേടത്തോളം അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരും മലയാളം കഷ്ടിച്ചു വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ മാത്രം സാധിക്കുന്നതാണെന്നാണ് അറിയുന്നത്. സംസ്കൃതപാണ്ഡിത്യം ലഭിക്കുവാൻ സൌകര്യം അവർക്കു ധാരാളം ഉണ്ടെങ്കിലും,—രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരുടെ ഉപേക്ഷകൊണ്ടായിരിക്കാം—അല്പം ചിലർമാത്രമേ സംസ്കൃതപാണ്ഡിത്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളു. മതസംബന്ധമായും പൌരാണികവിഷയത്തിലും ഉള്ള സാഹിത്യത്തിൽ മാത്രമേ അവർ, അല്പം വല്ല അറിവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളു. ഇതു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതല്ലെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. ജീവിതയാത്രയിൽ അവശ്യം വേണ്ടുന്ന ജ്ഞാനത്തിൽ ഏററവും സാരമായ ഒന്നാകുന്നു മതസംബന്ധമായ വിവരം. പക്ഷെ അതൊന്നിൽമാത്രം ശ്രദ്ധവെച്ചു മറെറല്ലാരംഗങ്ങളും തീരെ നിരാകരിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണെന്നു മാത്രമാണ് എന്റെ വാദം.

അതുകൊണ്ടു നമ്പൂതിരിബാലികമാർ ഇപ്പോൾ കൊടുത്തുവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കൂടുതലായി വളരെ ആവശ്യമുണ്ട്. സാമുദായികമായും, രാഷ്ട്രീയമായും, ശാസ്ത്രീയമായും ഉള്ള വിജ്ഞാനസമ്പാദനവും ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതരീതിക്ക് അവശ്യം വേണ്ടതാകുന്നു. കേവലം പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന അറിവുമാത്രം പോരാ. ഒരു സമുദായത്തിലെ അംഗമായ മനുഷ്യന്നു—പുരുഷന്നും സ്ത്രീക്കും ഒരുപോലെ—തന്റെ സഹജീവികളുമായുണ്ടാവുന്ന സംസർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വളരെ അറിവു സിദ്ധിപ്പാനുണ്ട്. ഭൂലോകത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണവും, ഭൂലോകവാസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയും കൂപമണ്ഡൂകങ്ങൾ അറിയുമോ? സാമുദായികജീവിതത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന മനോവിശാലത അവർക്ക് എങ്ങിനെ സിദ്ധിക്കും? സാഹോദര്യത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന അനഘശോഭിതമായ ആദർശങ്ങൾ അവർ മ

റൊവിടോറിനു കിട്ടും? ഇനി രാഷ്ട്രീയമായ കാൎയ്യങ്ങളെപ്പററി ആലോചിക്കയാണെങ്കിൽ ഇക്കാലത്തു് ഈ വിഷയത്തിലും കാൎയ്യങ്ങളെ പഠിക്കാനാണെങ്കിലും വേണ്ടതാണ്. മാതൃരാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഭാരതമാതാവിന്റെ സൎവ്വസന്താനങ്ങളും ഒരുമിച്ചു് പ്രയത്നിക്കേണ്ട കാലമാണിതു്. രാഷ്ട്രീയകാൎയ്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ നേരിട്ടു പ്രവേശിക്കേണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പുത്രി, സഹോദരി, ഭാൎയ്യ, മാതാവു് എന്നീ നിലകളിൽ പുരുഷന്മാരുടെ സൎവ്വയത്നങ്ങളിലും പങ്കുകൊള്ളേണ്ട സ്ത്രീകൾക്കു, പുരുഷന്മാർ പ്രയത്നിക്കുന്ന എല്ലാ കാൎയ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിവരം വേണ്ടതാകുന്നു. ഓരോരോ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകനിപുണത അല്ല; എല്ലാററിനേയും കുറിച്ചു് ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനമാണു സ്ത്രീകൾക്കു സിദ്ധിക്കേണ്ടതു്. ഇക്കാലത്തു് ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാപരിജ്ഞാനമില്ലാത്തതും ഒരു വലിയ അസൌകൎയ്യമായി കാണുന്നുണ്ടു്. നാം ആംഗ്ലേയകോയ്മക്കധീനമായിരിക്കുന്നകാലത്തോളം ആംഗ്ലേയഭാഷ കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അതുമല്ല, ആധുനികകാലത്തെ പരിഷ്കാരങ്ങളെപ്പററി വൎത്തമാനം അറിയുന്നതു മുഖ്യമായി ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാ മുഖാന്തരമാണ്. അനേകഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന പലപല ചെറുസമുദായങ്ങളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഇന്ത്യക്കാൎക്കു് ഒരു സാധാരണഭാഷ അത്യാവശ്യമാണ്. പണ്ടു സൎവ്വത്ര പ്രചാരമായിരുന്ന സംസ്കൃതഭാഷക്കു പകരം, ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയാണ് പ്രചരിക്കുന്നതു്. ഓരോരുത്തൎക്കോ ഒരു ചെറുസമുദായത്തിനോ കാലഗതിയെ തിരെ മാററുവാനായി നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ, കാലത്തിന്നനുസരിച്ച കോലം കെട്ടുകതന്നെ ഉത്തമമാൎഗ്ഗം.

ഒന്നാമതായി, കാരാഗ്രഹവാസത്തിനു തുല്യമായ ജീവിതത്തിൽനിന്നു നമ്പൂതിരിസ്ത്രീജനങ്ങളെ വിമുക്തരാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതരസമുദായങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ അനുഭവിക്കുന്നത്ര സ്വാതന്ത്ര്യവും, സൌകൎയ്യവും ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ഇവൎക്കും ല

രിച്ചുകൂടാ? അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളും നിരൎത്ഥകങ്ങളുമായ ചില ആചാരങ്ങളെ ലംഘിക്കുവാൻ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരുപോലെ ധൈൎയ്യപ്പെടുന്ന കാലത്തു മാത്രമേ നമ്പൂതിരിവനിതമാൎക്ക് ഉന്നതസ്ഥിതി ലഭിക്കുകയുള്ളു. ഇതുവരെ അനുസരിച്ചുവന്ന ആചാരങ്ങളിൽ ഏവ ലംഘിക്കത്തക്കവയാണെന്നും, അവയെ എങ്ങിനെയാണു തള്ളേണ്ടതെന്നും നമ്പൂതിരിജനങ്ങൾതന്നെ ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിക്കേണ്ട സംഗതിയാണ്. നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് കൊടുക്കേണ്ടും വിദ്യാഭ്യാസം ഇന്നിന്നതാണെന്നു നിൎണ്ണയപ്പെടുത്തിയശേഷം അതിനുവേണ്ടുന്ന പദ്ധതിയും രീതിയും നിശ്ചയിക്കേണ്ട കടമയും നമ്പൂതിരിമാരുടെയാണ്. നവീനപരിഷ്കാരരീതിയും, ആധുനികസമ്പ്രദായങ്ങളും നമ്പൂതിരിസ്ത്രീജനങ്ങൾക്ക് എത്രത്തോളം സ്വീകാരയോഗ്യങ്ങളാണെന്നു ഇതരസമുദായങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സ്വസമുദായം ഏകോപിച്ചു, നിരൂപണംചെയ്തു നിശ്ചയിക്കുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം. നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് പാഠശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു തരമുള്ളപക്ഷം, ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അങ്ങിനെ തരമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ, ഇതരസമുദായബാലികമാൎക്കുള്ള പാഠശാലകളിൽ നമ്പൂതിരിബാലികമാരെ അയക്കുന്നതിനു വലിയ വിരോധമുണ്ടോ? പന്ത്രണ്ടുവയസ്സുവരെയുള്ള കുട്ടികളെയെങ്കിലും സ്കൂളിലേക്ക് അയക്കുന്നതു വിരോധിക്കത്തക്ക ഒന്നല്ല. കഴിവുള്ളപക്ഷം നമ്പൂതിരിസ്ത്രീസംഘങ്ങൾ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏൎപ്പെടുത്തുന്നതും ഒരു നല്ല മാൎഗ്ഗമാണ്. അറിവും പരിചയവും ഉള്ള നമ്പൂതിരിവനിതമാർ ഈ സംഘങ്ങളുടെ ആധിപത്യം സ്വീകരിക്കയും, അവരുടെ അദ്ധ്യക്ഷത്വത്തിൻ കീഴിൽ വായനശാലകൾ തുറന്നും, പ്രാസംഗികരെ ഏൎപ്പെടുത്തിയും, പ്രബന്ധങ്ങൾ എഴുതിയും വായിച്ചും, കലാവിദ്യകളിൽ ഏൎപ്പെട്ടും, മററും, വിനോദകരമായും ഉപകാരപ്രദവുമായ രീതിയിൽ ഈ സംഘ

ങ്ങൾ കൊണ്ടുനടത്തുന്നതു് വളരെ നന്നായിരിക്കും. മറ്റുസമുദായസ്ത്രീകളുടെ പ്രത്യേകിച്ച് ബന്ധുസമുദായസ്ത്രീകളുടെ സഹായവും സഹകരണവും സംഘത്തിലേക്ക് എളുപ്പം ചേക്കാവുന്നതാണ്. ആരംഭത്തിൽ പല മുടക്കങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കാണുമായിരിക്കും. എന്നാൽ സ്ഥിരപ്രയത്നംകൊണ്ടും അശ്രാന്തമായ പരിശ്രമംകൊണ്ടും നമ്പൂതിരിവനിതാസംഘങ്ങൾ ഒരു പ്രബലമായ സ്ഥിതിയിൽ കാലക്രമേണ വന്നുകൂടുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ബാല്യം കഴിഞ്ഞ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഇതിലധികം എളുപ്പവും സൌകര്യവുമായ വഴി വേറെയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

എം. പി. കൊച്ചമ്മുക്കുട്ടി.

II

ചോദ്യക്കുറിപ്പിൽ ഉള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് എനിക്ക് അല്പമായ അറിവ് ഉള്ളതിന്ന് അനുസരിച്ച് എഴുതുന്ന സമാധാനം.

ചോദ്യം (1) അന്വേഷണത്തിൽ പെട്ടേടത്തോളം, അന്തർജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും (മലയാളം) മാത്രം അറിയാം. വളരെ അറിവില്ലാത്ത ചില എഴുത്തച്ഛന്മാരാണ് അക്ഷരജ്ഞാനം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നതത്രെ.

ചോദ്യം (2) ഉണ്ട്.

ചോദ്യം (3) സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളും നാടകങ്ങളും വായിച്ചാൽ അർത്ഥമാവത്തക്ക സംസ്കൃതപരിജ്ഞാനം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്! അന്തർജ്ജനങ്ങളെ ഇതിൽ ജാസ്തി ഒന്നും പഠിപ്പിക്കാൻ സമയമുണ്ടാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ വിവാഹാനന്തരം ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയാണെല്ലോ

ഏററവും വലിയ വിദ്യാഭ്യാസം. അതല്ലാതെ സംസ്കൃതം, സംഗീതം, ഇംഗ്ലിഷു മുതലായ അനവധി വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കവാൻ തുടങ്ങിയാൽ, യാതൊന്നിലും വിവരമുണ്ടാവുന്നതല്ല. സംസ്കൃതജ്ഞാനം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉള്ളിലിരുന്നു വിനോദിക്കവാൻ വഴിയായി. ഗൃഹഭരണത്തിന്നോ, ബാലരക്ഷക്കൊ പ്രത്യേകമായി പുസ്തകപ്പഠിപ്പു വേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ അനുഭവംകൊണ്ടും പഴമക്കാർ കാട്ടുന്നതു കണ്ടും പഠിക്കേണ്ടതാണ്.

സ്കൂളിൽ ഇവരെ അയക്കുവാൻ തരമില്ലല്ലൊ. അതിനാൽ അറിവുള്ളവരെ ശമ്പളം കൊടുത്തു നിർത്തുക എന്നല്ലാതെ വേറെ വഴിയില്ല. അന്തർജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സ്കൂൾ എന്നതു നടക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതു ഭംഗിയുമില്ല. ധനമില്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ, അടുത്ത ഇല്ലക്കാർ നാലൊ അഞ്ചൊ പേർ കൂടി പണം ചിലവിട്ട് ഒരാളെ നിർത്തുന്നതു സൌകര്യമായിരിക്കും. കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞാൽ, അന്തർജ്ജനങ്ങൾ പഠിച്ചു വന്നാൽ, അവരെത്തന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കാമല്ലൊ.

ഏന പി. കെ. കുട്ടിഅമ്മാളു.

III

സദയം അയച്ചുതന്ന എഴുത്തും ചോദ്യങ്ങളും കിട്ടി. നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ആ വിഷയത്തിൽ എനിക്ക് തോന്നിയ അഭിപ്രായത്തെ താഴെ ഉദ്ധരിച്ചു കൊള്ളുന്നു. അതിൽ കൂടുതലായ വിവരം വല്ലതുമാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അറിയിച്ചാൽ, വേണ്ടതു ചെയ്വാൻ സന്നദ്ധയാണെന്നുകൂടി അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

1. നമ്പൂതിരിബാലികമാക്ക് ഇപ്പോൾ പ്രായോഗിക

മായും ആധുനികാവശ്യങ്ങളെ പുരസ്കരിച്ചും യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസവും കൊടുത്തു വരുന്നതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. കേവലം മലയാളത്തിലുള്ള അക്ഷരജ്ഞാനമല്ലാതെ വിശേഷിച്ചൊന്നും അവൎക്കു നല്കി വരുന്നില്ല.

“മൂന്നു നേരം തേവാരിക്കുക”, അൎത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻപോലും കഴിയാതെ “പതിനാലുവൃത്തം, രാമായണം, ഇല്ലേ, വല്ല കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകളും അവർ വായിക്കാറുണ്ട്” എന്നുള്ളതിൽ അവരുടെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവും ഫലവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

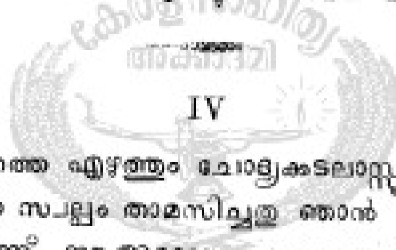
2. രണ്ടാം ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം ഒന്നാം ചോദ്യത്തിന്റെ മറുപടിയിൽ നിന്നും വിശദമാകുന്നതാണ്.

3. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം മുതല്ക്കു് അവൎക്കിന്ന് അത്യാവശ്യമായി തീൎന്നിട്ടുണ്ട്. ആത്മീയമായോ മാനസികമായോ കായികമായോ ഉള്ള ഒരു സംസ്കാരവും ഇന്നവരിൽ കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെ മുൻനിൎത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ഇന്നത്തെ അവരുടെ ആവശ്യമെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ ഒട്ടും മടിക്കുന്നില്ല. അതിനു നവീനപദ്ധതിയിലുള്ള ബാലികാപാഠശാലകൾ ഏൎപ്പെടുത്തി ശരിയായ വിധത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കേണ്ടതാണു മുഖ്യാവശ്യം. വിശേഷിച്ചു, പാചകവിധി, ശുശ്രൂഷാക്രമം, മിതവ്യയശാസ്ത്രം, ആരോഗ്യശാസ്ത്രം, ഗൃഹഭരണം മുതലായവയും സ്ത്രീകൾക്ക് അവശ്യം ആവശ്യമായിട്ടുള്ള കരകൌശലങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുവാൻ അവിടെ ഏൎപ്പാടുണ്ടാവണം. ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, കണക്ക്, സംഗീതം മുതലായവയും സ്വഭാഷയോടുകൂടി അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. അവൎക്കത്യാവശ്യം വേണ്ടതായ ലൌകികജ്ഞാനവും അവിടെ നിന്നു ലഭിക്കുവാൻ തരപ്പെടണം. ഇല്ലം വിട്ടാൽ അമ്പലത്തോടുകൂടി ലോകം അവസാനിച്ചു എന്നും ഇല്ലത്തെ

വീട്ടുവേല വിട്ടാൽ പിന്നെ ഒരു ധൎമ്മവും ആചരിക്കുവാനില്ലെന്നുമാണ് അവരിൽ അധികം പേരും വിശ്വസിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഭൂമിശാസ്ത്രവും മഹതികളുടെ ചരിത്രങ്ങളും അവരെ പ്രത്യേകം പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇന്നവരിൽ സഹജമായി കാണുന്ന ഈശ്വരവിശ്വാസം, സത്യനിഷ്ഠ, വിനയം മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾക്കു മതിയായ പോഷണം നല്കുകയല്ലാതെ യാതൊരു വിധത്തിലും ദോഷം വരാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രദാനം ചെയ്വാനുള്ള പാഠശാലകളാണു ഞാൻ താല്പൎയ്യപ്പെടുന്നത്.

എന്ന്

പള്ളത്തുകാട്ടു മാധവിയമ്മ എം. എൽ. സി.

IV

അവിടത്തെ എഴുത്തും ചോദ്യക്കടലാസ്സും കിട്ടി. മറുപടി അയപ്പാൻ സ്വല്പം താമസിച്ചതു ഞാൻ ചികിത്സയിലിരിക്കകൊണ്ടാണ്. ഈ താമസം ക്ഷന്തവ്യമാണല്ലോ.

1. നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിലെ ബാലികമാൎക്കു പറയത്തക്ക യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസവും ഇപ്പോൾ കൊടുത്തുവരുന്നില്ലെന്നു തീൎച്ചയായും പറയാം. ദുൎല്ലഭം ചിലർ നാട്ടെഴുത്തച്ഛന്മാരെയോ ഉപായപഠിത്തക്കാരായ വല്ല മാസ്റ്റൎമാരെയോ മറ്റൊ ഇല്ലങ്ങളിൽ താമസിപ്പിച്ചു മലയാളം കഷ്ടിമുഷ്ടിയായി കൂട്ടിവായിപ്പാൻ ഒരു വേള പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഇതും തന്നെ പെൺകിടാങ്ങൾക്കു സുമാറു പത്തു വയസ്സു പ്രായമാകുന്നതുവരെക്കും മാത്രമാണ്. എത്രയും ദുൎല്ലഭമായി കൊടുത്തുവരുന്ന നാലൊ അഞ്ചൊ കൊല്ലത്തെ തീരെ നിഷ്കൎഷയില്ലാത്ത ഇത്തരം പഠിത്തത്തിന്നു വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന് ഒരിക്കലും പ

റത്തുകൂടാ. കഷ്ടിച്ച പത്തു വയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും അവരെ ഗൃഹജോലികൾ ശീലിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ധൃതിയായി. പിന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസമാകട്ടെ, കാററിന്നും വെളിച്ചത്തിന്നും കൂടി വേണ്ടപോലെ പ്രവേശനം അനുവദിക്കാത്തതും ജീവപര്യന്തം കഠിനതടവു ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രം നിൎമ്മിച്ച വെച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്ന ഇരുട്ടറകളായ കാരാഗൃഹാന്തൎഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു നിരക്ഷരകുക്ഷികളും കൂപമണ്ഡൂകങ്ങളുമായ മുത്തശ്ശിമാരിൽനിന്നും അച്ഛിമാരിൽനിന്നുമാണെന്നു വിശിഷ്യ പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലൊ.

2. മേൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള മൂന്നോ നാലോ കൊല്ലത്തെ നിസ്സാരമായ പഠിത്തംകൊണ്ടു നമ്പൂതിരി ബാലികമാൎക്കാകട്ടെ അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കാകട്ടെ, നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്നാകട്ടെ യാതൊരു ശ്രേയസ്സും ഉണ്ടാവാൻ തരമില്ല. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ രണ്ടു കണ്ണുകളാണെന്നും, ഒരു കണ്ണിന്നു കേടു വരുമ്പോൾ രണ്ടുകണ്ണിന്നും ചികിത്സ ചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നുണ്ടെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ സുഖമുള്ള കണ്ണിന്നും കൂടി കേടു പററുന്നതുപോലെ പുരുഷന്മാൎക്കു മാത്രം വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടായിരിക്കയും സ്ത്രീകൾക്ക് അതില്ലാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ, ആയതു സമുദായോന്നതിക്കു വലിയ പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുമെന്നും നമ്പൂതിരിമാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. കാട്ടുമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അകത്തിട്ടടക്കപ്പെടുന്ന അന്തൎജ്ജനങ്ങൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ വിഷയസുഖോപകരണയന്ത്രങ്ങളായിട്ടു മാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരല്ലെന്നും "അൎദ്ധോ വാ ഏഷ ആത്മനോ യൽ പത്നീ" എന്നും "സഹധൎമ്മം ചര" എന്നും മററുമുള്ള വേദമന്ത്രപ്രകാരവും "സ്ത്രിയഃ ശ്രിയശ്ച ഗേഹേഷു ന വിശേഷോസ്തി കശ്ചന" എന്നും "പിതുഃ ശതഗുണം മാതാ ഗൗരവാതിരിച്യതേ" എന്നുമുള്ള സ്മൃതിവാക്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അവർ സ്വച്ഛന്ദ ത

ങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ അർദ്ധഭാഗങ്ങളും സഹധർമ്മചാരിണികളുമാണെന്നും പ്രകൃതിദേവിയും ഹിന്ദുമതാചാര്യന്മാരും സ്ത്രീകൾക്കു പുരുഷന്മാരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയും മാന്യതയും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും ആകയാൽ അന്തർജ്ജനങ്ങളെ എത്രത്തോളം പരിഷ്കൃതകളാക്കിത്തീർക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം മാത്രമേ നമ്പൂതിരിമാർ പരിഷ്കാരമുള്ളവരായിത്തീരുകയുള്ളുവെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ജീവിതസുഖത്തെ നൽകുന്നതും ജീവിതോദ്ദേശത്തെ നിറവേറ്റാനുള്ള ആയുധവുമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നൽകാതെ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളെ മനുഷ്യരൂപത്തിലുള്ള മൃഗങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുക നിമിത്തം പരിഷ്കൃതാശയന്മാരാണെന്നഭിമാനിക്കുന്ന നമ്പൂതിരിമാരാണു വാസ്തവത്തിൽ അപരിഷ്കൃതന്മാരും ദുർബ്ബലന്മാരുമായിത്തീരുന്നതെന്ന് അവർ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. യശോമാത്രശരീരകളായ ഗാർഗ്ഗി, മൈത്രേയി, അരുന്ധതി, തുടങ്ങിയ ഋഷിപത്നികളെ മാതൃകകളാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നമ്പൂതിരിബാലികമാരെ ഒരിക്കലും ദുഷിപ്പിക്കുന്നതല്ല. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പ്രാചീനാര്യാവർത്തത്തിലെ ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകൾ മേഖല ധരിച്ചും ഗായത്രീമന്ത്രം ജപിച്ചും വേദശാസ്ത്രാദികൾ അദ്ധ്യയനം ചെയ്തും വന്നിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു ശ്രുതിസ്മൃതിപുരാണങ്ങൾ ഒന്നാന്തരം സാക്ഷികളാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു കാലവൈപരീത്യത്താലും, എണ്ണിയെണ്ണിപ്പറയാവുന്ന വേറെ അനേകകാരണങ്ങളാലും കേവലം അധഃപതിച്ചു മൃതപ്രായമായി കിടക്കുന്ന കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണസമുദായത്തെ ഇനിയെങ്കിലും ഉദ്ധരിപ്പിച്ചു അഭിവൃദ്ധിക്കു കൊണ്ടുവരണമെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിബാലികമാർക്കു കാലോചിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിയേ തീരൂ.

8. (1) ആകയാൽ "കോൺവെന്റ്" (Convent) അല്ലെങ്കിൽ "കന്യാമഠ"ത്തിന്റെ രീതിയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ വിദ്യാലയങ്ങൾ വേഗത്തിൽ സ്ഥാപിക്കണം.

(2) ഉയൎന്ന തരങ്ങളിൽ ചേൎന്നു പഠിക്കത്തക്ക നമ്പൂതിരി ബാലികമാർ ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകൾ മാത്രമേ തല്ക്കാലം ആവശ്യമുള്ളു. ആണ്ടുതോറും ഓരോ ക്ലാസ്സായി ഉയൎത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിന്നു പ്രയാസമില്ലതാനും.

(3) സ്കൂൾഫൈനൽ ട്രേയിനിങ്ങ് കഴിച്ച നായർ സ്ത്രീകളെ മിസ്റ്റ്രസ്സുകളായും; ഒന്നോ രണ്ടോ നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളെ (അന്തൎജ്ജനങ്ങളെ) പെൺകിടാങ്ങളുടെ മാനേജർമാരായും കന്യാമഠത്തിൽ നിയമിക്കണം.

(4) മാതൃഭാഷക്കു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കണം.

(5) സംസ്കൃതവും ഇംഗ്ലീഷും പഠിപ്പിക്കണം.

(6) മലയാളത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളും, മാസികകളും, വൎത്തമാനപത്രങ്ങളും മുതലായവ വായിച്ചു രസിക്കത്തക്ക പാണ്ഡിത്യമുണ്ടാവാൻ ഒന്നാമതായി ശ്രമിക്കണം.

(7) ലോകപരിചയത്തിന്നുതകുന്നതായ ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിക്കണം.

(8) കാവ്യരചന, ചിത്രമെഴുത്തു, സംഗീതം, തുന്നൽപണി, എന്നീ കലാവിദ്യകൾ പരിശീലിപ്പിക്കണം.

(9) സ്ത്രീകളുടെ ജീവിതാംശം ഗൃഹമാകയാൽ, ഗൃഹഭരണത്തിന്നുപയോഗമുള്ള ആരോഗ്യശാസ്ത്രം, ബാലചികിത്സ, ബാലപരിചരണം, എന്നിവയും പഠിപ്പിക്കണം.

(10) മതാചാരം, സനാതനധൎമ്മം എന്നിവയുടെ അറിവു ബ്രാഹ്മണൎക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തവയാകയാൽ സനാതനധൎമ്മപാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ കന്യാമഠത്തിൽ അവശ്യം ഏൎപ്പെടുത്തണം.

ഉപസംഹാരം.

ഒരു നമ്പൂതിരിബാലൻ പഠിച്ചു പണ്ഡിതനായാൽ ഒരി

ല്ലത്തിൽ ഒരാൾ വിദ്വാനായി എന്നേ പറഞ്ഞുകൂടൂ. നേരേമറിച്ച് ഒരു നമ്പൂതിരിബാലിക പഠിച്ചു വിദുഷിയായാൽ ഒരു കുടുംബം മുഴുവനും പഠിത്തമുള്ളതായിത്തീരുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. ആകയാൽ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്റെ വിലയേറിയ അടിക്കല്ലുകളായും, ഇല്ലങ്ങളിലെ കെടാവിളക്കുകളായും, ഭാവി പൌരന്മാരുടെ മാതാക്കളായും, പുരുഷപ്രയത്നങ്ങളുടെ പിൻബലങ്ങളായും ജീവിതായോധനത്തിലെ വിജയമന്ത്രങ്ങളായും പരലോകപ്രാപ്തിക്കുള്ള വഴികാട്ടികളായും വിളങ്ങുന്ന ഓമനപ്പെൺകിടാങ്ങൾക്കു കാലദേശാവസ്ഥകളനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുപ്പാൻ ഒരിക്കലും മടിച്ചുകൂടാ. വിദ്യയുടെ ശക്തിക്കളവില്ല. വിദ്യയുടെ ദിവ്യത്വത്തിന്നവസാനമില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ ഹൃദയരത്നം വിദ്യതന്നെ. ജീവിതത്തിലെ ഭംഗിയേറിയ ഭാഗങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണമായ പ്രകാശം വരുത്തി ആത്മദൃഷ്ടിയെ പതിപ്പിക്കുവാൻ വിദ്യക്കല്ലാതെ എന്തിനു സാധിക്കും? ജീവിതത്തിന്റെ സാരമെന്തു്? ഉദ്ദേശമെന്തു്? സാദ്ധ്യമെന്തു്? എന്നുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ശരിയായ ഉത്തരം വിദ്യക്കല്ലാതെ തരുവാൻ സാധിക്കയില്ല. വിദ്യയില്ലെങ്കിൽ സാഹിത്യമെവിടെ? സംഗീതമെവിടെ? മതമെവിടെ? ആചാരമെവിടെ? പരിഷ്കാരമെവിടെ? വിദ്യയില്ലെങ്കിൽ കാട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കാട്ടുമനുഷ്യരും നാട്ടിൽ വസിക്കുന്ന നമ്മളും തമ്മിലെന്തു വ്യത്യാസമാണുള്ളതു്? വിദ്യയില്ലെങ്കിൽ സമ്പത്തുകൊണ്ടോ സൌന്ദര്യംകൊണ്ടോ എന്തു പ്രയോജനം?

“വിദ്യാ ദദാതി വിനയം വിനയാദ്യാതി പാത്രതാം
പാത്രത്വാദ്ധനമാപ്നോതി ധനാദ്ധർമ്മം തതസ്സുഖം”

എന്നും മറ്റുമുള്ള നൂറായിരം പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്നു്, ഈശ്വരവിശ്വാസം, ഭൂതദയ, സന്മാർഗ്ഗബോധം, സ്വാർത്ഥരാഹിത്യം മുതലായ സകലസൌഭാഗ്യസിദ്ധിക്കും നാരായവേരായുള്ളതു വിദ്യതന്നെയെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

ത്തുകൊണ്ടു ജന്മസാന്നിദ്ധ്യമുള്ള ദിവ്യതേജഃപുഞ്ജങ്ങളായ നമ്പൂതിരിബാലികമാർ കാലോചിതമായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിച്ചു വൈദുഷ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതായാൽ, അവർ സർവസൽഗുണപരിപൂൎണ്ണകളായിത്തീൎന്നു സ്വസമുദായത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കുള്ള മൂലകാരണങ്ങളായി പരിലസിക്കുകയും തന്നിമിത്തം പ്രസ്തുത സമുദായത്തിന്റെ ഭാവി പൂൎണ്ണശോഭയുള്ളതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

" The woman's cause is man's ; they rise or sink
Together, dwarfed or god like, bond or free ;
If she be small, slight-matured, miserable,
How shall men grow ? " (ടെന്നിസൻ.)

ചിറക്കൽ രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവ്.

V

നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് അച്ചടിച്ച ഒരു ചോദ്യക്കടലാസും എഴുത്തും അയച്ചതു കിട്ടി. ആ കാൎയ്യത്തിൽ എനിക്കുള്ള അഭിപ്രായം താഴെ എഴുതുന്നു.

ഇപ്പോൾ കൊടുത്തുവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഏകരീതിയിലല്ല കാണുന്നതെങ്കിലും പ്രായേണ മലയാളഭാഷയിൽ എഴുതുവാനും വായിപ്പാനും ശീലിപ്പിക്കയും, പാൎവ്വതിസ്വയംവരം മുതലായ ചില സ്തോത്രങ്ങളും കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടു മുതലായ ചില പാട്ടുകളും അഭ്യസിപ്പിക്കയും, ഗണാഷ്ടകം മുതലായ ചില സ്തോത്രങ്ങൾ തോന്നിപ്പിക്കയും ആണു ചെയ്തുവരുന്നതു്.

മേലിൽ വേണ്ടതിനെ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

1. സ്വദേശഭാഷ എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും അഭ്യസിക്കുക. ഇതു് ആൎക്കും കൂടാതെ കഴിയാത്തതാണല്ലൊ.

2. കണക്ക് പരികൎമ്മചതുഷ്ടയം—എന്നാൽ കൂട്ടുക, കിഴിക്കുക, പെരുക്കുക, ഹരിക്കുക ഇതുകളും, ത്രൈരാശികവും നി

ബ്ബന്ധമായി പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ പഠിപ്പില്ലാതെ മേലിൽ ഗൃഹകൃത്യം നടത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ?

3. അടിയളന്നു സമയം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അടിവാക്യം മുതലായതു പഠിക്കുക. കാലജ്ഞാനം പരാപേക്ഷകൂടാതെ ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാകും. അതിന്നു വാച്ചിന്റേയും മറ്റും ശരണീകരിക്കുകമാത്രം ചെയ്താൽ പോരാ. ഇതു പണ്ടു മലയാളത്തിൽ എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതായിരുന്നു.

4. രാത്രിയിൽ നക്ഷത്രം നോക്കുവാനും അതുകൊണ്ടു സമയം നിശ്ചയിക്കുവാനും നിർബ്ബന്ധമായി പഠിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം മൂന്നാംനമ്പ്രിൽ കാണിച്ചതു തന്നെ.

5. പഞ്ചാംഗം വെക്കുവാൻ പഠിക്കണം. ഇതു പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. പഞ്ചാംഗപുസ്തകത്തിനെ മാത്രമവലംബിച്ചിരിക്കരുത്. സ്വതന്ത്രമായി അറിയാറാകണം. ഇതു കേവലമറിവിന്നല്ല. ഇതുകൊണ്ടു അദൃഷ്ടഫലം കൂടിയുണ്ട്. ഈ വിശ്വാസം ഇപ്പോൾ പലരിൽനിന്നും പോയിരിക്കാം. എങ്കിലും അതു് ആവശ്യമാണ്.

6. സ്തോത്രങ്ങൾ മുതലായതുകൾ വായിച്ചാൽ ഒരു മാതിരി അതുകളുടെ അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കത്തക്കവിധമെങ്കിലും സംസ്കൃതത്തിൽ വ്യുല്പത്തി സമ്പാദിക്കണം. സ്തോത്രങ്ങളും മറ്റും ശീലിക്കുമ്പോൾ കുറച്ചെങ്കിലും അർത്ഥജ്ഞാനമില്ലാഞ്ഞാൽ പിഴവു വന്നു പോകുവാനും ഇടവന്നേക്കാം. അതു ദോഷമാണ്.

7. പാർവ്വതീസ്വയംവരം മുതലായ നിത്യപാരായണത്തിന്നുള്ള പലതും ഇപ്പോൾ പഠിച്ചുവരുന്നതുപോലെ പഠിക്കേണ്ടതുതന്നെ. അതുകൊണ്ട് ഈശ്വരനിൽ വിശ്വാസവും ശ്രദ്ധാഭക്തികളും ഉണ്ടാവും. അതുകൾ അപരിഹരണീയങ്ങളാണ്.

8. കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകൾ ഉപേക്ഷിക്കാവുന്നതല്ല. പാരമ്പര്യമായി നടന്നുവരുന്നതാണ്. വ്യായാമത്തിന്ന് ഈ

വകകളികൾ ഒരുകന്ന പണ്ടു ശീലിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. അതുകൾ മേലിലും അനുവൎത്തിച്ചു വരേണ്ടതാണ്. കാരണം വിഷു തിരുവാതിര മുതലായ വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ ഈ കളി സ്ഥിരമായി നടത്തിവരുമാറുള്ളതാണ്. ഇതിനോടുകൂടി "കണ്ണനാമുണ്ണിയുരുഴക" എന്നും മറ്റും വിനോദാൎത്ഥമായും വ്യായാമകരമായും ഉള്ള പഴയ നടവടികൾ വിടേണ്ടതല്ല.

9. പുരാണകഥകൾ, മൂലങ്ങളായോ, ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളായോ, മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ പ്രതിദിവസം കൃഷ്ണപ്പാട്ടു മുതലായവ നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകൾ അവശ്യം പാരായണം ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ആ നടവടി വിടേണ്ടതല്ല.

മേല്പറഞ്ഞവ കഴിച്ചു വ്യുല്പത്തി സിദ്ധിച്ചവർ ഐച്ഛികമായി ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം വൈദ്യശാസ്ത്രം മുതലായവ ശീലിക്കുന്നതും നല്ലതുതന്നെ.

ഈ വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കുന്നതു ദേശങ്ങളിൽ ഉള്ള നമ്പൂതിരിമാർ യോജിച്ചു് ഒരില്ലത്തുവെച്ചു ബ്രാഹ്മണാമ്പലവാസികളിൽ പെട്ട ഒരു വിദ്വാൻ മുഖേനയായാണ വേണ്ടതു്. ഈ കാൎയ്യത്തിൽ ഇതിന്നു പുറമെ വല്ല അഭിപ്രായങ്ങളും അറിയേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ എഴുതി അറിയിച്ചാൽ അപ്പോൾ മറുപടി അയച്ചു കൊള്ളാം.

പുന്നശ്ശേരി നമ്പി നീലകണ്ഠശൎമ്മാ.

VI

അവിടുന്നയച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കു യഥാക്രമം ഉത്തരം എഴുതാൻ ഞാൻ അശക്തൻ. നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇല്ലങ്ങളിലെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏകദേശമുള്ള അറിവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പൊതുവേ ഒരു നിരൂപണമെഴുതാം. അതു് അവിടത്തേക്കു പ്രയോജകീഭവിച്ചാൽ ഞാൻ കൃതാൎത്ഥനായി.

നമ്പൂരിമാക്കു് ഇതരസമുദായങ്ങളോടൊപ്പം സാമാന്യക്കളരിയിൽ കച്ചകെട്ടി ജീവിതപ്പയററിൽ പങ്കുകൊള്ളേണ്ട ഘട്ടം വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനു ബാലന്മാർ ക്രമേണ സാധാരണ സ്കൂളുകളിൽ ചെന്നു പഠിക്കാനും പരീക്ഷകളിൽ ജയിക്കാനും തുടങ്ങീട്ടുണ്ടല്ലോ. കണ്ടേടത്തോളം നമ്പൂരിമാർ ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഒന്നുകൊണ്ടും പിൻമാറുകയില്ല. ബുദ്ധിശക്തിയിലാകട്ടെ, തീക്ഷ്ണശ്രമത്തിലാകട്ടെ, സ്വഭാവത്തിലാകട്ടെ, നല്ല നടപ്പിലാകട്ടെ ഒന്നിലും നമ്പൂരിബാലന്മാർ ഇതരസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു പിന്നോക്കമല്ലെന്നു ഒരു അഭിപ്രായം പ്രസ്താവിക്കാൻ എനിക്കു പ്രാപ്തിയുണ്ടു്. അതു് അത്ഭുതകരമല്ലെങ്കിലും എനിക്കു സന്തോഷാവഹമാണു്. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്പെഷ്യൽ സ്കൂളുകൾ ആവശ്യമില്ലെന്നല്ലെ ആ സ്കൂളുകളുടെ അധോഗതി കാണിക്കുന്നതു്? സ്പെഷ്യൽ സ്കൂളിനു പകരം നല്ല സാധാരണ സ്കൂളുകളുടെ സമീപം നല്ല ഹോസ്റ്റലുകളായിരിക്കും നല്ലതു്. പഠിക്കുന്നവർ നന്നെ കൊച്ചുകുട്ടികളാണെങ്കിൽ വൈധവ്യം വന്ന ദരിദ്രകളായ അന്തർജ്ജനങ്ങളെ അടുക്കള അമ്മമാരായി ഏർപ്പെടുത്താം. പ്രായംചെന്ന കുട്ടികൾക്കു ദരിദ്രരായ നമ്പൂരിമാരെത്തന്നെ വാർഡുകാരാക്കാം. ഈ വിധം ഹോസ്റ്റലുകൾ നടത്താൻ സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്ന ഭാരവുമുണ്ടാകയില്ല. നമ്പൂരിമാരുടെ ആചാരങ്ങളിൽ നിലനിറുത്തേണ്ടവയെ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യാം. പെരുമനത്തു ചേർപ്പിൽ സ്കൂളോ കോഴിക്കോട്ടു സാമൂതിരികാളേജോ, തൃശ്ശിവപേരൂർ സ്കൂളോ ഇങ്ങിനെ ചില നല്ല സ്കൂളുകളുടെ സമീപം നല്ല ഹോസ്റ്റലുകൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്താൻ ശ്രമിക്കണം. ഇതാണു വേണ്ടതു് എന്നു തോന്നുന്നു.

നമ്പൂരിബാലികമാരുടെ കഥയാലോചിക്കാം. ഇതര സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിതമത്സരത്തിൽ കച്ചകെട്ടി എറങ്ങണോ എറങ്ങുമോ ഇവർ എന്നു തീർച്ചപറയാൻ പ്രയാസമാണു്. എന്തായാലും തല്ക്കാലം ഇത്രയുമാലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാം.

ഞാൻ ഉണ്ണിനമ്പൂതിരിയിൽ എഴുതിയിരുന്നതുപോലെ ഇവക്കു പഠിത്തത്തിന് ഒരഭിരുചിയുണ്ടാക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ പററിയ കഥ പറയാൻ ചില യുവാക്കന്മാരെ ശീലിപ്പിച്ചു പ്രചരണവേല തുടങ്ങണം. അതല്ല അവരെ ഒരുമിച്ച് ഒരു സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കാനാലോചിക്കാറായെങ്കിൽ ഒരു പദ്ധതി നിർദ്ദേശിക്കാം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഒഴിഞ്ഞ വലിയ ഇല്ലം സ്കൂളായിട്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കണം. ആൾപാർപ്പില്ലാതെ ആഢ്യന്മാരിൽ പലക്കും ആസ്യന്മാരിൽ ചിലക്കും ഈവക ഇല്ലങ്ങളുണ്ടെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. അവിടെ നാല്പതുവയസ്സു കഴിഞ്ഞു വൈധവ്യം വന്ന ചില അന്തർജ്ജനങ്ങളെ കൊണ്ടുചെന്നു താമസിപ്പിക്കുക. അവിടേക്കു പെൺകിടാങ്ങളെ ആകർഷിക്കുക. ഇത്തരം വിദ്യാലയങ്ങൾ, ഇല്ലങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള ദിക്കുകളിൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം വേണം. മലബാറിൽ തളിപ്പറമ്പ്, പൊഴായി, വള്ളുവനാട്, തിരുനാവായ, പാഞ്ഞാൾ, തൃശ്ശിവപേരൂർ, പെരുമനം, ഇരിങ്ങാലക്കുട, പാറക്കടവു, കോട്ടയം, തിരുവല്ല, ചെങ്ങന്നൂർ, ഈ ദിക്കുകളിലൊക്കെ സ്കൂളുകൾ ആവാമെന്നു തോന്നുന്നു.

ഈ സ്കൂളില്ലങ്ങളിലെ ചിലവുകൾ തദ്ദേശവാസികളായ നമ്പൂരിമാർ വഹിക്കണം. ത്രാണിയുള്ള ഇല്ലങ്ങളിൽനിന്നും ഫീസ്സായി പണമോ സാമാനങ്ങളോ ത്രാണിയില്ലാത്തവരുടെ സംരക്ഷകൂടി നികയത്തക്കവണ്ണം ഈടാക്കുന്നതിലും വിരോധമില്ല. സഹസ്രകലശം ഓത്തൂട്ട് സത്രങ്ങൾ മുതലായി അനാവധി ദ്രവ്യം ചിലവാക്കുന്ന അടിയന്തരങ്ങൾ ചുരുക്കി ഈ ഉത്തമധർമ്മം ചെയ്താൽ അത് ഇഹത്തിനും പരത്തിനും നന്നായിരിക്കുമെന്നുകൂടി ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ കിടാങ്ങളുടെ ഊണും തേച്ചുകുളിയും ഇങ്ങിനെ കഴിക്കുക. ഉടുപ്പിന്നു ഇന്നു പഴുത്തോനം കൊടുക്കുന്നതിൽ വസ്ത്രം ഈ കുട്ടികൾക്കു കൊടുക്കാം. കിട്ടുന്നതിലും പാങ്ങുള്ളവർ അങ്ങിനെ ചെയ്യാം. ഇതുകൊണ്ടു അതു നിവൃത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ

ഒരു സന്നദ്ധസംഘം ബാലികാഇല്ലങ്ങളിലെ ആവശ്യത്തിന്നായി വസ്ത്രയാചനം നമ്പൂരിമാരുടെ ഇല്ലങ്ങളിൽ ചെയ്താലും ഒട്ടും പോരായ്മയില്ല. ആരുടേയും മെയ്യിൽ തട്ടാതെ ഈ സ്കൂളുകളുടെ ഏർപ്പാട് സാദ്ധ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇനി പഠിപ്പും എഴുത്തും വായനയും കണക്കും കൂടാതെ കഴികയില്ലല്ലൊ. ഇതിനോടുകൂടി ഭൂമിശാസ്ത്രം ലോകചരിത്രസമ്മിശ്രമായ ഭൂമിശാസ്ത്രം കൂടി പഠിപ്പിക്കണം. ഗൃഹഭരണം ശിശുസംരക്ഷ, ശുചീകരണശാസ്ത്രം ഇത്രയും അത്യാവശ്യമാണ്. സംഗീതം ചിത്രമെഴുത്തു, തുന്നൽ മുതലായ കലകളും ഫലപുഷ്പകൃഷികളും പാചകവൃത്തിയുംകൂടി ഇവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇത്രയും വിഷയങ്ങൾ തല്ക്കാലം പഠിപ്പിക്കാമെന്നുറക്കുക. ഇവക്ക് ഒരു പാഠപദ്ധതിയുണ്ടാക്കണം.

അദ്ധ്യാപകർ. ഇവിടെയാണു പ്രയാസം നേരിടുക. വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്ത നായർ സ്ത്രീകൾ സമീപസ്ഥകളുണ്ടെങ്കിൽ അവരാണുത്തമം. സമയം നമുക്ക് അവരുടെ സൗകര്യംപോലെ ആക്കാം. മാസപ്പടിയും പുരുഷന്മാർക്ക് കൊടുക്കുന്ന തോതിൽ വേണ്ടിവരികയില്ല. കുറെ കുറച്ചാണെങ്കിലും കൊടുക്കയും വേണം. നാലോ അഞ്ചോ ക്ലാസ്സുകളിലായി ഈ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കണം.

ഇതു സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഉടനെ തോന്നുന്നതു വൃദ്ധന്മാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ആക്കാനാണ്. എനിക്കതു തീരെ സമ്മതമല്ല. ഇവർ കുട്ടികളെ അതിവേഗത്തിൽ വൃദ്ധകളാക്കും. ഒരു സമുദായത്തെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവരാൻ വഴികാണിക്കാൻ മുന്നോട്ടു ദൃഷ്ടിപതിയുന്ന ഗുരുക്കന്മാർ വേണം. വൃദ്ധന്മാർക്ക് ദൃഷ്ടിപുറകിലേക്കാണ്. പൂർവ്വസ്മരണയിലാണ് അവരുടെ സൗഖ്യം. അതിനാൽ ഇതു ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നില്ല. വൃദ്ധകളായ അദ്ധ്യാപികകളാണെങ്കിലോ, ഇതൊട്ടും വയ്യതന്നെ. വാർദ്ധക്യം ബാലികമാരിൽ കുത്തിവെക്കാൻ ഇവർക്ക് വൃദ്ധന്മാരെക്കാൾ സാമർത്ഥ്യവും ആവേശവും ഇരട്ടി കൂടും.

ചെറുപ്പക്കാരായ യുവാക്കന്മാൎക്കു പരിചയം പോരാ. ബാലികമാരെ ഇവരെ ഏല്പിക്കുന്നതും ആകപ്പാടെ നന്നല്ല. നമ്പൂരിസ്ത്രീകളിൽ പഠിച്ചവരില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു നമ്പൂര്യേതരരായ മലയാളിസ്ത്രീകളിൽ പഠിപ്പുള്ളവർതന്നെ വേണം ഈ അദ്ധ്യാപനം നടത്താൻ. അതിന്നു നായർസ്ത്രീകളെ മിതമായ ശമ്പളത്തിൽ കിട്ടുമെന്നാണ് എന്റെ ബോദ്ധ്യം.

ഏതാണ്ട് ഈ വിധത്തിൽ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയായിരിക്കും നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ശ്രമം ഫലവത്തായിത്തീരട്ടെ എന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്നും ഞാൻ സൎവ്വശക്തികളോടുംകൂടി ആശംസിക്കുന്നു.

എം. രാമവൎമ്മൻതമ്പാൻ ബി. ഏ., എൽ. ടി.

VII

സമയം അയച്ച കത്തും ചോദ്യക്കടലാസ്സും കിട്ടി. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറുതായ ഒരു ചുരുക്കം താഴെ കുറിക്കാം:

1. നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് ഇപ്പോൾ സ്വഭാഷയിൽ കഷ്ടിച്ചു വായിപ്പാൻ മാത്രമേ പഠിപ്പിക്കുന്നുള്ളു എന്നാണ് എന്റെ അറിവ്.

2. കൂടുതലായ വിദ്യാഭ്യാസം തീൎച്ചയായും അവൎക്ക് നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

3: സ്വഭാഷയിൽ നല്ല വ്യുൽപത്തിയുണ്ടാവണം. അതിന്നു വേണ്ടുവോളം സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയുടെ ഒരു നേരിയ ജ്ഞാനവും ഉണ്ടാക്കണം. കണക്ക്, ചരിത്രം, ഗൃഹഭരണരീതി, ബാലപരിചരണം മുതലായവയെല്ലാം സ്വഭാഷാമുഖേനതന്നെ പഠിപ്പിക്കണം. വാസനയുള്ള ബാലികമാരെ കലാവിദ്യകളിലും പരിശീലിപ്പിക്കണം. ബാലികമാരുടെ കൈയെഴുത്തു നന്നാക്കാൻകൂടി അദ്ധ്യാപക

ന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു വിശേഷാൽ പറവാൻ തോന്നുന്നു. നമ്പൂതിരിവർഗ്ഗത്തിൽ പുരുഷന്മാർതന്നെ പ്രായേണ കൈയെഴുത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും ദത്താവധാനരായിട്ടില്ലല്ലോ.

വള്ളത്തോൾ.

VIII

മിഥുനം 22-ാംനു- അയച്ച ചോദ്യക്കടലാസ്സും എഴുത്തും കിട്ടി.

നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്റെ ഉന്നതിയിലും പ്രത്യേകിച്ച് അവരുടെ സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും എനിക്ക് എപ്പോഴും വലിയ താല്പര്യമാണ്.

എന്ന് ദിവാൻ ബഹദൂർ എം. കൃഷ്ണൻനായർ
എം. എൽ. സി.

സ്വസമുദായാംഗങ്ങളുടെ

അഭിപ്രായങ്ങൾ.

അനുബന്ധം II.

I

നമ്പൂതിരിബാലികമാരെ ഇപ്പോൾ സാധാരണയായി പറയത്തക്ക വിദ്യകളൊന്നും അഭ്യസിപ്പിച്ചുവരുന്നില്ല. എന്നാൽ അക്ഷരാഭ്യാസം സാമാന്യമായി ഉണ്ടെന്നുതന്നെ പറയാം. ഏകദേശം പത്തു വയസ്സു കഴിയുമ്പോഴേക്കും, രാമായണം, ഭാഗവതം മുതലായ പുരാണങ്ങൾ വായിക്കാറാവാത്ത ബാലികമാർ വളരെ ദുർല്ലഭമാണ്. തന്മൂലം ഈശ്വരഭക്തി ജീവദയ മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾ അന്തർജ്ജനങ്ങളിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ബാലികമാരെ ഇപ്പോഴത്തെക്കായിലും കുറെക്കൂടി കൂടുതലായി വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. എനിക്കു കുറെ അധികമെല്ലാം മോഹമുണ്ടെങ്കിലും തല്ക്കാലം

നടക്കാവുന്നതു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ പറയുന്നുള്ളൂ. അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്ന് അത്യാവശ്യം വേണ്ടവയാണ് ഇപ്പോൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. മലയാളം നല്ലവണ്ണം എഴുതുവാനും വായിക്കാറുമാകണം. ഗൃഹഭരണത്തിന്നാവശ്യമുള്ള കണക്കും നിർബ്ബന്ധമാക്കണം. ഈശ്വരഭക്തിജ്ഞാനങ്ങളും, ചാരിത്രം, ഭർത്തൃശുശ്രൂഷ, ജീവദയ മുതലായ മാഹാത്മ്യങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നവയായ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളാക്കേണ്ടതു്. ബാലചികിത്സയും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അവരുടെ കുട്ടികൾക്കു പെട്ടെന്നുണ്ടാവുന്ന ചില്ലറ സുഖക്കേടുകളുടെ തല്ക്കാലപരിഹാരത്തിന്നുവേണ്ടത്ര അറിവു ബാലചികിത്സയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന്നെല്ലാം ആവശ്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കുകതന്നെയാണ് ഉത്തമം. വാസനയുള്ളവൎക്ക് അത്യാവശ്യം സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്തു് ഇതുകളും വേണ്ടതാണ്. സാധിക്കുമെങ്കിൽ അവരവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും പാഠപദ്ധതിയിൽ പെടുത്താം.

അധികം ഇല്ലങ്ങൾ ഉള്ള ദിക്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇല്ലത്തുവെച്ച് അദ്ദിക്കിലെ ബാലികമാരെയെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുക. അങ്ങിനെയല്ലാത്ത ദിക്കുകളിൽ അവരവരുടെ ഇല്ലത്തു പ്രത്യേകം ആളെ വെച്ചുതന്നെ പഠിപ്പിക്കണം.

ഏ. കെ. ടി. കെ. എം. നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

II

1. നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് ഇപ്പോൾ നൽകിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം കഷ്ടിച്ചു കൂട്ടിവായിക്കാറാക്കുക, കൈകൊട്ടിക്കളിക്കുള്ള പാട്ടുകൾ വശമാക്കുക ഇവ മാത്രമാണ്.

2. ഉണ്ട്.

3. മലയാളം സാമാന്യമായി വായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും വശമാക്കുകയും, സ്വല്പം കാവ്യവ്യുല്പത്തിയും, ഭരണംവെ

രെയുള്ള കണക്കുകളും, ഗൃഹഭരണസമ്പ്രദായങ്ങളും, കൈത്തൊഴിൽ മുതലായ ഗൃഹവ്യവസായങ്ങളും, ബാലചികിത്സ, സദാചാരം, കൃത്യനിഷ്ഠ, സൂതികൎമ്മിണീപരിശീലനം, ഈശ്വരഭക്തി ഇവകളും സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതിലേക്ക പ്രത്യേകവിദ്യാലയങ്ങൾ ഏൎപ്പെടുത്തണം.

പബ്ളിക്ക സ്കൂളുകളിൽ പത്തുവയസ്സുവരെ ഇപ്പോൾ അയച്ചുവരുന്നുണ്ട്. മേലും അപ്രകാരം അയക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിരോധമില്ല.

എന്ന

സി. എൻ. ഇപ്പൻ നമ്പൂതിരി എം. എൽ. സി.

III

ചോദ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയതും 10—10—102-ൽ അയച്ചതുമായ കാർഡ് കിട്ടി. നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക കാലോചിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം വേണ്ടതുതന്നെയാണ് എന്നേ എന്നെക്കൊണ്ടു പറവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം എന്തെല്ലാമാണെന്നും മേലിൽ ഏതു നിലയിൽ വേണമെന്നും മറ്റും പറവാൻ എന്നാൽ സാദ്ധ്യമല്ല.. മഹാസഭയിൽനിന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അധികൃതന്മാർ അന്വേഷിച്ചും ആലോചിച്ചും നിശ്ചയിക്കുന്നതു് എനിക്കും സമ്മതമാണ് എന്നു മാത്രമേ പറവാൻ മാൎഗ്ഗം കാണുന്നുള്ളു.

എന്ന കിരാങ്ങാട്ട കുഞ്ഞനാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

IV

“നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് ഇപ്പോൾ നൽകി വരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം എന്തെല്ലാമാണ്? എങ്ങിനെയെല്ലാമാണ്? എന്നിങ്ങിനെയുള്ള രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യംതന്നെ എന്നെ വളരെ ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുത്തി. കാരണം അഭിലഷണീയമോ ആഭിമാനനീ

യമോ ആയ യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസവും ഇവൎക്ക് നൽകിവരാറില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ബാലന്മാൎക്ക തന്നെ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠയോ സ്ഥിരപ്രവേശമോ സിദ്ധിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്കു ബാലികമാരുടെ കഥ പറയുവാനുണ്ടോ? ചാരിത്രശാലിനികളായ രക്ഷിതാക്കന്മാർ ഇവൎക്ക വിദ്യാഭ്യാസമാവാമെന്നുള്ള കഥതന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും പഴയ നടവടിപ്രകാരം ഒരു രീതി ഇന്നും അനുവൎത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതു് ഒട്ടും തന്നെ ആശാസ്യമോ, അനുസരണീയമോ ആയിട്ടുള്ളതല്ല. ബാലികമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാരംഭപൎയ്യവസായിയായിട്ടാണ മിക്കവാറും കാണപ്പെടുന്നതു്. ദുൎല്ലഭം ചില ദിക്കിൽ എഴുതിപ്പാനെന്ന പേരും പറഞ്ഞ് ഒരുവനെ നിയമിക്കാറില്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവന്റെ പാണ്ഡിത്യം കേവലം കൂപമണ്ഡൂകപ്രായമായിട്ടാണു കണ്ടുവരാറുള്ളതു്. ബാലവൃദ്ധശരണനായ ഇവൻ വിദ്യാദാനവിഷയത്തിൽ ഉള്ള നൈപുണ്യം പൂൎവ്വപുണ്യപരിപാകമാണെന്നു കരുതുകയല്ലാതെ തദ്വിഷയത്തിൽ നിഷ്ഠയോ ശുഷ്കാന്തിയോ പ്രദൎശിപ്പിക്കുന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ല. അതിനുള്ള പ്രാപ്തിയൊട്ടില്ലതാനും. അക്ഷരാഭ്യാസാനന്തരം അതായതു കഷ്ടിച്ച് ൫൧ അക്ഷരങ്ങളെ വേറിട്ടു അറിയാറായാൽപിന്നെ ഗണനാഷ്ടകം മുകുന്ദാഷ്ടകം മുതലായ ചില പദ്യശകലങ്ങൾ കാണാപ്പാഠമായി പഠിപ്പിക്കണം. അതും കഴിഞ്ഞാൽ ഗുരുവിനു കൃതാൎത്ഥതയോടെ തിരിച്ചുയാത്ര ചോദിക്കാം. ഇതാണു ഇന്നത്തെ പാഠപദ്ധതി. ഇതിനെ തന്നെ എന്നിയും തുടരുന്നതായാൽ പരിതാപകരമായ ഭാവിയെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടിവരും. ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ പകുതിഭാഗം ദുഷിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ക്രമേണ ആ തടി മുഴുവൻ ദുഷിക്കുകയല്ലാതെ പോഷിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ സമുദായാൎദ്ധം ദുഷിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഒട്ടാകെ ദുഷിക്കുകയേ ചെയ്യൂ. അതുകൊണ്ട് ആശാസ്യമായ ഫലപ്രാപ്തിയെ ആശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആരാധ്യമായ ഒരു പാഠപദ്ധതി ഇവൎക്കും രൂപവൽക്കരിച്ചേ തീരൂ. ഉക്തമാ

യ വിദ്യാഭ്യാസം ബാലികമാൎക്കു മാത്രം പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതല്ല. ബാലന്മാൎക്കും ഇതുതന്നെയാകുന്നു നൽകിവരുന്നതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ ലിംഗഭേദത്തിന്നു പ്രാബല്യമില്ല. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞു എന്നല്ലാതെ കൂട്ടി വായിക്കാറായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതു രാമായണം ഭാരതം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാരായണപാഠമെന്നയാണു സാധിക്കുന്നതു്. അതു തന്നെ സൗമംഗല്യത്തിന്നും പാതിവ്രത്യത്തിന്നും ഉത്തമമാണെന്നുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസത്തിന്മേൽ അമ്മമാരുടെ നിൎബ്ബന്ധംകൊണ്ടോ സഹോദരികളുടെ സഹായസാധകങ്ങളെക്കൊണ്ടോ ആയിരിക്കും. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടും കൂട്ടിവായിക്കാറാകുന്നതിന്നു പകരം അക്ഷരങ്ങളെ കൂട്ടിമുട്ടിക്കാറാവുകയേ ചെയ്യാറുള്ളു. അതായതു് അത്രയും ആശാസനിലയിലായിരിക്കും വായന. അവൎക്കു് അതേ അറിഞ്ഞുകൂട. എന്തു ചെയ്യാം, വേദത്തിന്നു് അൎത്ഥമില്ലെന്നു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇതിന്നും (രാമായണാദികൾക്കും) അൎത്ഥമില്ലെന്നു് കണ്ടപക്ഷം ഇവർ പറയുമായിരിക്കാം. അതിലെന്താണു പരിഭവിപ്പാനുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ രീതി തീരെ പരിത്യാജ്യവും സുന്ദരവും സുഗമവുമായ ഒരു പുതിയ രീതി അനുസരണീയവുമാണെന്നു ഞാൻ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ഒന്നും രണ്ടും ചോദ്യങ്ങൾക്കു സമാധാനം സമാപിതമായി എന്നു സമാശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“എന്നെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണു വേണ്ടതു്? ഏതു രീതിയിലാണു വേണ്ടതു്? എന്നുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കാണു് ഇനി സമാധാനം പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളതു്. ചിരകാലമായി ഈ ചോദ്യങ്ങൾ തന്നെ എനിക്ക തന്നത്താനുണ്ടാവുകയും തൃപ്തികരമായ സമാധാനത്തിന്റെ അഭാവംമൂലം ഇന്നും ജിജ്ഞാസ്യമാനമായിട്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ കമീഷൻ സിക്രട്ടറിയു

ടെ ചോദ്യവും കൂടിക്കൂടിയപ്പോൾ ഈ ജിജ്ഞാസ ഒന്നുകൂടി പ്രോജ്ജ്വലവും വിശാലവുമാവുകയാണുണ്ടായത്. എങ്കിലും എന്റെ എളിയ ബുദ്ധിക്കു വിഷയീഭവിച്ച വിഷയങ്ങളെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താം. ഇവിടെ ഒന്നാമതായി വിചാരിക്കേണ്ടതു വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടുള്ള ഫലമെന്താണ് എന്നാണ്. ഇതിൽ പലരും പല അഭിപ്രായവും പ്രകടിപ്പിക്കുമായിരിക്കാം. ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ ഒരു മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കി തീക്കുന്നതു വിദ്യാഭ്യാസം ഒന്നു മാത്രമാണ്. ജാതമാത്രയിൽ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യർക്കു യാതൊരു ഭേദവും കാണുന്നതല്ല. അതു വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു പൂർവ്വതനമായ വാസനയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുമ്പോൾ "കാകഃ കാകഃ പികഃ പികഃ" എന്നു പറഞ്ഞ മട്ടിൽ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരായിട്ടും മൃഗങ്ങളെ മൃഗങ്ങളായിട്ടും കാണുവാൻ കഴിയും. തോണിക്കു തുഴ എന്നതുപോലെ മനുഷ്യനു ജീവിതയാത്രയിൽ വിജയപ്രദമായിട്ടുള്ളതു വിശേഷബുദ്ധിയാകുന്നു. ഈ വിശേഷബുദ്ധി വിദ്യാഭ്യാസൈകസാദ്ധ്യവുമാകുന്നു. തന്റെ മനോമുകുരത്തിൽ പ്രകൃതിഫലങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും തദ്വാരാ ശരിയായ നിർവൃതി കൈവരുന്നതും വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസം സഫലമാണെന്നു സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഭൂഗർഭത്തിൽ അമൂല്യങ്ങളായ രത്നങ്ങളെപ്പോലെ ഗ്രഹാന്തർഭാഗത്തിൽ എത്ര തരുണീരത്നങ്ങളാണു തങ്ങളുടെ മഹിമാതിശയത്തെ വിശദീകരിപ്പാൻ കഴിയാതെ കഴിയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അല്പമെങ്കിലും ആർദ്രത യുവഹൃദയത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ, കാന്താസുഖം കമനീയമാക്കേണമെന്നു കാമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു കോർട്ടിൽതന്നെ അന്യായഭാഗവും പ്രതിഭാഗവും പിടിച്ചു വമ്പിച്ച നിയമവാദം ചെയ്യുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ * കേമൽപാഷ ചെയ്തപോലെ തന്റെ അനുരാഗപാത്രമായ ബാലികയെക്കൂടി വിദ്യാഭ്യാസ

* ഇതു് ഒരു പത്രത്തിൽ കണ്ടതായിട്ടു ഓർക്കുന്നു.

ത്ഥം പ്രേരിപ്പിക്കുക! എന്നാൽ പിന്നെ വിജാതീയവിവാഹം കൊണ്ടു പങ്കിലമായ സമുദായമനസ്സിനെ സജാതീയവിവാഹം കൊണ്ടു വെള്ളയിടുവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ഖേദം ഇനിമേൽ ഉണ്ടാവില്ലെങ്കിൽ, അസുഖമായ ബഹുഭാര്യാസ്വീകാരവും അസംഗതമായി കഴിഞ്ഞു. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു രീതിയും തരവും ഇന്നതെന്ന് ഇനി നിരൂപിക്കേണമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ചുരുക്കി പറയുകയാണെങ്കിൽ "ഭാര്യയേവ താം ഭൂപതിനാ ഗർഭ്യത്" എന്നുള്ള അത്ഥത്തെ അനുസരിച്ചുംകൊണ്ടു ത്രിവിധകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും നമ്മെ അനുസരിക്കുവാൻ തക്ക വിദ്യാഭ്യാസം ഇവക്കു നൽകണം. പ്രകൃത്യാ ഉള്ളതായ വാസനയെ അനുസരിച്ചും, കാലാനുകൂലമായ ജീവിതഗതിയെ നിയന്ത്രിപ്പാൻ പയ്യാപ്തവുമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയെ നിയമിക്കണം. സംഗീതം,സാഹിത്യം, ചരിത്രം, ചാരിത്രം,ഭരണതന്ത്രം,രാജ്യതന്ത്രം, ബാലചികിത്സ, കണക്കു, മതം മുതലായി അവശ്യവിജ്ഞേയങ്ങളായ വിവിധവിഷയങ്ങളുടെ അറിവു വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കണം എന്നു താൽപയ്യം. സാഹിത്യം എന്നതുകൊണ്ടു മലയാളം,സംസ്കൃതം,ഇംഗ്ലീഷ്,ഇവ മൂന്നും സംഗ്രഹീതങ്ങളാകണം. എന്നാൽ ഇവ നിർബ്ബന്ധവും മററുള്ളവ ഐച്ഛികവും ആയ ഒരു രീതി രൂപവൽക്കരിച്ചാൽ മതി എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാലം ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് അധികം അനുവദിച്ചു കിട്ടുമെന്ന് ആശിപ്പാൻ അവകാശമില്ല. ചുരുങ്ങിയതു് ഒരു ആറുകൊല്ലമെങ്കിലും കിട്ടുവാൻ വൈഷമ്യമുണ്ടായിരിക്കയുമില്ല. അഥവാ അതിലധികം സൌകയ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ സമുദായമനസ്സിലെ ഒരു സൌവണ്ണസൂയ്യന്റെ അരുണോദയമായി കരുതാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു കാലം ക്ലിപ്തമാണെങ്കിലും വിഷയങ്ങൾ വിവിധങ്ങളായേ കഴിയൂ. എന്നാൽ ഇവിടെ സംഗ്രഹീതങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ

സമഗ്രമോ, സമഞ്ജസമോ, ആയി എന്നു ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നില്ല. എന്റെ എളിയ ബുദ്ധിക്കു വിഷയീഭവിച്ചതു് ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതായി കരുതിയാൽ മതി. എന്നാൽ തന്നെ ഞാൻ കൃതാൎത്ഥനായിക്കൊള്ളാം.

ഇനി രീതിയെപ്പററി വിചാരിക്കാം. ഇവിടെ രീതി എന്നതുകൊണ്ടു നിൎദ്ദിഷ്ടങ്ങളും വിവിധങ്ങളുമായ വിഷയങ്ങളെ ഏതു തരത്തിലാണു പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു് എന്നുള്ള ജിജ്ഞാസയെ വെളിപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ നാനാവിധമായ അറിവു് വിവിധങ്ങളായ വിഷയങ്ങളുടെ അദ്ധ്യയനംകൊണ്ടേ സാദ്ധ്യമായിരിക്കയുള്ളു എന്നതു സ്പഷ്ടമായ സംഗതിയാണു്. അതുകൊണ്ടു തീൎച്ചയായും ഇവൎക്കു പ്രത്യേകവിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കണം. ഒരു പരീക്ഷ പരീക്ഷാൎത്ഥമായി ഇന്നത്തെ വിദ്യാലയം ബാലികമാൎക്കു ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കുകയും ബാലന്മാരെ മററു വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്താൽ തരക്കേടില്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ നിലക്കു് ഈ വിദ്യാലയത്തെത്തന്നെ മറെറാരു സ്ഥലത്തേക്കു നീക്കുകയായിരിക്കും നന്നായിരിക്കുക. അല്ലാതെ ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെ നടത്തുന്നതായാൽ കുട്ടികളെ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസപ്പെടും. കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പു ചെറുപ്പായിലം കൃഷ്ണൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ഒരു കത്തു കിട്ടി. അതിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു. "വിദ്യാലയത്തിൽ വിദ്യാൎത്ഥികളുടെ ദൌൎല്ലഭ്യം മൂലം വിദ്യാലയംതന്നെ ഇട്ടു വീഴുമൊ എന്നു ഞാൻ ബലമായി ശങ്കിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇനി സമുദായസ്നേഹികളുടെ പരിശ്രമം മുഴുവനും വിദ്യാലയത്തിലേക്കു വിദ്യാൎത്ഥികളെ അയക്കേണ്ട കാൎയ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണു്." ഈ എഴുത്തിനു് അനുസരിച്ചു് പ്രൈവററായി കുറെ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വിദ്യാൎത്ഥിയോടു് (ഇന്നു പഠിക്കുന്നില്ല) താൻ എന്താ വെറുതെ ഇരിക്കുന്നതു്, വിദ്യാലയത്തിൽ ചേരാമായിരുന്നില്ലേ, എന്നു

ചോദിച്ചു. "പക്ഷെ ഞാൻ ചേരണമെന്നുതന്നെയാണ വിചാരിച്ചതു്. അച്ഛൻ സമ്മതിച്ചില്ല" എന്നാണ മറുപടി കിട്ടിയതു്."

വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ബാലന്മാർക്കതിനെ ഇന്നും "സ്ഥിരമോ, സ്ഥൈര്യമോ സിദ്ധിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്കു ബാലികമാരുടെ കഥ വിചാരഗോചരപ്പെടുകയില്ല. അസാദ്ധ്യബുദ്ധ്യാ ഇവൾ വിദ്യാലയം തുറന്നുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയല്ലാ വേണ്ടതു്. നേരെമറിച്ചു തുറക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. അതുതന്നെ അധികം ഇല്ലങ്ങളുള്ള പ്രദേശത്തായാലേ പ്രായോഗികമാവുകയുള്ളു. വിദ്യാലയം അകലെ [illegible]ന്നൊന്നു വന്നാൽ സദാചാരസൌശീല്യം മുതലായവയെ ബലികഴിക്കുമെന്ന വൃദ്ധാഭിമാനികളും വിദ്യാവിമുഖന്മാരുമായ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ അനുഗ്രഹബുദ്ധ്യാ അതിനെ നിരോധിക്കയേ ചെയ്യൂ. മാത്രമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ [illegible]ള്ള മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുപോലും വിദ്യാലയം അകലെയാണെന്നു വന്നാൽ കുട്ടികളെ അങ്ങോട്ടു് അയക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനാണെളുപ്പം. അതും പോരാ കുട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അഭിരുചിയോ, അഭിലാഷമോ ഉണ്ടാവുക എന്നുള്ളതു് അസാധാരണമാകയാൽ പ്രത്യേകം മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ശ്രദ്ധക്കും ശിക്ഷക്കും വിഷയീഭവിക്കാവുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ എങ്കിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുമെന്നു് ആശിക്കാവുന്നതാണു്.

വേറെ ഒരു രീതിയെക്കൂടി ഇവിടെ ഉദാഹരിച്ചു് ഈ സമാധാനത്തെ ഉപസംഹരിച്ചുകളയാം. ഇന്നും പല ഇല്ലങ്ങളിലും പഴയ മാമൂൽപ്രകാരം പഴയ മട്ടിൽതന്നെ പാട്ടു് അഭ്യസിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ആ പാട്ടിൽക്കൂടെതന്നെ സാഹിത്യത്തെ കൂടി കലർത്തിക്കൊടുത്താലോ എന്നാണു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നതു്. അപ്രകാരം പാട്ടിനേയുംകൂടി ഒന്നു പുഷ്ടിപ്പെടുത്തു

വാൻ ഉത്സാഹിക്കാം. ഒരില്ലത്തുവെച്ചു പാട്ടു് അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള ഇല്ലങ്ങളിലെ സമവയസ്സുകളായ മിക്ക ബാലികമാരും സന്നിഹിതരായിക്കാണാറുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് അവരെക്കൂടി ആവഴിക്കു നയിക്കുവാൻ കഴിയും. ഒരുപക്ഷെ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈ രീതി ഇന്നത്തെ പരിതാപകരവും ദുഗിയവുമായ അവസ്ഥയിൽനിന്നു് അല്പമൊന്നു മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാവുന്നതല്ലാതെ ആശാവഹമൊ, ശുഭാവഹമൊ ആയിരിക്കുമെന്നു് എനിക്കു് അഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷെ ക്രമേണ ഇതിനെ വിദ്യാലയമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും, അതിൽ വിശാലവും, വിശുദ്ധവുമായ ഒരു പാഠപദ്ധതി ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തീർച്ചതന്നെ. ഇനി അധികം നീട്ടുന്നില്ല. ഒരു വാക്കുകൂടി പറഞ്ഞു് ഉപസംഹരിക്കാം. ഈ വിഷയത്തിൽ കഴിയുമെങ്കിൽ അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെകൂടി സാരസമ്പൂർണ്ണവും സമീചീനവുമായ സമാധാനം സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതാണു് എന്റെ മിതമായ സമാധാനം.

[illegible] നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടു്:

V

സർ,

നിങ്ങൾ അയച്ചുതന്ന ചോദ്യപത്രം കിട്ടി. നിങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യത്തിന്നു മറുപടി വളരെ എളുപ്പമാണു്. കഷ്ടിച്ചു്, അമ്മമാരുടെ സഹായത്താൽ, എഴുത്തച്ഛന്റെ കിളിപ്പാട്ടുപുസ്തകങ്ങൾ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ തത്തമ്മ "രാമ, രാമ," എന്നു പറയുന്നതുപോലെ, കണ്ഠത്തിന്നു ഒട്ടും സുഖപ്രദമാംവണ്ണമല്ലാതെ, പാടുവാൻ പഠിക്കുന്നതിൽ കൂടുതലായി നമ്മുടെ പെൺകുട്ടികൾക്കു് ഇപ്പോൾ യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസവും സിദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ വലിയ തെ

റൊന്നും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വേണമെങ്കിൽ ആരോഗ്യശാസ്ത്രത്തെ ഒട്ടുംതന്നെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്താതെയുള്ള ചില പഴയ കറികൾ ഉണ്ടാക്കുവാനും ഏററവും പ്രാകൃതമായ രീതിയിൽ ചില പഴംപാട്ടുകൾ പാടി ഏററവും പരിഹാസകരമാംവണ്ണം വട്ടത്തിൽ കളിക്കുവാനും അറിയാമെന്നുകൂടി സമ്മതിക്കാം. ഇതിൽ കൂടുതൽ വല്ല ദിക്കിലും കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഒരു പ്രകൃതിവിശേഷം മാത്രമാണ്.

രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിന്ന് "ഉണ്ട്" എന്നുള്ള ഏകസമാധാനമല്ലാതെ ഒന്നും പറവാനില്ല.

മൂന്നാമത്തെ ചോദ്യത്തിന്നുള്ള മറുവടിയാണു കുറച്ചു വിഷമമായിട്ടുള്ളതു്. ഇതിന്നു സമാധാനം പറയുമ്പോൾ രണ്ടു കാര്യം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. (1) ഏതുതരം വിദ്യാഭ്യാസമാണ് അവൎക്കു നല്കേണ്ടതു്? (2) ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു് ഏതുതരം വിദ്യാഭ്യാസമാണു നല്കുവാൻ സാദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഏതുതരമായിരുന്നാലും നാം നമുക്കു മാത്രമായിട്ടു് ഒരു പ്രത്യേകപദ്ധതി ഏൎപ്പെടുത്തുന്നതു് അനാവശ്യമായ നഷ്ടത്തിന്നും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും കാരണമാവുകയേ ഉള്ളുവെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു മററുള്ളവരോടൊപ്പം എത്തുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ആൺകുട്ടികളേയും പെൺകുട്ടികളേയും പബ്ലിക്കു സ്കൂളുകളിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. എന്നാൽ പബ്ലിക്കു സ്കൂളുകളിലേക്കു തങ്ങളുടെ പ്രായം ചെന്ന ഉണ്ണികളെപ്പോലും അയക്കുവാൻ വൈമുഖ്യം കാണിക്കുന്ന നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ ആരും കാണാതെ വളരെ കാലമായിട്ടു് അകത്തു് ഇട്ടു പൂട്ടി വെച്ചിരിക്കുന്ന ആ പണ്ടങ്ങളെ—ആ സാധു പെൺകുട്ടികളെ ഉണ്ടോ പബ്ലിക്കു സ്കൂളുകളിലേക്കയക്കുന്നു? എങ്കിലും ഉല്പതിഷ്ണുക്കളും ധീരന്മാരുമായ കുറെ പിതാക്കന്മാരെ—പെൺകുട്ടികളുടെ പിതാക്കന്മാരെ—കിട്ടുമെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു മാൎഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കാം. സ്ത്രീ

കൾക്ക് ഇന്നാവശ്യമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു സൌകൎയ്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ അടുത്തു പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറത്തായിട്ട് ഒരു ഹോസ്റ്റൽ പണിയുക. സംസ്കൃതാശയനും, സദാചാരനിരതനും, ധൎമ്മനിഷ്ഠനും, ഗൃഹസ്ഥനും (സ്വജാതീയഭാൎയ്യയോടുകൂടിയ ഗൃഹസ്ഥൻ) ആയ ഒരു നമ്പൂതിരിയെ അതിന്റെ 'വാർഡൻ' ആയിട്ടു നിയമിക്കുക. അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പുറത്തെ ഭരണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധൎമ്മചാരിണി അതിന്റെ ഉള്ളിലത്തെ ഭരണവും നടത്തുക. അപ്പോൾ ഞാൻ ആദ്യം അതാണ്; നവീനരീതിയിൽ ഒരു ഹോസ്റ്റൽ എന്നാണു പേരു കൊടുത്തതെങ്കിലും, ഇതു യഥാൎത്ഥത്തിൽ ഒരു ധൎമ്മിഷ്ഠനായ മഹാബ്രാഹ്മണന്റെ ഗൃഹം മാത്രമാകുന്നു. അവിടെക്കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം പെൺകുട്ടികളെ—തല്ക്കാലം രണ്ടോ മൂന്നോ ആയാലും കഴിച്ചുകൂട്ടാം—കൊണ്ടുവന്നു താമസിപ്പിച്ച് അവരെ പട്ടണമദ്ധ്യത്തിലുള്ള സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള പൊതു സ്ഥാപനത്തിൽ അയച്ചു മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം അവർ പഠിക്കുന്നതെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുക. സമുദായശാസനകളെ തൃണവൽകരിച്ചു സ്വമനസ്സാക്ഷിയെ അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ധൈൎയ്യമുള്ള പിതാക്കന്മാരെ കിട്ടുമെങ്കിൽ നമുക്ക് അവരെ ഏതു ക്ലാസ്സുവരെയും പഠിപ്പിക്കാം. സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾക്കു പുറമെ ചില ഗൃഹപാഠങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവരവരുടെ ഭക്ഷണം അവരവർതന്നെ പാകം ചെയ്യണമെന്നും, അവരവരുടെ മുറികൾ അവരവർതന്നെ അടിച്ചു വൃത്തിയാക്കണമെന്നും വെച്ചാൽ പഠിപ്പു കഴിയുമ്പോഴേക്കും ഗൃഹജോലികളെല്ലാം മറന്നുപോയി എന്ന ആക്ഷേപം കൂടാതെ കഴിക്കാം. ഭക്ഷണപദാൎത്ഥങ്ങളെല്ലാം ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പാകം ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിക്കണം. ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നാവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയല്ലെന്നും, ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കുകയാണെന്നും നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കണം. എ

ല്ലാററിലും പ്രധാനമായിട്ട ഗൃഹത്തിൽവെച്ച പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു ധൎമ്മമാണ്. ധൎമ്മബോധമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ ആത്മാവില്ലാത്ത ദേഹംപോലെയാകുന്നു. അവൻ കാൎക്കോടകനേക്കാൾ അധികം ഭയങ്കരനും ആകുന്നു. ഇന്നു ലോകത്തിൽ കാണുന്ന മിക്ക കുഴപ്പങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനം പാശ്ചാത്യനാഗരികയുടെ പ്രിയസന്താനമായ ഭൌതികാരാധനം(Worship of matter)ആകുന്നു. നമ്മുടെ ബാലികമാരെ ഈ ബാധയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണം. നമ്മുടെ മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളായ ഭഗവത്ഗീത, ഉപനിഷത്തുകൾ ഇവ മൂലംതന്നെ വായിച്ചു താല്പൎയ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ നമ്മുടെ ബാലികമാർ സമൎത്ഥകളായിരിക്കണം. പൌരാണികകാലത്തിലും ആധുനികകാലത്തിലും ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളവരും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായ സതിരത്നങ്ങളുടെ ജീവചരിത്രം അവരെക്കൊണ്ടു വായിപ്പിക്കണം. അതിനു പുറമെ ഹിന്ദുമതം, ക്രിസ്തുമതം, മഹമ്മദ്മതം തുടങ്ങിയ മററു മതങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവൎക്കു ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനമുണ്ടായിരിക്കണം. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതം മാത്രം പഠിപ്പിച്ചു "ഞങ്ങളെല്ലാം ആൎയ്യന്മാർ; മററുള്ളവരെല്ലാം മ്ലേച്ഛന്മാർ" എന്നു പറയുന്ന കൂപമണ്ഡൂകങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കരുതു്. മതത്തെ ഒരു കച്ചവടമാക്കിയിരിക്കുന്ന 'മിഷനറി'മാരും തങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിന്ന് ആളെ കിട്ടുവാൻ അതിനെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന "ശുദ്ധിക്കാ"രും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കരുതു്. ഇന്നു നാം വടക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ കാണുന്ന ഒരുതരം ധൎമ്മബുദ്ധികളേക്കാൾ വെറും നാസ്തികന്മാരാണു ഭേദം. "ആകാശാൽ പതിതം തോയം യഥാ ഗച്ഛതി സാഗരം സൎവ്വദേവനമസ്കാരം കേശവം പ്രതിഗച്ഛതി" എന്നുള്ള മഹാവാക്യം നമ്മുടെ ബാലികമാൎക്കു ഹൃദിസ്ഥമായിരിക്കണം. താൻ സൎവ്വവ്യാപിയായ ഈശ്വരന്റെ ഒരംശമാണെന്ന ബോധം ദൃഢമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരേ ജലത്തെ സംസ്കൃതക്കാരൻ "ജലം" എന്നും മലയാളി "വെള്ളം" എ

നും തമിഴൻ “തണ്ണി” എന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ “വാട്ടർ” എന്നും വിളിക്കുന്നപോലെ ഒരേ ഈശ്വരനെ അദ്വൈതി “ബ്രഹ്മ”മെന്നും, വൈഷ്ണവൻ “വിഷ്ണു”വെന്നും വിളിക്കുകയാണെന്നും, “അള്ളാ” എന്നും, “ശിവൻ” എന്നും ഉള്ളതു് ഒരേ ഈശ്വരന്റെ പല പേരുകൾ മാത്രമാണെന്നും നമ്മുടെ ബാലികമാൎക്കറിവുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു ധാൎമ്മികനു് ഒന്നാമതായിട്ടുണ്ടാകേണ്ടതു് ആത്മവിശ്വാസവും സദാചാരബോധവും ആണെന്നുള്ളതും നല്ലവണ്ണം അറിവുണ്ടായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ഗൃഹനായികയുടെ അടുക്കൽനിന്നുതന്നെ ഭൎത്തൃപരിചരണം ശിശുസംരക്ഷണം ഇവയും പഠിക്കാം. നമ്മുടെ ആ നായികക്കു വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തു സഹായിപ്പാനും മറ്റുമായിട്ടു വിദുഷിയും ലോകപരിചയം സിദ്ധിച്ചവളും ധൎമ്മിഷ്ഠയും ആയ ഒരു വിജാതീയമഹതിയുംകൂടെ സഹായിയായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഇനി ഒരു കാൎയ്യം ആലോചിക്കേണ്ടതു പണമാണു്. നിവൃത്തിയുള്ളവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ ചിലവു വഹിക്കണം. നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരുടെ കുട്ടികളുടെ ചിലവു നിവൃത്തിയുള്ളവർ വഹിക്കണം. നമ്മുടെ യഥാൎത്ഥസ്ഥിതി കാണിച്ചു് അപേക്ഷകൾ നാം പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്നതായാൽ തീൎച്ചയായിട്ടും നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്. നമ്മുടെ വാർഡൻ വരവുചിലവുകളുടേയെല്ലാം കണക്കു ശരിക്കു് എഴുതുകയും കൊല്ലംതോറും പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്യുകയും ചെയ്യണം. ഇതാണു് എററവും സുഗമമായ മാൎഗ്ഗം എന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. നമ്മുടെ ബാലികമാൎക്കും ഒരു പ്രത്യേകപാഠപദ്ധതിയും ഒരു പ്രത്യേകവിദ്യാലയവും സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അതപജയത്തിലെ കലാശിക്കയുള്ളൂ. അവരവരുടെ കുട്ടികളെ അവരവരുടെ ഇല്ലങ്ങളിൽവെച്ചു പഠിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതു് അസാദ്ധ്യവും നടക്കാത്തതും ആണു്. സ്വന്തം കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ ഒരു “ആശാനെ” നിയമിക്കു

വാൻ കഴിയാത്തവരാണോ പലേ വിഷയങ്ങളിലും വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ അനേകം ഉപാദ്ധ്യായന്മാരെ വെച്ച് തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? ഒരുപക്ഷെ അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അനാവശ്യമായ എത്ര നഷ്ടമാണ നമുക്കു നേരിടുന്നത്? അതു നിശ്ചയമായിട്ടും നമ്മെ മററുള്ളവർ പരിഹാസപാത്രമാക്കിത്തീൎക്കുന്നു. ഏററവും കുറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടി ഏററവും കുറച്ചു പണം ചിലവുചെയ്ത് ഏററവും അധികം ഗുണം സമ്പാദിക്കാനാണ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ കാൎയ്യം നോക്കുക എന്നുള്ളത് ആ സിദ്ധാന്തത്തിനും വിരോധമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു പൊതുവിദ്യാലയത്തിൽ പോയി പഠിച്ച് മനുഷ്യസ്ത്രീകളിൽ ഒരുവളായിട്ടു ജീവിക്കുന്നതായിരിക്കും നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്കും ശ്രേയസ്കരം എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഏററവും കാൎയ്യക്ഷമവും ഇതുതന്നെയാണെന്നാണ തോന്നുന്നത്.

എന്ന്,

കരൂർ നാരായണൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്

—:o:—

VI

സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിചിന്തനം ഇന്നത്തെ ഭാരതീയ നേതാക്കന്മാരുടെ ചിന്താസന്തതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പ്രധാനപ്രമേയമാണ്. ഇപ്പോൾ ഭാരതീയവനിതകൾക്കു നല്കിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം, സ്ത്രീസഹജങ്ങളായ സൽഗുണങ്ങളേയും സദാചാരങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നതും ഭാരതീയ ജീവിതാദൎശത്തെ മഥിക്കുന്നതും ആണെന്നും അതുകൊണ്ടു കാലവിളംബംവിനാ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ സാരവും സമീചീനവുമായ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ കൂടിയെ കഴിയൂ എന്നും നേതാക്കന്മാർ ശക്തിയായി വാദിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ദൂഷ്യങ്ങളെ അനുഭവസ്ഥകളായ സ്ത്രീകൾതന്നെ അറിയുവാനും പറയു

വാദം തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. എന്നുതന്നെയല്ല പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രകാരത്തെക്കൂടി പരിചിന്തിച്ചു തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. പൂനായിൽവെച്ചു ബറോഡാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷത്തിലും ആഭിമുഖ്യത്തിലും ആഘോഷിച്ച ഭാരതമഹിളാസമാജത്തിലെ പ്രമേയങ്ങൾതന്നെയാണ് ഇതിനു പ്രഥമവും പ്രത്യക്ഷവും ആയ ദൃഷ്ടാന്തം.

ഒരു സ്ത്രീ ഒരു പുരുഷന്റെ ഉത്തമാർദ്ധമാണെങ്കിൽ, സ്ത്രീസമുദായം ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തമാർദ്ധമെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാതെയില്ല. ജനസംഖ്യയെ ആസ്പദീകരിച്ച് അവലോകനംചെയ്യുകയാണെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അർദ്ധാധികമായ ഭാഗം പ്രമദാജനങ്ങളാണെന്നു കാണാം. ഒരു പുരുഷന്റെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിലും ജീവിതരീതിയിലും അവന്റെ ഉത്തമാർദ്ധത്തിന് എത്രത്തോളം കയ്യും കാര്യവുമുണ്ടോ അതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ കുറവില്ലാത്ത, ഒരു വേള കൂടുതൽ ആയിട്ടുതന്നെ, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിലും പരിഷ്കരണത്തിലും അതിലെ സ്ത്രീസമുദായത്തിനു കയ്യും കാര്യവുമുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ സ്ത്രീസമുദായം സംസ്കൃതവും പരിഷ്കൃതവുമായി, എങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി ഭാസുരമായേ ഭവിക്കയുള്ളു എന്നു സകാരണം സമാധാനിക്കാം. നേരെ മറിച്ചു സ്ത്രീസമുദായം അന്ധവും അസംസ്കൃതവുമായിട്ടാണു കിടക്കുന്നത് എങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തിനാകട്ടെ സമുദായത്തിനാകട്ടെ അടുത്ത ഭാവിയിലൊന്നും ഉൽക്കർഷോദയത്തിന് അശേഷം അവകാശമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു രാജ്യത്തിന്റെയാകട്ടെ സമുദായത്തിന്റെയാകട്ടെ ശോഭനവും പാവനവും ആയ ഭാവി അതാതുകളിലെ സ്ത്രീസമുദായത്തിലാണു സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളത് എന്നു സംശയമററ സംഗതിയാകുന്നു.

ഇത്രയും സമുദായസമുൽക്കർഷത്തിൽ പങ്കുള്ള വനിതകളുടെ—സമുദായത്തിന്റെ സുന്ദരമായ ഭാവി സംസ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീസമുദായത്തിന്റെ—ഉന്നതിയും ഉൽക്കർഷ

വും സമുദായപരിഷ്കാരികളുടെ പരിപാടിയിൽ പ്രഥമസ്ഥാന
ത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നു നിർവിവാദമത്രെ. ബാല
പരിചരണത്തിലെ പരിശുദ്ധിയേയും പരിപുഷ്ടിയേയും ആശ്ര
യിച്ചാണ് ഒരുവൻെറ സ്വഭാവരൂപീകരണം സ്ഥിതിചെയ്യു
ന്നതു്. ബാല്യം മുക്കാലും മാതാവിൻെറ ശുശ്രൂഷാച്ഛായയി
ലും ആണല്ലോ കഴിയുന്നതു്. ഒരു മാതാവിൻെറ പഠിപ്പി
ൻെറയും പ്രാവീണ്യത്തിൻെറയും അവസ്ഥ അനുസരിച്ചായിരി
ക്കണം അവരുടെ ശിശുസംരക്ഷണത്തിൻെറയും മേന്മയും ന
ന്മയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഒരു മാതാ
വു വിമൂഢയും വിജ്ഞാനവിഹീനയുമാണെങ്കിൽ അവളുടെ
ശാസനയിലും ശുശ്രൂഷയിലും വളർന്നുവരുന്ന അവളുടെ പുത്ര
ന്നു ബാല്യകാലത്തുണ്ടാകേണ്ടുന്ന സ്വഭാവസംസ്കരണവും സം
ശുദ്ധിയും എത്രമാത്രം മോശമായിരിക്കുമെന്നു ചിന്ത്യമാണ
ല്ലോ. നേരെ മറിച്ചു വിജ്ഞയും വിദുഷിയുമായ ഒരു ജനനി
യുടെ നിയന്ത്രണത്തിനും നിഷ്കർഷക്കും പാത്രമായി വളർന്നുവ
രുന്ന ഒരു ബാലൻെറ പ്രകൃതിയും മറ്റും അതിന് അനുഗുണ
വും ആശാസ്യവുമായേ വരികയുള്ളു. വിശാലവും വിശുദ്ധവുമാ
യ ഈ ആദർശത്തെ അനുസന്ധാനംചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെയാ
ണു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ബാലപരിചരണത്തിലും പരി
പോഷണത്തിലും അത്യധികം ശ്രദ്ധാശുഷ്കാന്തികൾ പതിപ്പി
ക്കപ്പെടുന്നതു്. കുട്ടിയിൽതന്നെ സ്വഭാവസംസ്കരണം വി
ധിവൽ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിൽനിന്ന് ഒരുവന്ന് അനുഭ
വിക്കേണ്ടതായിവരുന്ന ഭാവിഫലം ഭയങ്കരംതന്നെയായിരി
ക്കും. 'ചൊട്ടയിലെ ശീലം ചുടലവരെ'യെന്നാണല്ലോ
പഴമൊഴിതന്നെ. അതുകൊണ്ടു സ്വഭാവസംസ്കരണവും പ
രിഷ്കരണവും സാമാന്യമായി ബാല്യത്തിൽതന്നെ കഴിയേണ്ടു
താണ്. ഇതിനു ജനനികളെക്കൊണ്ടു മാത്രമേ കഴിവുമുള്ളു.
ഇവർ കൃതവിദ്യകളല്ലെങ്കിൽ ഇതു് ഒട്ടും സാദ്ധ്യവുമല്ല.

ഇങ്ങിനെ ഗാഢമായും രൂഢമായും പരിചിന്തനം ചെ

ഷ്ടകയാണെങ്കിൽ സമുദായസമുൽകൎഷത്തിന്ന സൎവഥാ പ്രേരകമെന്നു മാത്രമല്ല പരിഷ്കാരപരിപൂൎണ്ണമായ പരിപുഷ്ടിക്കു മാൎഗ്ഗാന്തരമില്ലെന്നുകൂടി കാണാവുന്നതാണ്. നമ്പൂതിരിമാരിൽ ഉൽബുദ്ധരും ഉൽകൎഷേച്ഛുക്കളുമായവർ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തെ പാടേ ഉടച്ചുവാൎക്കുന്നതിന്നു പരികരം ബന്ധിച്ചു പരിശ്രമം ചെയ്തുതുടങ്ങീട്ടു വൎഷങ്ങൾ ഇരുപതോളമായല്ലോ. എന്നാൽ നാളിതുവരെ ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തോളം ഉണ്ടായി വരുന്നില്ല ഉൽകൎഷമെന്നു സവ്യസനം സമ്മതിക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഇതിന്നുള്ള പ്രധാനവും പ്രഥമവുമായ കാരണം മറ്റൊന്നല്ല. നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങളിലും പ്രയാണത്തിലും പ്രമദാജനങ്ങൾക്കുള്ള അജ്ഞതയും അതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭാവവിഹീനതയുമാണ്. നവീനവിദ്ദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അപരിഹാൎയ്യതയേയാകട്ടെ, സജാതീയവിവാഹസംരംഭത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെയാകട്ടെ, നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ തെല്ലുപോലും അറിയുന്നില്ല. അവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുണമെന്നു നാമൊട്ടു് അനുഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല. പിന്നെയെങ്ങിനെ അവരുടെ അനുതോഷത്തോടും സമ്മതിയോടുംകൂടി നിൎവഹിക്കപ്പെടേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ പദമൂന്നും? ഏതദ്വിഷയത്തിൽ യോഗക്ഷേമസഭ പ്രവേശിപ്പിച്ചുപോരുന്ന ആലസ്യവിലാസവും ശ്രദ്ധാശൂന്യതയും ആശാസ്യദായകമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല ആക്ഷേപയോഗ്യംകൂടിയാണ്.

ബാലന്മാരെ അജ്ഞാനകൂപത്തിൽനിന്നു കരകേറ്റണമെന്ന് ഏതു നിമിഷത്തിൽ യോഗക്ഷേമസഭ നിരൂപിക്കുകയും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അതേ നിമിഷത്തിൽതന്നെ അതേപ്രകാരത്തിൽ ബാലികമാരേയും, അവരുടെ സഹോദരന്മാരോട്ടൊപ്പം, അജ്ഞാനകൂപത്തിൽനിന്നു കരകയറ്റാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തതു് അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരു അപരാധംതന്നെയാകുന്നു. ബാലന്മാരുടെ വിദ്ദ്യാഭ്യാസത്തിന്നുവേണ്ടി പരശ്ശതം പ്രതിബന്ധങ്ങളോടു പൊരു

തി പലവിധ പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിരോധിച്ചുപോന്ന യോഗക്ഷേമസഭ ബാലികാവിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ നിസ്സംഗതയും, നിഷ്ക്രിയത്വവും കാണിക്കുവാനുള്ള കാരണം മറ്റൊന്നായില്ല. നമ്മുടെ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു നമുക്കു പാരമ്പര്യാപരിഗതമായിട്ടുള്ള അന്ധമായ അഭിപ്രായംതന്നെ. കുടുംബത്തിന്നു കാരികളും സുഖജീവിതത്തിന്ന് അനർത്ഥകളും ആണ് അന്തർജ്ജനങ്ങൾ എന്ന അന്ധമായ, എന്നാൽ അടിയുറച്ചുള്ളമായ, വിശ്വാസത്തിന്നു വിധേയരാണു നമ്മളിൽ ഏറിയ കൂറും. ശരീരപോഷണത്തിന്നു പര്യാപ്തമായ ആഹാരവിഹാരാദികൾക്കുകൂടി അവസരവും അനുവാദവും അവരുടെ ആവശ്യംപോലെ നൽകുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത നാം അവരുടെ ആത്മസംസ്കരണത്തിന്നും സംപോഷണത്തിന്നും യത്നിക്കാത്തതിൽ ആശ്ചര്യത്തിന്ന് അവകാശമില്ലായിരിക്കാം. സ്ത്രീകൾ ഭരണീയകളാകയാൽ പുരുഷന്മാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പാതയിൽകൂടി കണ്ണടച്ചു പ്രയാണംചെയ്യേണ്ടവരാകയാൽ—അവർക്കു വിജ്ഞാനം അനാവശ്യമാണെന്നുള്ള ഒരു അന്ധതയും നമ്മെ ആവരണംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈദൃശകാരണങ്ങളാലായിരിക്കാം ബാലികമാരെ ബാലന്മാരോടൊപ്പംതന്നെ ഉയർത്തുവാൻ യോഗക്ഷേമസഭ ഉത്സാഹിക്കാത്തതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴെങ്കിലും സമുദായസമുൽക്കർഷസൌധത്തിന്റെ തറ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസമാണെന്ന പരമാർത്ഥം അറിയുവാനും തദനുസരണം പ്രവൃത്തിക്കുവാനും സഭ തീർച്ചയാക്കിക്കാണുന്നതു് ഉൽക്കർഷോദയത്തിന്റെ കക്കടച്ചൂഢിതംതന്നെയാണ്. മാത്രമല്ല കഴിഞ്ഞ ലേഖനത്തിൽ വിവരിച്ചപോലെ വനിതാവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സർവ്വത്ര പ്രത്യേകശ്രദ്ധയും പ്രതിപത്തിയും പ്രദർശിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഈയവസരത്തിൽ ഏതദ്വിഷയത്തിൽ കണ്ണുതുറന്നതു് അവസരോചിതവുമായിട്ടുണ്ട്.

പുരുഷന്മാരുടെ ഉൽകൃഷ്ടത്വംകൊണ്ടു മാത്രം സമുദായം ഉയരുമെന്ന് അന്ധാളിക്കുന്നതു്, ഏകപക്ഷംകൊണ്ടു പറ

ക്കാൻ മോഹിക്കുന്ന പക്ഷിയുടേയും ഒററക്കാലുകൊണ്ടു മലകേ റി മറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മുടന്തന്റേയും പരിശ്രമംപോലെ പരാജയത്തിൽ പൎയ്യവസാനിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന് ഒരു മഹാ കവി പറഞ്ഞതു് ഈ സന്ദൎഭത്തിൽ പ്രത്യേകം സ്മൎത്തവ്യമത്രെ.

ഇത്രയും സംഗതികൾ ഉൾക്കൊണ്ടു കമീഷന്റെ പ്രശ്ന ങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമെഴുതുവാൻ തുനിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഇ ന്നു നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്കു പറയത്തക്ക യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാ സവും നല്കിവരുന്നില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. അബലാജനം ആകമാനം അക്ഷരപരിജ്ഞാനവിഹീനകളാണെന്നു പറഞ്ഞു കൂടെങ്കിലും അത്തരക്കാൎക്കും വലിയ പഞ്ഞം കാണുകയില്ലെ ന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. ഹൃദയവിശാലതയും വികാസവും വളൎത്തു വാനും പുലൎത്തുവാനും പൎയ്യാപ്തമായ യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസ വും നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്കു നല്കിവരുന്നില്ലെന്നു സംശയലേശം കൂടാതെ പറയാം. പാട്ടരീതിയിലുള്ള പുരാണപുസ്തകങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യത്തക്ക പഠിപ്പുള്ളവർ പലരുമുണ്ടെങ്കിലും ഗഹനങ്ങളായ പുരാണകഥകളുടെ കാമ്പും കാതലും ആലോ ചിച്ചറിയത്തക്ക ഹൃദയബലം ഉള്ളവർ ചിലർപോലും ഇല്ല. മാത്രമല്ല പുരാണപാരായണത്തിന്റെ പരമവിശിഷ്ടമായ ഫ ലം ജനിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അന്ധവിശ്വാസതമസ്സിന്നു ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു അധികമധികം പ്രവേശം നല്കുന്നുണ്ടതാ നും. ഇതിന്നു കാരണം അപാരമായ പുരാണപാരാവാരത്തി ന്റെ അടിയിൽ ഒളിഞ്ഞു്, ഒളിതിരണ്ടുകിടക്കുന്ന തത്വരത്ന ങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന്ന് അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്നു കെൽ പ്പും കോപ്പും പോരായ്കതന്നെ. അഗാധമേധാവികൾക്കു കൂ ടി ചിരകാലപരിചയംകൊണ്ടും സംസ്കാരംകൊണ്ടും മാത്രം വേദ്യമായ വേദാന്തതത്വങ്ങൾ നിറഞ്ഞുവഴിയുന്ന പുരാണം, അസംസ്കൃതവും അശക്തവും ആയ അന്തൎജ്ജനങ്ങളുടെ അ ന്തഃകരണത്തിലുണ്ടോ സുഗ്രാഹ്യമാകുന്നു. ഒരിക്കലുമില്ല.

സുന്ദരകലകളും സുന്ദരിമാരും തമ്മിൽ അഭേദ്യവും അന

ന്യസുലഭവുമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടല്ലോ. ഈ പ്രകൃതിദത്തമായ ബന്ധത്തെക്കൂടി നിലനിൎത്തിപ്പോരാൻ നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്കു സമ്മതിയും സൌകൎയ്യവുമില്ല. സുന്ദരകലകളിൽതന്നെ സംഗീതത്തിനു സ്ത്രീഹൃദയമായി ചേൎച്ചയും വേഴ്ചയും കൂടുതലുണ്ട് എന്നതിനു സന്ദേഹമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഗീതത്തിനുകൂടി നമ്മുടെ സ്ത്രീസമുദായത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യസഞ്ചാരത്തിനു സമ്മതിയില്ല. കുറച്ചു ചില കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകളും തിരുവാതിരപ്പാട്ടുകളും പാടാൻ പാടവമുള്ളവർ ഇല്ലായ്കയില്ല എന്നു സമ്മതിക്കാം. ചെറിയ കഥകളിപ്പദം പാടാറായാൽ സംഗീതത്തിൽ പരമപണ്ഡിതയായി എന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവരും അശേഷം ഇല്ലായ്കയില്ല. എന്നാൽ സംഗീതത്തിൽ പ്രായോഗികമായ പ്രാവീണ്യവും ശാസ്ത്രീയമായ പാണ്ഡിത്യവും ഉള്ളവർ അന്തൎജ്ജനങ്ങളിൽ മരുന്നിന്നുപോലും കിട്ടുകയില്ല. തീൎച്ചപറയാം. വീണയും ഹാൎമ്മോണിയവും ഫിഡിലും പിയാനോവും എന്തൊന്നാണെന്നും അവയുടെ ആകൃതിയെങ്ങിനെയാണെന്നും അറിവുള്ള അന്തൎജ്ജനം ഇല്ലേ ഇല്ലെന്നു തീൎത്തുപറയാം. മാത്രമല്ല ഈവക ശബ്ദങ്ങൾ അവരുടെ കൎണ്ണങ്ങളിൽ ഇന്നുവരെ പ്രവേശിച്ചിട്ടുപോലും ഇല്ല. നോക്കുക നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളും സംഗീതവും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച!

ഇതിൽനിന്നു നമ്മുടെ സ്ത്രീകളുടെ ഇദാനീന്തനാവസ്ഥ ഏതാണ്ടു സ്പഷ്ടമായിരിക്കണം. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇന്നത്തെതിൽ കൂടുതൽ വല്ലതും നല്കണമോ എന്ന പ്രശ്നത്തിനുള്ള മറുവടിയും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ഇനി, ബാലികമാൎക്ക് ഏതുവിധത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണു പ്രദാനം ചെയ്യേണ്ടതു് എന്നാണു വിചിന്തനാൎഹമായ വിഷയമായിട്ടുള്ളതു്. ഏതു തരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണു നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് അനുഗുണവും അനുപേക്ഷണീയവുമായിട്ടുള്ളതു് എന്നു് ഉറച്ചു ഒരു അഭിപ്രായം പറവാൻ പ്രയാസമാ

ണ്. വിപുലമായ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ വിജ്ഞരും വിചിന്താശീലരും ആയ നേതാക്കന്മാരുടെതന്നെ അഭിമതം അനേകധാ ഭിന്നങ്ങളായിട്ടാണു കണ്ടുവരുന്നതു്. വിശിഷ്യ ഏതദ്വിഷയത്തിൽ ഭൂരിസൂരിസമ്മതമായ ഒരു പദ്ധതി നാളിതുവരെ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ആരാലും സാധ്യമായിട്ടില്ല. എങ്ങുമെന്നും നടന്നിട്ടില്ലാത്തതും നടക്കാത്തതുമായ ആദർശം സുമധുരം സംസാരിക്കാമല്ലാതെ പ്രായോഗികപഥത്തിലേയ്ക്കു പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ വിദ്യാഭ്യാസമാതൃക നിർദ്ദേശിക്കാൻ തെല്ലൊരു സങ്കോചവും സംശയവും ഉണ്ടാകേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായവൈവിധ്യംതന്നെ എന്തെങ്കിലും ചില അഭിപ്രായം പറവാൻ ധൈര്യപ്രദമാകാതെയുമിരിക്കുന്നില്ല.

ഒരു കാര്യം തീർച്ചയായും പറയാം. ഏതദ്വിഷയത്തിൽ ചിന്താഗതികാര്യപ്രതിബന്ധമേളു്തന്നെയാണ്. ചിരകാലം ചുഴിഞ്ഞു് ആലോചിച്ചതിനുശേഷം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട പഥാവിൽക്കൂടിയേ ബാലികമാരെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുള്ളു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് അപായകരമാണ്. കാലത്തിനും ലോകത്തിനും യോജിച്ചവിധത്തിലുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസവീഥിയിൽക്കൂടെ ബാലികമാരെ പ്രയാണംചെയ്യിപ്പിക്കേണ്ടതായ കാലം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വലിയ വലിയ ആദർശകോട്ടകളൊന്നും ആകാശംമുട്ടേ കെട്ടിയുയർത്താതെ സ്ത്രീകൾ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ ചില പ്രധാനപ്രമേയങ്ങളെ മാത്രമേ ഞാൻ കുറിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. ഞാൻ കുറിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം നിർദ്ദുഷ്ടമെന്നു ഞാൻ അശേഷം അഭിമാനിക്കുന്നുമില്ല.

ഹൃദയവികാസത്തിനു് അനുപേക്ഷണീയങ്ങളായ ചരിത്രം, ശാസ്ത്രം കണക്കു് എന്നിവയും മാനസോല്ലാസത്തിനുപകരണങ്ങളായ സംഗീതം സാഹിത്യം എന്നിവയും സാമാന്യമായി പഠിപ്പിക്കണം. ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു ശാസ്ത്രീയപാഠത്തിനു് ആംഗലവാണിയുടെ ആശ്രയം അപരിത്യാജ്യമായി

ട്ടാണിരിക്കുന്നതു് എന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല ഹൃദയവിശാലതയ്ക്കും ലോകവ്യുൽപ്പത്തിക്കും ഗുണവാണിയുടെ 'കരാലംബം' കൂടാതെ നിർവ്വാഹമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാപഠനം നമ്മുടെ ബാലികമാർക്കു് ഒരുവിധത്തിലും ഉപേക്ഷണീയമല്ലെന്നു തീർച്ചയായല്ലോ. മനുഷ്യരുടെ ആദിമഗുരുഭൂതകളായ സ്ത്രീകൾ ബാലചികിത്സയും ശിശുപരിചരണവും അവശ്യം അറിഞ്ഞേ കഴിയൂ. ഇതിന്റെ അത്യാവശ്യകത, ഞാൻ ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യമേ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ പിഷ്ടപേഷണത്തിനു തുനിയുന്നില്ല. ഗൃഹ്യകലകളായ തുന്നൽ, തയ്യൽ മുതലായവയും അന്തർജ്ജനങ്ങൾക്കു് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ആവശ്യമാണു്. ഇത്തരം വിനോദവേലകൾ, (Hobbies) പ്രവൃത്തികൊണ്ടു പ്രക്ഷീണരാകുമ്പോൾ കേവലം വിനോദത്തിനു മാത്രമല്ല ചില്ലറ വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻകൂടി ഉപയോഗമായിത്തീരുന്നതാണു്. ഇത്തരം കൈവേലകൾക്കു് അതിയായ ശരീരായാസം ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഇതു് അവരുടെ ശരീരശേഷിക്കു് അനുഗുണവുമാണു്. സുന്ദരകലകളിൽ സംഗീതത്തിനും സാഹിത്യത്തിനും പുറമെ ചിത്രമെഴുത്തു കൊത്തുവേല എന്നിവകളിലും വാസനാനുരോധേന പരിചയം നല്കേണ്ടതാണു്. ഇത്രയും വിഷയങ്ങളെ നമ്മുടെ സ്ത്രീകളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നല്ലാതെ എങ്ങിനെയെല്ലാം എത്രകാലംകൊണ്ടു പഠിപ്പിക്കാവുന്നതാണെന്നു തൽക്കാലം പറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. കമീഷൻ ഇതു് ഒട്ടും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലല്ലോ.

ഇതൊക്കെയാണു് എനിക്കു് സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസകമീഷന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടുള്ളതു്. നാതിദൂരമായ ഭാവിയിൽതന്നെ ഗൃഹശോഭിനികളായ സ്ത്രീകളുടെ അന്തഃകരണം അടുക്കളക്കോണുകളുടെ സായൂജ്യം വിട്ടു, വിജ്ഞാനവീഥിയിൽ തിളങ്ങുമാറാകട്ടെ.

തൃക്കംഗലത്തു നീലകണ്ഠൻഭട്ടതിരിപ്പാട്

—:*:—

VII

1. നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾക്ക് ഇപ്പോഴും, പറയത്തക്ക വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. അക്ഷരജ്ഞാനവും അർത്ഥജ്ഞാനവും കൂടാതെയുള്ള കിളിപ്പാട്ടുവായനയും അല്പം ചില പഴമ്പാട്ടുകളും മാത്രമാണ് ഈ പേരിൽ അവർ സിദ്ധിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രജ്ഞാനമില്ലെങ്കിലും ഗതാനുഗതികമായി വെപ്പുപണിയും അവരിൽ ചിലർക്ക് അറിയാം. ഇതിൽ കൂടുതലായുള്ള വിദ്യയൊന്നും അവർക്കരുതെന്നാണ് അവരുടേയും മററു പലരുടേയും ധാരണയും.

2. ഈ സമ്പ്രദായം തീരെ ആശാസ്യമല്ല. കാലഗതിക്കനുസരിച്ച് അവർ പലതും പാഠ്യമായിട്ടുണ്ട്. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾക്കു പാടില്ലെന്നുള്ള അത്യന്തമൂഢവിശ്വാസത്തെ "പാടേവിപാടനം" ചെയ്തു സ്ത്രീസഹജമായ ഗുണങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിച്ചു മനുഷ്യോചിതമായ ജീവിതത്തെ നയിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളും പഠിച്ചിരിക്കണം.

3. (1) സാഹിത്യം, സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്തു തുടങ്ങിയുള്ള വെറും "സുകുമാരകലകളും" നമ്മുടെ സ്ത്രീകളെ അഭ്യസിപ്പിക്കണം. (2) തുന്നൽ, നെയ്ത്തു, പാചകം മുതലായ "ഉപയോഗകലകളും" പഠിച്ചു പ്രവീണകളല്ലാത്ത നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾക്ക് ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. (3) ബാലചികിത്സ, ദീനശുശ്രൂഷ (Nursing) മുതലായ "സഹായതന്ത്രങ്ങളും" സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നു. (4) ഭൂമിശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, രാജ്യതന്ത്രം, സമുദായശാസ്ത്രം എന്നിവയും ആശാസ്യകരമാണ്.

ഈ കാററലോഗ് വളരെ ദീർഘിപ്പിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. ലോകത്തിൽ ഏതെല്ലാം ജ്ഞാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ തുറന്നിട്ടുണ്ടോ അവയൊക്കെ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾക്കും പ്രയാണയോഗ്യമാണെന്നു മാത്രം ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഇതു സാധിക്കുന്നതെങ്ങിനെയെന്നും, അതിനുള്ള പ്രാരംഭം ഏതുവിധത്തിൽ വേണമെന്നുകൂടി ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മേൽപറഞ്ഞ വിദ്യകളൊക്കെ വിദ്യാൎത്ഥികൾ സുഗമമായി തീരേണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സൎവ്വകലാശാലകളും അവക്കു കീഴിൽ ചെറുവിദ്യാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആകയാൽ അവിടെ ചെന്നു വിദ്യാഭ്യാസനിശ്രേണിയുടെ പടികളിൽ ഉപൎയ്യുപരി കയറിത്തുടങ്ങിയാൽ പ്രായേണ സൎവ്വകലകളും കരസ്ഥമാക്കാം. ആൎത്തിയോടെ സ്വാഗതംചെയ്യുന്നതല്ലാതെ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിനുമാത്രം അവയുടെ വാതിൽ ആരും അടച്ചിട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു കാലവിളംബംകൂടാതെ പൊതുജനപാഠശാലകളിലേക്കു അയക്കുകയാണു നമ്പൂതിരിബാലികമാരെ ചെയ്യേണ്ടതു്. എന്നാൽ മിശ്രവിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കു അവരെ അയക്കുന്നതു ജനങ്ങളുടെ സദാചാരബോധത്തിന്റെയും, നാട്ടിലെ വിവാഹസമ്പ്രദായത്തിന്റെയും സ്ഥിതി മാറുന്നതുവരെ, ആശാസ്യമായി എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ പൊതുജനബാലികാപാഠശാലകളിലേക്കു നമ്പൂതിരിബാലികമാരെ അയച്ചുതുടങ്ങേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ചെന്നു പഠിച്ച് ഇതരസമുദായസ്ത്രീകളുമായുള്ള സമ്പൎക്കത്തിൽനിന്നു വല്ലദോഷവും വല്ലവൎക്കും സംഭവിക്കുമെന്ന് ആരെങ്കിലും സംശയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരോടുള്ള സമാധാനം ഇതാണ്: മൂന്നു സന്ധ്യക്കും പിന്നെ സമയമുള്ളപ്പോഴൊക്കെയും "പുലയാട്ടുന്ന ഇരിക്കണമ്മ"മാരുമായുള്ള ഇന്നത്തെ കെട്ടിമറിച്ചിലിനെക്കാൾ എത്രയോ നല്ലതാണു മേൽപറഞ്ഞ ദോഷമെന്നുമാത്രമാണ്. പ്രസ്തുതകാൎയ്യത്തിലേക്കു കമ്മീഷന്റെയും പൊതുവിൽ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്റെയും അനുമതിയെ സാദരം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു വിധേയൻ,

മടങ്ങൎളി നാരായണൻനമ്പൂതിരി.

VIII

1. നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് ഇപ്പോൾ നല്കിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം മലയാളം വായിക്കുവാൻ വശാക്കുകയാണ്.

2. ഇപ്പോഴത്തേതിൽ കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമാണ്.

3. നമ്പൂതിരിബാലന്മാൎക്ക് കൊടുത്തുവരുന്നവയും അതേ രീതിയിലുമാണ വേണ്ടതു്

ഏ. കെ. ടി. കെ. എം. വാസുദേവൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്.

IX

1. ഇപ്പോൾ ഉള്ളതു മുക്കാലേഅരക്കാലും അക്ഷരജ്ഞാനവും കൂടി ഇല്ലാത്തുയാണ്. സാമാന്യം ചിലൎക്ക് അൎത്ഥം തികച്ചും മനസ്സിലാകാതെ കിളിപ്പാട്ടുകൾ നോക്കിവായിക്കാം. ചിലൎക്ക കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകൾ, പഞ്ചവൃത്തം മുതലായതും തോന്നും. സാമാന്യം കാവ്യവ്യുൽപ്പത്തിയുള്ള രണ്ടു മൂന്നു പേരുകൾമാത്രം ഓൎമ്മതോന്നുന്നുണ്ട്. ഒന്നു രണ്ടാൾക്കു കഷ്ടിച്ചു പഞ്ചാംഗം വെക്കാനും അറിഞ്ഞതായി തോന്നുന്നു. സാമാന്യം എല്ലാവൎക്കും നിത്യതക്കം ചില്ലറസൽകൃകൾക്കും ഉള്ളവെപ്പുശീലമുണ്ട്. ഏതാൻചിലർ, പഴയസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള പ്രസവചികിത്സയും കണ്ടു പഠിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

2. കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം നമ്പൂതിരിമാൎക്ക് ഉണ്ടാകും പോലെ, അത്രതന്നേ നിഷ്കൎഷമായി വേണ്ട എങ്കിലും സാമാന്യമൊക്കെ ഇവൎക്കും വേണ്ടതാണ്.

3. സ്ത്രീ എല്ലാവിഷയത്തിലും പ്രകൃത്യാ (സൌന്ദൎയ്യം സുകുമാരതാ മധുരതാ ഇത്യാദികളിൽ ഒഴികെ) പുരുഷനേക്കാൾ അല്പംമാത്രം താണതന്നേയാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ താഴ്ചയാണ്

സ്ത്രീപ്രകൃതി, അവരുടെ സ്വധൎമ്മവും. വയസ്സെടുക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീ പുരുഷനേക്കാൾ 4മുതൽ 10വയസ്സുവരെ താഴണം എന്ന കാൎയ്യം സൎവ്വസമ്മതമാണല്ലൊ. സ്ത്രീക്ക് അത്രമാത്രമായ വയസ്സു വേണ്ട. ദേഹബലവും കുറഞ്ഞിട്ടാണ്, പുരുഷനുള്ള വിദ്യയും അധികം വേണ്ട. എന്നാലും അവർ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിൽ ദൈവദത്തമായ പ്രകൃതിസാന്നിദ്ധ്യത്താൽ പുരുഷനോടൊപ്പത്തിനൊപ്പംനിന്ന് തുലാസ്സിൽ ഒരു പോലെ തൂങ്ങി നില്ക്കുന്നു.

സ്ത്രീയേയും പുരുഷനേയും ദൈവം ഒരു പോലെയല്ലാ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിലും ഭേദപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പാടില്ലതന്നെ. എന്നാൽ എല്ലാഅംഗങ്ങളും ദൈവം സ്ത്രീക്കും കൊടുത്തിരിക്കയാൽ മനുഷ്യായത്തമായ വിദ്യാഭ്യാസവും, പുരുഷനു കൊടുക്കുംപോലെ ബലവത്തരമായി വേണ്ടെങ്കിലും സാമാന്യമെല്ലാം സ്ത്രീക്കും വേണ്ടതാണ്.

ഇപ്പോൾ സ്കൂളിൽ കൊടുക്കുന്നമാതിരിയിലല്ലാ വേണ്ടതു വിദ്യാഭ്യാസരീതി.

1-ാംതരത്തിൽ മലയാളം. കയ്യെഴുത്ത്. കണക്ക്.

2. മേല്പടി മൂന്നും കൂടാതെ സംസ്കൃതം. സംഗീതം.

3. സംസ്കൃതം. സംഗീതം. കൂടാതെ. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ. ചിത്രമെഴുത്ത്.

4. മൂന്നാം തരത്തിലേ കൂടാതെ. പാചകപാഠം, തുന്നൽ.

5. 6. നാലാംതരം കൂടാതെ. ദേഹസ്വാസ്ഥ്യം വേണ്ടുന്നത്ര മാത്രം കായികാഭ്യാസം.

ടി. ഇ. നാരായണൻ തിരുമുമ്പ്

താഴക്കാട്ടുമന.

X

നമ്പൂതിരി യോഗക്ഷേമസഭയുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടിത്തന്നെ തൽസമുദായാംഗങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാൎയ്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാനും സഭകളിൽ പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുവാനും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്രയോകാലത്തെ മുറവിളിയുടെ ഫലമായിട്ടു നമുക്ക് ഒരു വിദ്യാലയം ഇപ്പോൾ ലബ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ഇതു ബാലന്മാരുടെ കാൎയ്യം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ നിറവേറ്റി വരുന്നുള്ളു. ബാലികമാരുടെ കാൎയ്യം ഇതേവരെയായി യാതൊരുവിധത്തിലും ഈ വിദ്യാലയം നിറവേറ്റിപ്പോരുന്നില്ല. ബാലികമാർ അവരുടെ ദിവസങ്ങൾ ഇരുളടഞ്ഞതും പുകപുരണ്ടതും ആയ അടുക്കളയിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. അവരുടെ സ്ഥിതി ഏതാണ്ടു ജയിൽപ്പുള്ളികളുടേതുപോലെയാണ്. ഭവനത്തിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുവാൻ യാതൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ല. സ്വന്തം ഭവനവും അമ്മാത്തും മാത്രമായി അവരുടെ ലോകം കഴിയുന്നു. ഇതുകൾക്കെല്ലാം മൂലഹേതു അവരുടെ അറിവില്ലായ്മതന്നെ. അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പഠിപ്പു വെറും 'തത്തമ്മേ പൂച്ച പൂച്ച'.

അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി പറയുവാൻ അത്ര പ്രയാസം ഒന്നും ഇല്ല. അവർ വെറും നിരക്ഷരകുക്ഷികൾ. എന്നാൽ വെറും അക്ഷരജ്ഞാനവുംകൂടി ഇല്ലാത്ത നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾ (10 വയസ്സിന്നു മേൽ) വളരെ ദുർല്ലഭം തന്നെ. രാമായണമോ വല്ല പഴമ്പുരാണമോ വായിക്കുവാനുള്ള അക്ഷരജ്ഞാനം അവൎക്ക് ഉണ്ട്.

അവരേയും ബാലന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ അഞ്ചു വയസ്സു തികഞ്ഞാൽ എഴുത്തിന്നു വെയ്ക്കുന്നു. തദനന്തരം കുറച്ചുദിവസങ്ങളിലേക്കൊ മാസങ്ങളിലേക്കൊ അവൎക്ക് 'നിലത്തെഴുത്തും' ഉണ്ടാവും. എന്നാൽ അധികകാലം പഠിക്കുവാൻ അവൎക്ക് സമയം ഇല്ല. എട്ടു വയസ്സിൽതന്നെ അടുക്കളപ്പണിക്കാരംഭിക്കണം! അടുക്കള മെഴുക്കുക, പാത്രം തേക്കുക, എച്ചിലെടുക്ക

ക മുതലായതെല്ലാം അവരുടെ ജോലി തന്നെ. ഇതിനും പുറമെ അവരുടെ സഹോദരന്മാരെ 'Serve' ചെയ്യേണ്ടതും അവരുടെ മുറതന്നെ. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു പത്തുമണിക്കോ പതിനൊന്നിനോ അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ വേണ്ടസമയത്തു ഭക്ഷണം ഇല്ലാതെ തന്നാൽ കഴിയാത്ത വേലയും ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. പിന്നെയാണൊ പഠിപ്പിന്റെ ആലോചന! ഇങ്ങിനെ രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾ കഴിയുമ്പോഴേക്കും അതാ വേറെ ജോലിയുംകൂടി അവരുടെ തലയിൽ വെച്ചുകെട്ടുന്നു. അതു മറ്റൊന്നും അല്ല; അന്തർജ്ജനഭാഷയിൽ 'നോല്ക്കുക' രാവിലെ മുതൽ 10 വരെ 'നോല്ക്കലും' നമസ്കാരവും തന്നെ. കിഴക്കോട്ട്, തെക്കോട്ട്, എന്തിനേറെ, എല്ലാ കോണിലേക്കും ഗുരുവായൂരപ്പനും വൈക്കത്തപ്പനും, കാവിൽ ശാസ്താവിനും കോവിൽ അയ്യപ്പനും എന്നു വേണ്ട അവർക്കും ഇവർക്കും നോല്ക്കൽ തന്നെ. ഇതെല്ലാം ആ ജീവനാന്തം വേണ്ടതുമാണ്. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാവുമ്പോൾ പഠിപ്പിനു സമയം തീരെ ഇല്ല. പിന്നെ പകലെ ഉച്ചക്കു മേൽ രണ്ടുനാഴിക ഉള്ളതു, പുരാണപാരായണത്തിനും, ചോറ്റുപിടിച്ച ജപിക്കേണ്ടതിനും ആയി. ഇങ്ങിനെയുള്ള പഠിപ്പോടുകൂടി അവർ യൌവനത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഭാഗ്യമുള്ളവർ [illegible] എളുപ്പം വിവാഹിതകളും ആകുന്നു. നേരെ മറിച്ചെങ്കിൽ,

ഇപ്രകാരം നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിലെ ഒരു പ്രധാനഭാഗത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കിക്കളയുന്നു. ബാലികാബാലന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കൂടാതെ യാതൊരു മനുഷ്യസമുദായവും ഉൽക്കർഷത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ ഇവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം എങ്ങിനെയാണു നടത്തിപ്പോരേണ്ടതെന്നു പലരും പലവിധത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ചിലർ 'Mixed education or Co-education' വേണം എന്നു പറയുന്നു. അതായതു രണ്ടു കു

ട്ടൎക്കം ഒരേ ഒരു രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം വേണമെന്നു ശഠിക്കുന്നവർ. മറ്റു ചിലർ ഇതിന്നു വിരോധികളാണ്. രണ്ടു പേരുടെയും ജോലി രണ്ടായതുകൊണ്ട് അവരവരെ അതതിന്ന് ഉപയുക്തമാക്കത്തക്കവണ്ണം അഭ്യസിപ്പിക്കണം എന്നു പറയുന്നവരാണ് ഇക്കൂട്ടർ. രണ്ടു കൂട്ടൎക്കും രാഷ്ട്രീയമായും സാമുദായികമായും ഉള്ള അവകാശാധികാരങ്ങൾ സമമാണെന്നും മറ്റും ഒരു കൂട്ടർ സഭകളിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഇക്കൂട്ടരാണു അധികം. ഇവർ പറയുന്ന വാക്ക 'Universal sufferage,Female enfranchisement,Equaity of powerand property എന്നതുടങ്ങിയതാണ്. ഈപറയുന്നാശങ്ങളെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ; പക്ഷെ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്ന് ഇപ്പോൾ അനുകരിക്കത്തക്കതല്ല. അല്ലെങ്കിൽ ചൈനയിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള Kew-rin-Teng കക്ഷിക്കാരുടെ ആദൎശം എടുത്തു നോക്കാം Dr. Yat-Let-Sen നാൽ സ്ഥാപിതമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണിതു്. അവിടെ സ്ത്രീപുരുഷഭേദം തീരെ ഇല്ല; എല്ലാവൎക്കും സമാവകാശം. രണ്ടുപേൎക്കും സൈനികവകുപ്പിൽ ചേരാം. Dr. Sen-Yat-Sen ൻെറ വിധവയായ Mrs. Sun-Let-Sen ഒരു പുതിയ സ്ക്കൂൾ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി Hankaw വിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. (A New Politcal School for women) അതിൻെറ പരമ ഉദ്ദേശം അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെയാണ്. ഇത്തരം വിദ്യാലയങ്ങളെ നമുക്കിപ്പോൾ ആവശ്യമില്ല; അസാദ്ധ്യവുമാണ്

എന്നാൽ നമ്മുടെ ആദൎശം എന്തായിരിക്കണം. നമുക്ക വലിയ ആദൎശം ഒന്നും ഇപ്പോൾ ഇല്ല. ഇപ്പോൾ വെറും മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളെ ആധുനികജീവിതത്തിന്ന് ഉതകുന്നവരാക്കിത്തീൎക്കണം. ഇതു മാത്രമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ആവശ്യം. ഈ ആദൎശലബ്ധിക്ക അവരെ ആധുനികപദ്ധതി (Modera lines)യിൽ കൂടി വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കണം. പക്ഷെ പുരുഷന്മാൎക്ക് ഇപ്പോൾ നൽകുന്ന

തായ ആ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാണോ സ്ത്രീകൾക്കും വേണ്ടതെന്നു വളരെ സന്ദേഹത്തിലാണിരിക്കുന്നതു്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ തല്ക്കാലം അവൎക്ക് അതല്ലാ വേണ്ടതെന്നാണ്. പിന്നെ എന്തെല്ലാമാണ് അവരെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന്നു ഞാൻ താഴെ ഒരു list ചേൎക്കാം.

മലയാളം പ്രധാനമായും സംസ്കൃതവും ഇംഗ്ലീഷും ഐച്ഛികമായും പഠിപ്പിക്കാം. ഇപ്പോൾ ലോകഭാഷ ഇംഗ്ലീഷു ആയതുകൊണ്ടു അവൎക്ക് ഇംഗ്ലീഷും ത്യാജ്യമല്ല, നിശ്ചയമായും അത്യാവശ്യം തന്നെ. അതുകൊണ്ട് അതു നിർബ്ബന്ധമാക്കിയാലും തരക്കേടില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു workable knowledge മതിയെന്നാണ് എന്റെ ബോദ്ധ്യം. പിന്നെ ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യമോ മറ്റോ പഠിക്കണം എന്നു വല്ലവൎക്കും തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അതെല്ലാം സ്വപ്രയത്നത്താൽ എളുപ്പം ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണല്ലോ. ഇതുപോലെ തന്നെ ബാക്കി ഭാഷകളും അവകളെ പാഠപദ്ധതിയിൽ ചേൎക്കുവാൻ തരമില്ല.

കണക്ക്. മലയാളത്തെക്കാൾ ഒട്ടും തന്നെ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു വിഷയമാണ് കണക്ക്. വലിയ കണക്കൊന്നും ആവശ്യമില്ല. അത്യാവശ്യം ഗൃഹകാൎയ്യങ്ങൾക്കുള്ളതു മാത്രം മതി. അതായതു കൂട്ടൽ, കിഴിക്കൽ, പെരുക്കൽ, ഹരിക്കൽ, വൎഗ്ഗം, മൂലം, പലിശക്കണക്ക കച്ചവടക്കണക്ക തുടങ്ങിയതെല്ലാം. ഇതിന്നപ്പുറമെ വലിയ വലിയ കണക്കുകൾ (ക്ഷേത്രഗണിതം, ബീജഗണിതം, ത്രികോണഗണിതം, മുതലായതു് ഒന്നും വേണ്ടതില്ല.

വൈദ്യം. ഇനി വേണ്ടതും ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒന്നും വൈദ്യമാണ്. ആയുൎവ്വേദചികിത്സക്ക പുറമെ ഇംഗ്ലീഷു ചികിത്സയും അത്യാവശ്യം ശസ്ത്രക്രിയയും പഠിപ്പിക്കണം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കുറച്ചു കാലത്തേക്ക ഇംഗ്ലീഷു വൈദ്യപ്രകാ

രക്കുള്ള ശസ്ത്രക്രിയ തീരെ ഉപയുക്തമാകയില്ല. എന്തെന്നാൽ ആരും പഠിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുകയില്ല. നമ്പൂതിരിമാർ തന്നെ പഠിക്കുവാൻ ഇപ്പോഴും ആരും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു് ആ ഭാഗം ആദ്യകാലത്തു കളയാവുന്നതാണ്. ബാലചികിത്സയും ആയുർവ്വേദചികിത്സയും മതി.

ഇതുകൾക്കു പുറമെ സംഗീതം, തുന്നൽ, ചരിത്രം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം (Nature Study) മുതലായതും ആവശ്യമാണ്. ചരിത്രം ആവശ്യമാണ്. ചരിത്രം എന്നാൽ കേരളചരിത്രം, ഇന്ത്യാചരിത്രം പിന്നെ ‘rongh outlinee of world history’ ഇത്രമാത്രം അല്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷുചരിത്രമോ റോമൻ ചരിത്രമോ ഒന്നു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പഠിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല.

ഇതെല്ലാം നിർബ്ബന്ധമാക്കുകയും വേണം. ഇതിന്നു ശേഷം വല്ലവക്കും പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ (women's School & Colleges) പോയി പഠിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നും അനുവദിക്കണം. ഇങ്ങിനെ നിർബ്ബന്ധവിദ്യാഭ്യാസമെല്ലാം ഉണ്ടാവുന്ന കാലത്തു നമ്പൂതിരിസമുദായവും ഉൽക്കർഷത്തെ താനെ പ്രാപിച്ചുകൊള്ളും. അന്നു വിവാഹസമ്പ്രദായം ശരിയാവും. ഭാഗം വേണമെങ്കിൽ ഭാഗവും നടക്കും.

ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം എങ്ങിനെയാണ നടപ്പിൽ വരുത്തുക? അതിന്നു് ഒരേ ഒരുവഴി. അതു ഗൃഹസ്ഥന്മാർ മുഖാന്തിരം ആണു വേണ്ടതു്. ഈ വിഷയമെല്ലാം ഓരോ ഗൃഹസ്ഥൻ സ്വന്തം ഭാര്യയോടു പറഞ്ഞു നടക്കുക. ഇങ്ങിനെ എല്ലാ ഗൃഹസ്ഥന്മാരും ചെയ്തു കഴിയുമ്പോൾ ഈ വിഷയം സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചുകൊള്ളും. ക്രമത്തിൽ അവർ ഇതിന്റെ താല്പര്യം മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങും. പിന്നീടു അവരവരുടെ അഭിപ്രായവും പുറത്തുവന്നുകൊള്ളും. ഇപ്രകാരം അന്തഃപുരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ വളരെ എളുപ്പവും ആയി. പിന്നെ ഒരു പെൺകിടാവിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ഒത്തൊരുമിച്ചു

തങ്ങളുടെ മകളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ട കാൎയ്യം ആലോചിക്കും. ഈ ആലോചനാഫലമായി പെൺകുട്ടികൾ വിദ്യാഭ്യാസവും കിട്ടും. അല്ലെങ്കിൽ ഈ വിഷയം അന്തഃപുരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു വിദ്യാലയസ്ഥാപനവും എളുപ്പമാണ്. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ള എല്ലാ ഇല്ലക്കാരും ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചാൽ ഒരു വിദ്യാലയം അവിടെ സ്ഥാപിക്കാം. അവരവരുടെ ഗൃഹത്തിൽ തന്നെ ഊണെല്ലാം കഴിച്ച് ഒരു പൊതുഗൃഹത്തിൽപോയി പഠിക്കേണ്ട കാൎയ്യം മാത്രമേയുള്ളു. ഇതിന്നു പുതിയ സ്ഥലം കെട്ടേണ്ടി വരികയില്ല. എല്ലാദേശത്തും ഒരു അമ്പലമോ മറ്റൊ ഉണ്ടാവും; അതിന്റെ അഗ്രശാലയിലോ, പത്തായപ്പുരയിലോ വെച്ചു പഠിപ്പിച്ചാൽ മതി. പഠിപ്പിക്കുവാൻ തൽക്കാലം നായർസ്ത്രീകളെയോ മറ്റൊ ഏല്പ്പെടുത്തേണ്ടി വരുമായിരിക്കാം. അതും കുറച്ചു കാലത്തിന്നു മാത്രം. പിന്നീട് അതും വേണ്ടി വരികയില്ല. ഇപ്രകാരം പുറപ്പെടുന്നതായാൽ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്നു മേൽക്കുമേൽ ഉൽഗതിയും ഉണ്ടാവും.

മാടമ്പു നാരായണൻ നമ്പൂതിരി.

XI

10—10—'02 ലെ കാൎഡു കിട്ടി. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഇന്നിന്നിവയാണെന്നു താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

നല്ല വണ്ണം എഴുതാറാവുക മലയാളം വായിച്ചാൽ അൎത്ഥം മനസ്സിലാവത്തക്കവണ്ണം സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കുക. ഗൎഭരക്ഷ പ്രസവരക്ഷ ബാലചികിത്സ ഇതുകൾ പഠിപ്പിക്കുക. പാചകപ്രവൃത്തി പഠിപ്പിക്കുക. പാട്ടും കൈകൊട്ടിക്കളിയും പഠിപ്പിക്കുക. ഇതുകൾ നിൎബ്ബന്ധമായും, നിവൃത്തിയുള്ള ദിക്കുകളിൽ ആൎന്നു

ക്കും നെയ്ത്തു ഇതുകൾ വശമാക്കുകയും ചെയ്യുക. 11 വയസ്സിന്നു മേല്പോട്ട് അവരവരുടെ ഇല്ലത്തു വെച്ചു മാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കാവൂ.

മേലെഴുതിയ രീതിയിലാണ് അവരവരുടെ മക്കളെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ടതു് എന്ന് അച്ഛനമ്മമാരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയേ ഇതിന്നു മാർഗ്ഗമുള്ളൂ.

എന്ന് എം. കെ. ടി. കെ. എം.

[illegible] നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

XII

നമ്പൂതിരിബാലികമാർക്ക് ഇപ്പോൾ നൽകിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം മലയാളത്തിൽ വായിക്കുവാനും അത്യാവശ്യം എഴുതുവാനും ചില കീർത്തനങ്ങളും മാത്രമാണ്. ഇപ്പോൾ നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കൂടുതലായ വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമാണ്. അതുകൾ മലയാളത്തിൽ നല്ലവണ്ണം എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും ഇംഗ്ലീഷ് എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും സംസാരിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുക സംസ്കൃതത്തിൽ നല്ല വ്യുല്പത്തി ഉണ്ടാക്കുക മതഗ്രന്ഥങ്ങളായ ഭാഗവതഭാരതാദിപുരാണങ്ങളിൽ വ്യുല്പത്തി ഉണ്ടാക്കുക. ജ്യോതിഷത്തിലും ചികിത്സയിലും സംഗീതത്തിലും അറിവുണ്ടാക്കുക. തുന്നൽപ്പണി ചാക്കനെയ്ത്ത് ഇതുകൾ ശീലിപ്പിക്കുക. ഗൃഹഭരണം ശിശുസംരക്ഷണം ഇതുകൾ ശീലിപ്പിക്കുക. ഇതിന്നു നമ്പൂതിരിബാലികമാർക്ക് പ്രത്യേക വിദ്യാലയം സ്ഥാപിച്ചു നടത്തേണ്ടതാണ്.

ഇ. പി. മഹേശ്വരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

XIII

കണ്ടു കിട്ടി. ചോദ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അനുമേയമായ നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശത്തിന്ന ഞാൻ അനുകൂലനാണെന്നു സമഷ്ടിയായി പറവാനല്ലാതെ പ്രശ്നാനുരോധേന ഉത്തരമെഴുതാൻ സൌകൎയ്യമില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതുമെല്ലാം വിദ്യാവ്യസനികൾക്കു വളരെ സുഖാവഹമായ പ്രവൃത്തികളാണ്. നമ്പൂതിരിബാലികമാരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാധാനരീതിയെ സംസ്കരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന നിങ്ങളുടെ സംശയം ചെറുപ്പക്കാരേയും പഴമക്കാരേയും ഒരുപോലെ അത്ഭുതപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ല. നവീനന്മാരുടെ ആശ്ചൎയ്യത്തിന്ന ഹേതു എന്തായാലും, പ്രാചീനന്മാർ "സ്ത്രീശൂദ്രൌ നാധീയേതാം" ഇത്യാദി ശ്രുതിസ്മൃതികൾ മുഴുവൻ കെട്ടഴിച്ചു പരിശോധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഏട്ടിൽ കാണാത്തതു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയോ എന്നു അവർ അന്യഥാ ശങ്കിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, പെൺകിടാങ്ങളെ പിടിച്ചിരുത്തി ഓത്തു ചൊല്ലിക്കാൻ യുവജനങ്ങൾ ഭാവമില്ലെന്നു ഇന്നപറയേണ്ടതാക്കാം.

അക്ഷരമാല, കിളിപ്പാട്ട്, പുരാണം കൈകൊട്ടിക്കളി— ഇങ്ങിനെ പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഇപ്പോൾ നല്കിവരുന്ന അല്പം അറിവുകളിൽ പുതുതായി വല്ലതും കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ പാടില്ലേ എന്നേ ചോദ്യമുള്ളൂ. ഗൃഹത്തിലെ നിത്യനൈമിത്തികവ്യവഹാരങ്ങളിലേക്കുപയോഗപ്പെടുന്ന ലോകപരിചയവും ശാസ്ത്രജ്ഞാനവും കലാകൌശലവും സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നു. വൈദ്യം, ധൎമ്മം, ഗണിതം, ജ്യോതിഷ്യം, ചരിത്രം ഭൂശാസ്ത്രം, സംഗീതം സാഹിത്യം മുതലായ വിദ്യകളിൽ ഒരു മുഖവും അതിനാവശ്യമായ ഭാഷാവ്യുൽപത്തിയും വേണമെന്നു താല്പൎയ്യം. കുട്ടികളുടെ പാഠം അന്തഃപുരത്തിൽവെച്ചു നടത്തുന്നതാണുചിതം. ഋതുമതികൾക്കും അങ്ങിനെയായാൽ അസൌകൎയ്യമുണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ. ചില ശാ

ന്യൂനതകളും അതിബാലവൃദ്ധികൾ സുഗ്രഹമായില്ലെന്നു വരാം. കാരണവന്മാരുടെ ഹിതം നോക്കാതിരുന്നാൽ ഉദ്ദേശം ഫലിക്കയുമില്ല. സമുദായത്തിന്റെ കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കു പരിപന്ഥിയായി നില്ക്കുന്നതു് അവരത്രയാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. മാതാപിതാക്കന്മാർ കൃതവിദ്യന്മാരായിരുന്നാൽ ഗൃഹങ്ങൾതന്നെ ഗുരുകുലങ്ങളായി ചമയും! എന്നാൽ ബാലന്മാർക്കു, പുറമെ ആചാര്യോപനയനം വേണ്ടിവരികയേ ഇല്ല. രോഗശാന്തിക്കു അകത്തൌഷധം പ്രയോഗിക്കുന്നതു് അധികം നന്നു. ഗൃഹലക്ഷ്മിയായ സ്ത്രീകൾ ജ്ഞാനപ്രകാശംകൊണ്ടു കെടാവിളക്കു കൊളുത്തുന്നതു് ഒരു വലിയ പുണ്യമല്ലെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട! ഗൃഹജോലികളും ഗൃഹിണികളും തന്നെ ചെയ്തുതീർക്കേണ്ടതല്ലെന്നു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും, വണ്ടിക്കാളകളെപ്പോലെ അവരെ ചക്രശ്വാസം വലിപ്പിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണു്. നന്നേ വലഞ്ഞാൽ ഒന്നു നടു നിവർത്താൻ അനുവദിക്കണം. ശരീരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുക, ബുദ്ധിയെ വികസിപ്പിക്കുക, മനസ്സിനെ ഉല്ലസിപ്പിക്കുക, ആത്മാവിനെ ഉന്നമിപ്പിക്കുക ഇതിനെല്ലാം നമ്മൾക്കെന്നപോലെ നാരിമാർക്കും അവസരമുണ്ടായിരിക്കണം. വളർത്തുന്നതിന്റെ സമ്പ്രദായഭേദംകൊണ്ടു് അന്തർജ്ജനങ്ങളിൽ പ്രായേണ വിളങ്ങിക്കാണുന്ന വിലക്ഷണങ്ങളായ ശീലവിശേഷങ്ങളെ ഹനിക്കാത്ത വിധത്തിൽ അവരെ വിനയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ചാരിത്രം, കുലീനത, പാപഭീരുത്വം, അചാപലം, ആത്മദമനം, ആശ്രിതവാത്സല്യം തുടങ്ങിയ ലോകോത്തരഗുണങ്ങളാണു് അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ ജീവിതസർവ്വസ്വം. അതിനാൽ അവരുടെ അദ്ധ്യയനരീതി കുലോചിതമായ വൃത്തിയേയും വിദ്യയേയും വിസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാവരുതു്. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു വിലപിടിച്ച രത്നങ്ങളാകുന്നു. ഒന്നു കളയുമ്പോഴും മറന്നു പോകാതെ സൂക്ഷിക്കണം. ക്ഷേമത്തോടടുക്കാത്ത യോഗംകൊണ്ടു വിശേഷിച്ചു ഫലമില്ല. വലങ്കാലിലെ മന്തു് ഇടങ്കാലിലേക്കു സംക്രമിപ്പിക്കുന്നതു ഒരു മെച്ചമല്ല.

കമ്മീഷന്റെ പ്രശ്നം തന്നെ നിഷ്ഫലമെന്ന ഭാവത്തിൽ ചില പ്രമാണങ്ങളെ ഉദാഹരിച്ചു ചിലർ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതു കണ്ടു. വേദത്തിനല്ലാതെ ശാസ്ത്രത്തിന്നു സ്ത്രീകൾക്കധികാരമില്ലെന്നു ഇതുവരെ ആരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല. നിഗമപരിശീലനം ചെയ്തിരുന്ന വനിതാജനങ്ങളുടെ നിദർശനങ്ങൾ തന്നെ പുരാണാദികളിൽ സുലഭങ്ങളാണ്. യോഗക്ഷേമക്കാർ എന്നു സാമാന്യമായറിയപ്പെടുന്നവർ ബാലികാവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിഷ്കർഷിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നുവെന്ന കാരണം തന്നെയാണോ, ഉള്ള അധികാരത്തെപ്പോലും അപലപിപ്പാൻ പഴമക്കാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു? ഏതായാലും ചെറുപ്പക്കാരുടെ നവീകരണസംരംഭം കാണുമ്പോൾ മാത്രം കൂട്ടരുടെ പുരാതനവിദ്യകളെപ്പറ്റി ഭാഷിക്കുകയും നെടുവീർപ്പിടുകയും ചെയ്യുന്ന ധർമ്മാഭിമാനികളുടെ പുരാണപ്രണയത്തിലും സമുദായസ്നേഹത്തിലും അസ്മാദൃശന്മാർ അശേഷം അസൂയപ്പെടേണ്ടതില്ല.

കെ. എസ്സ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

———:o:———

xiv

“സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം എന്ന തലവാചകത്തിൽ ഒരു ലേഖനവും ചില ചോദ്യങ്ങളും യോഗക്ഷേമത്തിൽ കാണുകയുണ്ടായി. ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം സമാധാനം പറവാൻ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ എനിക്കു ശക്തിയായ ആവേശം ഉള്ളതുകൊണ്ടു സാമാന്യമായി ഒരു അഭിപ്രായം പറയുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു. നമുക്കു പുരാതനകാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു കേട്ടിരുന്ന പ്രത്യേകത ഇനി ഒരു കാലത്തു് ഉണ്ടാവുമെന്നോ, ഉണ്ടാകേണമെന്നോ, പറയുവാൻ പൂർവ്വാചാരപക്ഷപാതികളാണെന്നു് അഭിമാനിക്കുന്ന അല്പം ചില കാരണവന്മാർക്കുകൂടി സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നമുക്കും മനുഷ്യരായി ജീവിക്ക

വാൻ സാധിക്കണം. നമ്മൾ എല്ലാവരും അതിന്നുവേണ്ടി അതിപ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിൽ വലിയ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാവുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈ കാൎയ്യം സാധിക്കുവാൻ എല്ലാ വിഷയത്തിലും മനുഷ്യസാമാന്യത്തെ അനുസരിക്കുകയല്ലാതെ ഒരു മാൎഗ്ഗവും ഉള്ളതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇതു് അത്ര എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നു് എനിക്കു് അഭിപ്രായമില്ല. വേഗത്തിൽ സാധിക്കേണ്ടതു് ഇതാണു് എന്നു വിചാരിച്ചു പ്രവൃത്തി എടുത്താൽ കാലംകൊണ്ടു സാധിക്കാം എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളു. ശരീരശാസ്ത്രപ്രകാരം നോക്കുന്നതായാൽ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഭേദം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷഭേദം ഉണ്ടു് എന്നു പറയുവാൻ ഒരടിസ്ഥാനവും കാണുന്നില്ല.

[illegible] നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരി.

XV

നമ്പൂതിരി ബാലികകൾക്കായി പ്രത്യേകം ഒരു വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കുന്നതായാൽതന്നെ പത്തു വയസ്സിൽ കൂടുതലായ ബാലികമാരെ വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കയക്കുന്നതിനു മനഃപരിഷ്കാരമോ കരളുറപ്പോ ഉള്ള രക്ഷാകൎത്താക്കന്മാർ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നു് എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. അതുകൊണ്ടു നമ്പൂതിരിസ്ത്രീവിദ്യാലയം ഏതു തരത്തിലാണു രൂപീകരിക്കേണ്ടതു് എന്നു നമുക്കു ആലോചിക്കേണ്ടസമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. എനിക്കു് ഒരഭിപ്രായം തോന്നീട്ടുള്ളതിനെ വിവരിക്കാം.

മൂന്നിൽ കുറയാതെ ഇല്ലങ്ങളുള്ള ഓരോ ദേശത്തും സ്കൂൾഫൈനൽ പാസ്സായിട്ടുള്ള ഓരോ സ്ത്രീകളെ നിയമിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ സാമാന്യം നല്ല നിലയിൽ എഴുതുവാനും വായിപ്പാനും പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. ഇന്ത്യാചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, ഇതുകളിൽ ഒരു സാധാരണ പരിജ്ഞാനവും, അത്യാ

വശ്യമാണ്. കണക്കിൽ മൂന്നാംപാഠത്തിലേക്കുള്ള പുസ്തകം കഴിയുന്നതുവരെയെങ്കിലും പഠിപ്പിക്കണം. ബാലചികിത്സയിൽ ശരിയായ അറിവിനെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് അവശ്യം ആവശ്യമാകുന്നു. ഉപാദ്ധ്യായിനിമാൎക്കുള്ള ശമ്പളം സമുദായത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചുണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസപരിപോഷണത്തിന്നായി, യുവജനങ്ങളിൽനിന്നു അത്യുത്സാഹവും, അതാതു തരക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു തക്കവും തരവും നോക്കിയും ശാസിച്ചും അപേക്ഷിച്ചും ഇരന്നും ഇരന്നും പണം പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനു സാമൎത്ഥ്യവും ഉള്ള ആളുകളെ ശമ്പളം കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും ഏൎപ്പെടുത്തണം. പുറമെ ജാപ്പാൻകാർ ചെയ്യുംപോലെ നമ്മുടെ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പണം സഹായിപ്പാനായി അപേക്ഷകളെ ഇതര രാജ്യങ്ങളിലെ പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യം ചെയ്കയും വേണം (?) ആ വഴിക്കു പിരിഞ്ഞു കിട്ടുന്ന പണത്തിന്ന് പോരാതെ വരുന്ന സംഖ്യ മഹാസഭയിൽനിന്നു സഹായിക്കേണ്ടതുമാണ്. പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം ഒരോ ദേശത്തുമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇല്ലത്തിന്റെ നാലുകെട്ടിൽ ഒരു മുറിക്കകത്തായാൽ മതി. അതിന്നായി പ്രത്യേകമൊരു കെട്ടിടമോ മറ്റോ ഇപ്പോൾ ആവശ്യമില്ല.

പഠിപ്പിന്നുള്ള സമയം ചെറുബാലികമാൎക്കു കാലത്തു 8 മണി മുതൽ 11 മണിവരെയും, വൈകുന്നേരം 4 മണി മുതൽ 6 മണി വരെയും യുവതികൾക്കു പകൽ 1 മണി മുതൽ 4 മണി വരെയും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വിദ്യാൎത്ഥിനികളിൽനിന്നു വസൂൽചെയ്യേണ്ട ഫീസ്സിനെപ്പററി ഒരു തീൎച്ച ചെയ്യാറായിട്ടില്ല. നമ്പൂതിരി വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷനായി ഒരാളെ നിശ്ചയിക്കയും ആ ആൾ അതാതു സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി അവിടങ്ങളിലെ അഭിപ്രായത്തിന്റെയും മററും സ്ഥിതിഗതികൾ അറിഞ്ഞ് അതാതു സ്ഥലങ്ങളിലെ വിദ്യാൎത്ഥിനികൾ അടക്കേണ്ടതായ ഫീസ്സ് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് ഇങ്ങിനെ ഒരു ത്രൈമാസികയാണ് അധികം നല്ലതായിരിക്കുകയെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

എന്ന്

ഒരു ശിഷ്യൻ കലത്ത് വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരി.

XVII

സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുമ്പോൾ ചിലകൂട്ടർ ആദർശഘോഷവും മുക്കിവിളിയും ചെയ്തു ലഹള കൂട്ടുന്നുണ്ട്. ആദർശം എനിക്കും വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. വലിയ വലിയ ആദർശങ്ങളെ നിരൂപിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു ചില സമയം ആഹ്ലാദം തോന്നാറുണ്ട്. പക്ഷേ അതൊക്കെ നടപ്പിൽ വരാത്തതാണല്ലോ എന്നറിയുമ്പോഴാണ വിഡ്ഢിത്തം വെളിപ്പെടുന്നത്. വേണ്ടാത്ത മനോരാജ്യംകൊണ്ടു കുറെ സമയം മാത്രം നഷ്ടമാക്കി. അധികം ആദർശനിഷ്ഠ ആലസ്യത്തിന്റെ ഫലമാണ്. മനോരാജ്യം കുറച്ചു പ്രവൃത്തി വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ നോക്കേണ്ടത് ആവാവുന്നതു മതി. കണ്ട വയ്യാവേലകളൊക്കെ വലിച്ചുകൊണ്ടു വരണമെന്നില്ല. പണ്ടു ഭാരതവർഷത്തെ കർമ്മക്ഷേത്രമെന്നാണ വ്യവഹരിച്ചിരുന്നത്. ഇന്നു അതിനെ മനോരാജ്യരാജ്യമെന്നു വിളിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതല്ല അതല്ല അങ്ങിനെ വേണ്ട ഇങ്ങിനെ വേണം എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുതന്നെ പറഞ്ഞു തർക്കിച്ചുകൊണ്ടു വെറുതെ നശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര വില കെട്ടതാണോ പുരുഷായുസ്സ്? അല്പമാണെങ്കിലും ഉള്ളസമയം അവനവനും മറ്റുള്ളവർക്കും ഉപയോഗകരമായ വല്ല ജോലിയും ചെയ്യാതെ ഇങ്ങനെ വഴക്കിനും മനോരാജ്യത്തിനും അടിമപ്പെട്ട് അതിദുർല്ലഭമായ മനുഷ്യജന്മത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതു ആരായാലും കഷ്ടമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം ഇതല്ല അതല്ല വേണ്ടത് എന്നെല്ലാം

വിലക്ഷണത്തിന്റെ ഫലിതാൎത്ഥം ഒന്നും വേണ്ട എന്നാണെ
ന്നും പരസ്യമായ സംഗതിയാണ്. എന്നിട്ടും നമ്മൾ അതിന
ചെവി കൊടുക്കുന്നതു മൂഢതയുടെ വിലാസമെന്നേ വേണ്ടു. മൂ
ന്നാൎക്കാൽ നാഴികയുള്ള ഈ ആയുസ്സിൽ നമുക്ക സ്ഥിരഫല
[illegible] [illegible] ച്ചുവെച്ചു പോകാനാണെന്നും അ
ന്യന്മാരുടെ ആക്രമണങ്ങളൊന്നും മറ്റും പറവാനിടയി
ല്ലെന്നും ധരിച്ച് ബാലകന്മാരായി യുദ്ധരംഗത്തിലേക്കിറ
ങ്ങുവാൻ കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. നവീന വിദ്യാഭ്യാസ
ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗുണദോഷചിന്ത പൌരസ്ത്യ പ്രാശ്ചാത്യരാജ്യ
ങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്; ഈ വിദ്യാഭ്യാസരീതികൊണ്ടു ലോ
കത്തിൽ അധികം അനൎത്ഥങ്ങളുണ്ടാകുന്നതെന്ന അഭിപ്രാ
യംതന്നെ ചില പ്രാമാണികന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ ത
ത്തയെപ്പോലെ നമ്മൾ ഏറ്റുപറയുന്നതു പരിഹാസ്യമായി
ട്ടുള്ളതാണ്. പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ ആധുനികവിദ്യാലയ
ങ്ങളെ ദൂഷിക്കുന്നതു ജ്ഞാനാസിദ്ധിയുടെ അകമേ കണ്ടും
കൊണ്ടാണ്. അത്യന്ത വിദ്യാമൃതം ആകണ്ഠം പാനം ചെയ്തു
മടുത്തിട്ടാണ് അവർ അന്യവിദ്യകളെ അന്വേഷിക്കുന്നത്. ന
മ്മുടെ സ്ഥിതികളതൊന്നുമല്ല. നമ്മൾ വിദ്യയുടെ സ്വാദു ത
ന്നെ അറിയാത്തവരാണ്. എന്നിട്ടാണ വരിഷ്ഠപണ്ഡിത
ന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേൎന്നു നാം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിമൎശ
നത്തിന്ന ഒരുങ്ങുന്നത്. വിദ്വാന്മാരുടെ സദസ്സിൽ നമുക്ക മി
ണ്ടാനധികാരമില്ല. സമ്പ്രദായാചാരം നിൎത്തി നമുക്ക വല്ല
തൊന്നാവും അകത്താക്കാൻ നോക്കണം. ഏതു വിദ്യ ലഭിക്കാ
നാണെളുപ്പമെങ്കിൽ അതു കൊടുക്കുക. സൎവ്വോൽകൃഷ്ടമായ
സിദ്ധൌഷധമേതാണെന്നു തിരഞ്ഞു പിടിക്കുമ്പോഴേക്കും രോ
ഗി സിദ്ധികൂടിയെങ്കിൽ കാൎയ്യമില്ല. വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന
തുകൊണ്ടു സ്ത്രീകൾ ദുഷിക്കുമെങ്കിൽ ആ ദോഷം നന്നെന്നാ
ണെന്റെ പക്ഷം. അസംബന്ധമാകുന്ന ഇതിക്കുന്നി വെ
ട്ടികളഞ്ഞിട്ടു ബാക്കിയുള്ള ഗുണം മതി.

മാട്ടൂർ കുഞ്ഞൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

പത്രാഭിപ്രായങ്ങൾ.

അ നു ബ ന്ധം III

I.

1. കഴിച്ചു കിളിപ്പാട്ടുകൾ വായിക്കാൻ തക്ക നിലയ്ക്കുള്ള അക്ഷരാഭ്യാസവും അതോടുചേൎന്നതന്നെ കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകൾ മുതലായ ചില പാട്ടുകൾ ശീലിക്കുകയും. ഇതേ സാമാന്യമായിട്ടുള്ളു. ഇവയുടെ തന്നെ അൎത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നൊ ഇ സംശയമാണ്. വായിച്ചുകേട്ടാലോ വായിച്ചാലൊ കഴിച്ചോരു 'കഥാപ്രസംഗം' മാത്രമുണ്ടായേക്കും. അതിൽക്കൂടതലായി അൎത്ഥജ്ഞാനം സാധാരണമല്ല.

സ്വഗൃഹത്തിൽ ആശാന്മാരെവെച്ചു പഠിപ്പിക്കുകയൊ അതിനു നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർ അയൽവക്കത്തു വല്ല നമ്പൂരിഗൃഹത്തിലും ആശാനെവെച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ കൂടെ അയക്കുകയൊ ആണ് പതിവ്.

II. ഉണ്ട്.

III. എ: മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങൾ എളുതുവായിച്ചാലും അൎത്ഥമറിയാറാവണം. അതിനുവേണ്ടതായ ഭാഷാജ്ഞാനം മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലുമുണ്ടായിരിക്കണം.

ബി. ഗൃഹകൃത്യങ്ങൾക്കാവശ്യം വരുന്ന കണക്കു, അതായതു നാലുക്രിയത്രൈരാശ്യം, നടപ്പുനാണയംകൊണ്ടുള്ള കണക്കുകൾ, പലിശ ഇത്രയുമറിഞ്ഞിരിക്കണം. പഞ്ചാംഗത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ശ്രാദ്ധം, ബലി, വ്രതങ്ങൾ മുതലായ അത്യാവശ്യങ്ങൾ അറിവാൻതക്ക പ്രാപ്തിയും വരണം

സി. ഡി. കുമാരഭൃത്യം. ഗൎഭാധാനംമുതൽ യൌവനാരംഭം വരെയുള്ള കാലത്തെ ചൎയ്യാക്രമങ്ങൾ സകാരണം അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ബി. ആരോഗ്യശാസ്ത്രം. രോഗശുശ്രൂഷയിലും രോഗികളുടെ പത്ഥ്യാക്രമത്തിലും വൈദ്യന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കത്തക്ക അറിവു്.

൪. ധർമ്മകാര്യങ്ങൾ.

എ. സ്ത്രീധർമ്മം.

ബി. കുലധർമ്മവും ധർമ്മക്രമങ്ങളുടെ അർത്ഥവും

സി. ആപദ്ധർമ്മങ്ങളുടെ സാമാന്യരൂപം.

ഇത്രയും ഒരു മാതിരിയെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

൫. കാവ്യവിഷയങ്ങൾ. സംഗീതം, സംസ്കൃത സാഹിത്യം, തയ്യൽ കൈകൊട്ടിക്കളി മുതലായവയിലേതെങ്കിലും വാസനക്കനുസരിച്ചു പഠിക്കാം.

ഇതിൽ മലയാളഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പുസ്തക മാത്രമായിതന്നെ നവീനശാസ്ത്രതത്വശകലങ്ങൾ, ലോകചരിത്രം മുതലായി ലോകജ്ഞാനപരമായ പ്രാഥമികപാഠങ്ങളും കഴിയണം ൩, ൪, ഈ ഖണ്ഡങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന വിദ്യ പഠിപ്പിക്കുവാൻ തത്തദ്വിഷയങ്ങളിൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ള യോഗ്യന്മാരെക്കൊണ്ടു ലളിതമായ മലയാളത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിപ്പിക്കുകതന്നെ വേണം. മൂന്നാം ഖണ്ഡത്തിലെ വകുപ്പും ൪ എയുടെ വകുപ്പും കൊള്ളാവുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഇപ്പോൾതന്നെ മലയാളത്തിൽ അപൂർവ്വമായുണ്ടു്. പോരാത്തവ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും നിഷ്പ്രയാസം തർജ്ജമചെയ്യുകയും ആവാം.

പാഠപദ്ധതി ൬ മുതൽ ൧൨ വയസ്സിനകമുള്ള ഏഴുവർഷകാലം കൊണ്ടു നിവർത്തിക്കത്തക്കതായിരിക്കണം. ബാലികാവിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു് അവിടെവെച്ചു പഠിപ്പിക്കാമെന്നു വെച്ചാൽ അതു നമ്പൂതിരിമാർക്കുടനെ അത്ര സമ്മതമാകുമോ എന്നു സംശയമാണു്. ബാലികമാർക്കു് വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥലത്തെത്താൻ വളരെദൂരം പോകേണ്ടതായി വരാത്തവിധത്തിൽ ഓരോ ദേശത്തും ആവശ്യംപോലെ ഒന്നോ അധികമോ ഏർപ്പെ

ട്ട നമ്പൂതിരിഗൃഹങ്ങളിൽ തന്നെവെച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനവേണ്ട സൌകൎയ്യമുണ്ടാക്കുന്നതായിരിക്കും നന്ന്. ഇങ്ങനെയായാൽ ചെറുബാലികമാൎക്ക് ഇടനേരം വല്ലതും കഴിക്കാനും മറ്റുമുള്ള സൌകൎയ്യം കിട്ടുന്നതിനും പുറമേ ഏതാണ്ടൊരു ഗുരുകുലവാസത്തിന്റെ ഫലവും കിട്ടും. പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഹിന്ദുസ്ത്രീകൾ തന്നെ ആയിരിക്കണം. മുട്ടിയപക്ഷം വയോവൃദ്ധന്മാരുമാകാം. കഴിയുന്നതും വിശാലബുദ്ധിയും, ഉദാരഹൃദയവുമുള്ളവരെത്തന്നെ പഠിപ്പിക്കാനാക്കാവൂ.

ഈത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പദ്ധതിയായിരിക്കും നമ്പൂതിരി ബാലികമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കാൎയ്യക്ഷമവുമുപകാരപ്രദവുമായിത്തീരുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്നത്തെ പൊതുസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള പള്ളിക്കൂടപ്പഠിത്തംകൊണ്ടു വല്ല സൎക്കാർ പണിയും പരീക്ഷ കിട്ടാമെന്നല്ലാതെ—അതും വലിയ വിഷമമായിത്തുടങ്ങി.—ഇഹത്തിനാകട്ടെ, പരത്തിനാകട്ടെ പറയത്തക്ക ഉപകാരമില്ലെന്നല്ല വലുതായ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കു വഴിയായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യസനസമേതം പറയാതെ തരമില്ല.

(സ്വരാട്)

II

We have received a copy of the questions issued by the secretary of the commission appointed by the N.Y. Sabha to enquire and report on the system of education most suitable to the women of their community. It will be a matter for great surprise to know that the Nambudiri women are at present getting no education of any sort. The community itself steeped in superstition, had been denying the advantages of systematised education to the fair sex. Consequently ignorance and illiteracy have been the heritage of Nambudiri women. With their primitive kind of dress and

ornaments, confined to the four walls ("falls is the word used) of their illoms, impenetrable to the rays and civilisation the Nambudiri women are leading a life of obscurity, aud ignorance. How can they look at the faces of their enlightened sisters who belong to other communities and who have reaped the advantages of education and culture? How can they stir out of their illoms disobeying the commands of cruel convention? How can they convince their guardians that the time spirit demands that they also should be educated and enlightened? Their condition is most deplorable. They have not the courage to demand their rights, mingle with their enlightened sisters and to work out their own salvation. The jealous care of their guardians, the superstitions vigilance of their masters have reduced them to a position of helplessness and degradation from which to save them is the immediate and sacred duty of all progressive members of their community. We are extremely glad that the Nambudiries, some of whom have recently begun to adopt a liberal attitude, are realising the miserable situation in which their women are placed and are trying to find out remedies for its amelioration. The appointment of the female education commission is the first unmistakable sign of such a happy realisation.

We are not in possession of reliable or accurate statistics as regards the literacy of Nambudiri women. But as far as we have enquired, we are able to state that only 10% of them are able to write although a more appreciable percentage can read puranic works like Ramayana or Mahabharata. Thus the only education that some of the fortunate members among them receive (if we can call it education) is the privilege to read the puranic books. No knowledge of arithmetic, history,

geography or domestic scince is imparted to them at their homes, neither are they allowed to attend schools even in places where there are seperate schools for girls. As early marriage is not prevalent among Nambudiris, there is practically no excuse for the illiterate condition of the Nambudiri females unless it is the gross superstition which is the presiding deity, of many a Nambudiri home. Music, sewing and embroidery which are the subjects to be taught to every girl are considered as necessary to Nambudiri girls and we wonder whether there is any girl in the community who can be called an adept in these arts. Such indifference cannot be tolerated any longer. Arrangements should be made immediately to admit the Nambudiri girls into schools specially intended for girls wherever such exist. In localities where there is a cluster of a large number of illoms, special schools should be started. Rich Nambudiris should provide facilities for the education of poor girls and the Govt. also must see to the speedy spread of education. All subjects, the knowledge of which are essential to girls, should be taught, and special stress should be laid on the study of sanskrit and domestic sceince. Those girls who are desirous to prosecute higher studies should be given the opportunity. But there is ample time to think of higher education as the case of lower education itself is under discussion. We hope that the commission like the ordinary Govt. Commissions will not end in a zero but recommend and successfully institute measures for the education and salvation of females who belong to a community, ancient, wealthy and gentle, but unfortunately superstitious.

(West Cost Spectator)

നമ്പൂതിരി സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മീഷൻ സിക്രട്ടറി ഞങ്ങൾക്കു ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—"നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഉന്നതിയെ പുരസ്കരിച്ചുള്ള നവീനസംരംഭങ്ങളെ നിങ്ങളും സന്തോഷത്തോടെ ഉററുനോക്കുകയും, വിജയം ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ ആ സംരംഭങ്ങളിൽ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് അവരുടെ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസകാൎയ്യവും. ആ വിഷയത്തിൽ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി ഒരു റിപ്പോർട്ടും, പദ്ധതിയും സമൎപ്പിക്കുവാൻ യോഗക്ഷേമസഭയിൽ നിന്നും ഒരു കമീഷനെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ ഒരു ചോദ്യരൂപത്തിൽ തെയ്യാർചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ചോദ്യങ്ങൾ സമുദായാംഗങ്ങളോടുള്ള രൂപത്തിലാണെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള അഭിപ്രായം സദയം അയച്ചുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ചോദ്യങ്ങൾ—൧. നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് ഇപ്പോൾ നൽകിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഏതെല്ലാമാണ്? എങ്ങിനെയെല്ലാമാണ്? ൨. ഇപ്പോൾ നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കൂടുതലായി വല്ലതും ആവശ്യമുണ്ടോ? ൩. ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതെല്ലാമാണു വേണ്ടതു്? ഏതു രീതിയിലാണു വേണ്ടതു്? മേൽപറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി ഈ കൎക്കിടകം ൩൦-ാം തിയ്യതിക്കുള്ളിൽ, സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസകമിഷൻ സിക്രട്ടറി, വിളയൂർ (പോസ്റ്റ്) എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയച്ചുതരേണ്ടതാണ്. എന്നു മൂത്തിരിങ്ങോട്ടു ഭവത്രാതൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, (കമിഷൻ സിക്രട്ടറി). ഞങ്ങൾ ഈ ചോദ്യങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ ദീൎഘമായ ഒരു മറുപടി എഴുതുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ൧-ം, ൨-ം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം എഴുതത്തക്കവിധം വിവരം ഞങ്ങൾക്കില്ല. നമ്പൂതിരിമാരും ഞങ്ങളും ചിലരും ഒരു രാജ്യത്തുതന്നെ നിവസിച്ചുവരുന്നവരാണെങ്കിലും, അവർ ഒരു ലോകത്തിലും, ഞങ്ങൾ മറെറാരു ലോകത്തിലും ജീവിച്ചുവരുന്നു എന്നാണു

ഞങ്ങൾക്ക തോന്നുന്നത്. എങ്കിലും നമ്പൂതിരിസ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം ഇനിയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണമെന്നുള്ളതിനെപ്പററി രണ്ടു അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുവാൻ തരമില്ല. ഒരു സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകൾ വിദ്യാഭ്യാസവും, ലോകവിവരവും ഇല്ലാത്തവരായാൽ ഏതുവിധപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും ബുദ്ധിമുട്ടുതന്നെയാണ്. സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസം കഴിയുന്നതും ചുരുക്കേണമെന്നാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഈ ഭാഷ പഠിക്കുന്തോറും മനസ്സിന്നുള്ള വികാസം കുറഞ്ഞുവരികയാണു സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ്‌വിദ്യാഭ്യാസം നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾക്കും അത്യാവശ്യമായി വേണ്ടതാകുന്നു. നല്ല ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള സ്ത്രീകൾ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായാൽ സമുദായം ക്ഷണത്തിൽ പരിഷ്കാരനില പ്രാപിക്കും എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പരിഭ്രമിക്കേണ്ടതില്ല. അതാകുന്നു ലോകത്തിൽ ഏററവും പ്രചാരമുള്ള ഭാഷ. ഒരു നാലുഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾ പഠിച്ചാൽ അതിന്നുള്ള ഗുണം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാണ്.

(മിതവാദി)

IV

നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾക്ക് ഏതെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസം ഇപ്പോൾ കിട്ടിവരുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക നിശ്ചയമില്ല. ഏതെല്ലാമായാലും അതൊക്കെ ഏററവും തുച്ഛമായിരിക്കാനേ ഇടയുള്ളു. ഇനി ഏതെല്ലാം വിധം വിദ്യാഭ്യാസം അവൎക്ക വേണമെന്നു ചോദിച്ചാൽ നമ്പൂതിരി പുരുഷന്മാൎക്ക ഏതെല്ലാം വിധം വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമാണൊ അതെല്ലാം തന്നെ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾക്കും വേണമെന്നാണു ഞങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി. നമ്പൂതിരി പുരുഷന്മാൎക്കാകട്ടെ മററുജാതി പുരുഷന്മാരിൽനിന്നു ഭിന്നമായ വിദ്യാഭ്യാസമല്ല ആവശ്യം. ചുരുക്കത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ജാതിമതഭേദമൊ സ്ത്രീപുരുഷഭേദമൊ ആവശ്യമില്ലെന്നാണു ഞങ്ങൾക്ക തോന്നുന്നത്. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും

പുരുഷവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും വല്ലതും ഭേദം ആവശ്യമാണെങ്കിൽതന്നെ അതു വളരെ ചില്ലറകാൎയ്യങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ നമ്പൂതിരിമാർ അവരുടെ പുരുഷന്മാൎക്കും സ്ത്രീകൾക്കും ഏതുമാതിരി വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പററിയല്ല ഏതെങ്കിലും നടപ്പിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാൎക്കും കൊടുക്കാൻ വഴിയെന്താണെന്നുള്ളതിനെപ്പററിയാണു പ്രധാനമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. അതാണു തല്ക്കാലം പ്രായോഗികമായിട്ടുള്ളതു്.

(സഹോദരൻ)

V

നമ്പൂതിരിസ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷൻ സിക്രട്ടറിയുടെ ഏതാനും ചോദ്യങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു വിജ്ഞാപനം ഞങ്ങൾക്കയച്ചതു കൈപ്പററിയെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. നവീനവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ യുവതിയുവാക്കളെയല്ല നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകൾ ആദൎശമായി ഗണിക്കേണ്ടതു് എന്നാണു ഞങ്ങൾക്ക് ആദ്യമായി പറവാനുള്ളതു്. മാനസികവും ആത്മീയവുമായ ജ്ഞാനം കുറേയെങ്കിലും സിദ്ധിക്കുവാനുതകുന്നതായിരിക്കണം ഇവൎക്കു നല്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം. ഒന്നാമതായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാലം അഞ്ചുവയസ്സുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സുവരെയായിരിക്കണം. ഈ ചുരുങ്ങിയ ഏഴു കൊല്ലത്തിന്നുള്ളിൽ ഇവർ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ സാമാന്യം നല്ല അറിവുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിന്നത്യാവശ്യമായിവരുന്ന സംസ്കൃതവും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതായതു—സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങൾ, നാടകങ്ങൾ ചമ്പുക്കൾ ഇതുകൾ വായിച്ചാൽ അവയുടെ ഒരു യഥാൎത്ഥതമെങ്കിലും ഗ്രഹിക്കാറായിരിക്കണമെന്നു താല്പൎയ്യം. സാധാരണ സ്കൂളിൽ 7-ാംതരം ജയിച്ച ഒരു കുട്ടിയുടെ അറിവു ഇവൎക്കു കണക്കുശാസ്ത്രത്തിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിന്നുപുറമെ ചരിത്രം ആരോഗ്യരക്ഷ,

ഗൃഹഭരണം, ശിശുപരിപാലനം, ഇവയിൽ സാമാന്യേന നൈപുണ്യമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇനി ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വിഷയം സർവ്വാനന്ദജനകമായ സംഗീതമാണ്. മനുഷ്യർ പൊതുവേയും സ്ത്രീകൾ പ്രത്യേകിച്ചുമുണ്ടാവേണ്ട ഈ ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചു നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ കാൎയ്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ പബ്ളിക്ക സ്കൂളിൽ പഠിച്ചു പരീക്ഷ പാസ്സാവുന്ന സമ്പ്രദായം തൽക്കാലസ്ഥിതിക്ക് ഇവൎക്കാവശ്യമില്ലെന്നും ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാപരിജ്ഞാനം എത്രയും അത്യാവശ്യമാണെന്നും ഞങ്ങൾ ഉറപ്പായി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ, കയ്യക്ഷരം, കണക്ക മുതലായ പ്രാഥമികപാഠങ്ങൾ, അടുത്തു ബാലികാവിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. അവയിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാത്ത മറുവിഷയങ്ങൾ, ഗൃഹത്തിൽവെച്ചോ, അധികം ഇല്ലങ്ങളുള്ള ദിക്കിൽ പ്രത്യേകവിദ്യാലയം സ്ഥാപിച്ചോ നിഷ്കൎഷയായി പഠിപ്പിക്കതന്നെ വേണം. വാസനക്കനുസരിച്ചു നൂൽനിൎമ്മാണം, തുന്നൽപ്പണി ഇവയും അഭ്യസിക്കേണ്ടത്യാവശ്യമാണ്. പഠിപ്പിക്കുവാൻ ആവുന്നതും ഉപാദ്ധ്യായിനികളെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. അധികം ഇല്ലങ്ങളുള്ള ദിക്കിൽ പ്രത്യേകവിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിന്നു താഴെയുള്ള ബാലികാബാലന്മാരെ ഒന്നായി പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ അനൌചിത്യമില്ലെന്നാണ ഞങ്ങൾക്ക തോന്നുന്നത്. സാമാന്യറിവിന്ന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ പത്രവായന ഒരു നിത്യകൎമ്മംപോലെ അനുഷ്ഠിപ്പിക്കണം. മേൽപ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളിൽ യുവജനങ്ങളെങ്കിലും ഒന്നു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചാൽ ഇന്നത്തെ അസ്വാതന്ത്ര്യവും അജ്ഞതയും നീങ്ങി അഭ്യുദയത്തിന്നുള്ള മാൎഗ്ഗമായിത്തീരുമെന്നു ഞങ്ങൾ പൂൎണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

(കെ. മനോരമ.)

VI

യോഗക്ഷേമസഭയിൽനിന്നു നമ്പൂതിരിസ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നതിനായി ഒരു കമ്മററിയെ ഏൎപ്പെടുത്തുകയും ആ കമ്മററിക്കാർ ഇതു സംബന്ധിച്ച ലഭിക്കേണ്ട വിവരങ്ങൾക്കായി ഏതാനും ചോദ്യങ്ങൾ രൂപീകരിച്ച് അവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സമുദായപരിഷ്കരണോന്മുഖമുള്ള യോഗക്ഷേമസഭയുടെ പരിശ്രമങ്ങളിൽ ഈ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരണശ്രമം അഗ്രിമസ്ഥാനത്തെ അൎഹിക്കുന്നു. 'നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്ക് ഇപ്പോൾ നൽകിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഏതെല്ലാമാണ്? കൂടുതലായി വല്ലതും വേണമോ? വേണമെങ്കിൽ ഏതെല്ലാം, ഏതുരീതിയിലാണു വേണ്ടതു്?' എന്നീ ക്രമത്തിലുള്ളതാണു കമ്മററിക്കാരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ. കേവലം മതപരമായ വിദ്യാഭ്യാസവും ആചാരബോധവും നമ്പൂതിരിബാലികമാർ പ്രത്യേകിച്ചു ലഭിക്കേണ്ടതില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഈവക ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടികൊണ്ടു കമ്മററിക്കാൎക്ക് എന്തെങ്കിലും കൂടുതൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നില്ല. പരിഷ്കൃതമായ മററുസ്ത്രീസമുദായത്തെപ്പോലെ അന്തൎജ്ജനങ്ങളേയും കാലാനുസൃതം നവീകരിക്കണമെന്നാണു നമ്പൂതിരിമാരുടെ വിചാരമെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ സ്ത്രീസമുദായത്തിലുപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്ന സാധാരണവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിതന്നെ നമ്പൂതിരിബാലികമാൎക്കും മതിയാകും. ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രത്യേക ജാതിനാമാദികളെ ആശ്രയിച്ചുള്ളതല്ലല്ലോ വിജ്ഞാനം. എഴുത്തും, വായനയും, സംഗീതവും, തയ്യലും, ഗൃഹഭരണജ്ഞാനവുമെല്ലാം ഏതുജാതി സ്ത്രീകൾക്കും അവശ്യം വേണ്ടതുതന്നെ. ഇപ്പോൾ അന്തൎജ്ജനങ്ങൾക്കു മററുസ്ത്രീകളുടെയിടയിൽ അൎഹാനുസരണമുള്ള സ്ഥാനമില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസക്കുറവാണു്. അതുകൊണ്ടു യോഗക്ഷേമത്തെ പുലൎത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു് അന്തൎജ്ജനങ്ങളെ വിദ്യാസമ്പന്നകളാക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഈ വി

ധം ആലോചിച്ചാൽ ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസരീതിക്ക പൊതുവായ ദോഷമുണ്ടാകുന്നതുവരെ അന്തർജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും നടപ്പിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിതന്നെ ആയിരിക്കും സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

(നസ്രാണീ ദീപിക.)

VII

നമ്പൂതിരിബാലികമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷൻ സിക്രട്ടറി മൂത്തിരിങ്ങോട്ടു ഭവത്രാതൻനമ്പൂതിരിപ്പാടു ഞങ്ങൾക്കയച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ അന്യത്ര പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ഞങ്ങൾക്കുള്ള അഭിപ്രായം താഴെ വിവരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഞങ്ങൾക്കറിവുകിട്ടിയേടത്തോളം പറകയാണെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിബാലികമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥിതി എത്രയോ ശോചനീയമായിട്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നതായുള്ളു എന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ സാമാന്യമായ മനോഗതി കേവലം പരിശുദ്ധങ്ങളായ അടിയാർ വഴക്കുകളിലും മറ്റും മാത്രം വ്യാപരിച്ചുകാണുന്നതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭാവമാണെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പാതിവ്രത്യാദികളായ മറക്കുടയുടെ മറുഭാഗം പോലും കാണാത്തവരായ ഉൽകൃഷ്ടധർമ്മങ്ങൾക്ക ഹാനിവരാതിരിക്കത്തക്കവിധം ഏറെ സംസ്കാരമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം നമ്പൂതിരിബാലികമാക്ക് അത്യാവശ്യമാണ്.

കമ്മീഷൻ ചോദിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിനു പ്രത്യേകമായൊരു സമാധാനം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രഥമപ്രശ്നത്തിന്റെ സമാധാനത്തിൽതന്നെ ഈ സംഗതി അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്യാവശ്യം വേണ്ട അക്ഷരജ്ഞാനം മാത്രം കൊടുക്കുക ഉണ്ടായിരു

ണാലും നമ്പൂതിരിബാലികമാർക്ക് ഗണ്യമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലെന്നാണല്ലോ ഞങ്ങൾ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരം. മൂന്നാം ചോദ്യത്തിന്റെ സമാധാനം ആലോചിച്ചു പറയേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. നമ്പൂതിരിമാരിൽ നിന്നിതരന്മാരായ മററുള്ള വർഗ്ഗക്കാരുടെ സ്ത്രീകൾക്കു് ഇന്നു നൽകിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം എത്രകണ്ടു് അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നമ്പൂതിരിബാലികമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം അത്തരത്തിൽതന്നെ മതിയോ എന്നും പോരെങ്കിൽ അതു് എങ്ങനെയായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ആണു് ഇക്കാര്യത്തിൽ ആലോചിക്കുവാനുള്ളതു്. ഈ സംഗതിയിൽ നമ്പൂതിരിബാലികമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഹൃദയസംസ്കാരത്തിനും സദാചാരപ്രവൽകരണത്തിനും ഉതകുന്നതും ഗാർഹസ്ഥ്യജീവിതത്തിൽ അത്യാവശ്യമായ ഗൃഹഭരണം ശിശുപരിപാലനം മുതലായുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സ്ഖാലിത്യം വരാതെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. ഒഴുക്കനായ ഒരഭിപ്രായം പറയുന്നതിനേ തൽക്കാലം സാദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നുള്ളു.

([illegible])

VIII

നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസനിലയെ അന്വേഷിക്കുവാനും, വല്ല മാററങ്ങളും ആവശ്യമെങ്കിൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കുവാനുമായി നമ്പൂതിരി യോഗക്ഷേമസഭയുടെ ഇക്കഴിഞ്ഞ വാർഷികയോഗത്തിൽനിന്നും ഒരു കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുതകമ്മീഷൻ യോഗംചേന്നു് അന്വേഷണമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. നമ്പൂതിരിബാലികമാക്കു് ഇപ്പോൾ നല്കിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം എന്താണെന്നും, എന്തു മാററമാണാവശ്യമെന്നും സമുദായാംഗങ്ങളുടേയും മററും അഭിപ്രായമറിവാനാണ കമ്മീഷൻ ശ്രമം പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നമ്പൂതിരിബാലന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി മുമ്പു് അ

ന്വേഷണങ്ങളും, നിർദ്ദേശങ്ങളും, ചില പ്രവൃത്തികളുമൊക്കെയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബാലന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ മാററം ചെയ്യുമ്പോൾ അതു ബാലികമാൎക്കും ബാധകമാവാതെ തരമില്ല. ആ ബാധകമാവൽ എങ്ങിനെ ആയിരിക്കണമെന്നേ അന്വേഷിക്കുവാനുള്ളു. ലോകജീവിതത്തിൽ വിചാരി തോന്നുവാനല്ല, അധികമധികം മുമ്പോട്ടു പോയി അതിനെ കയ്യടക്കുവാൻതന്നെയാണ നമ്പൂതിരിയുവജനങ്ങൾ ഇന്നു ശ്രമപ്പെടുന്നതു്. ബാലികമാരേയും അപ്പോൾ അതിന്നുതന്നെയാണ വളൎത്തേണ്ടിവരിക. പക്ഷെ ലോകരംഗത്തിൽ മുന്നോട്ടിറങ്ങി പടവെട്ടേണ്ട പുരുഷന്മാൎക്കൊപ്പം സ്ത്രീകളും നാനാവിധമേടപാടുകൾക്കും അലച്ചിലിനും അടിമപ്പെടുകയാണോ വേണ്ടതു്. അതോ പുരുഷന്മാർ ശ്രമബിന്ദുക്കളോടുകൂടി ഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ആശ്വാസം നല്കുവാൻ അവരുടെ കാത്തിരിക്കുകയാണോ ഐശ്വൎയ്യവും, സംതൃപ്തജീവിതത്തിന്നു പ്രയോജനകരവുമെന്നുള്ളതു് അന്വേഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. സുഖജീവിതമാണ് എല്ലാവരുടെയും ആദൎശം. അതു സാധിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കണം വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏൎപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഇക്കാൎയ്യം കമ്മീഷൻ വേണ്ടതുപോലെ അന്വേഷിക്കുകയും സമുദായാംഗങ്ങൾ അവരവരുടെ അഭിപ്രായം കമ്മീഷനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

(അജ്ഞേയം)

IX

നമ്പൂതിരിയോഗക്ഷേമസഭയുടെ ഇക്കഴിഞ്ഞ വാൎഷികയോഗത്തിൽനിന്നും നിശ്ചയിച്ച സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷൻ സിക്രട്ടറി ബ്രഹ്മശ്രീ മുത്തിരിങ്ങോടു ഭവത്രാതൻനമ്പൂതിരിപ്പാട അവർകൾ നമ്പൂതിരിബാലികമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രസിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ സമുദായത്തിലെ

മഹാജനങ്ങളുടേയും പ്രമാണപ്പെട്ട പല വൎത്തമാനപത്രങ്ങളുടേയും ആലോചനക്കും അഭിപ്രായത്തിനും വിഷയമായിട്ടുണ്ടെന്നും, അഭിപ്രായങ്ങളും മറുവടികളും കമിഷൻ സിക്രട്ടറിക്കു ധാരാളം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അറിയുന്നതു സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസാഭിലാഷികളായ സമുദായാംഗങ്ങൾക്കു സമാധാനപ്രദവും സന്തോഷകരവുമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അഭിപ്രായം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു കാലാവധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഈ മാസാവസാനത്തോടുകൂടി കഴിയുന്നതാകകൊണ്ടു് ഈ സംഗതിയിൽ ഏതെങ്കിലും അഭിപ്രായമുള്ളവർ ഇനി അമാന്തിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും നിശ്ചിതകാലാവധി ഇവിടെ ആയെന്നു ഓൎമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസകാൎയ്യം കരം നിസ്സാരമാണെന്ന വിചാരംകൊണ്ടോ എന്തോ ചിലർ യോഗക്ഷേമസഭയുടെ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസപരമായ സമാരംഭങ്ങളെപ്പററി കുറഞ്ഞൊരു ഹാസ്യരസത്തോടെ അങ്ങുമിങ്ങും ചിലതു പിറുപിറുക്കുന്നുണ്ടാവാം. അതെന്തായാലും ഈ ഉദ്യമം ഏററവും ശ്ലാഘനീയമാണെന്നു സമുദായാംഗങ്ങൾ അധികവും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും മംഗളപരിസമാപ്തിക്കു് ആശീൎവദിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ലെന്നു് ഇവിടെ നല്ല ഉറപ്പുതന്നെയുണ്ടു്.

ബാലികമാൎക്കു് ഇപ്പോൾ നല്കിവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം എന്തെല്ലാമാണെന്നും ഇന്നത്തെതിൽ കൂടുതലായി വല്ലതും ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നുമുള്ള രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾക്കു് ആൎക്കും നിഷ്പ്രയാസം മറുവടി പറയാവുന്നതേയുള്ളു. മലയാള അക്ഷരങ്ങൾ കിളിപ്പാട്ടുരീതിയിലോ ഗാഥാരീതിയിലോ ആയാൽ കഷ്ടിച്ചു കൂട്ടിവായിക്കാൻ മാത്രമുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു വല്ല വിദ്യാഭ്യാസവും ഇന്നു ബാലികമാൎക്കു നൽകുന്നുണ്ടോ എന്നും അഥവാ അതുതന്നെ കാൎയ്യമായി അങ്ങിനെ അവൎക്കു നല്കിയാണോ വശമാവുന്നതെന്നും വളരെ സംശയമാണു്. മിക്കവാറും ഗൃഹാന്തൎഭാഗത്തിന്നു് അമ്മമാരുടേയോ മററോ ചുരുക്കം വല്ല സഹായത്തോടും കൂടി സ്വപ്രയത്നമായിത്തന്നെ പഠിക്കുകയാണെന്നു

വേണം പറയുവാൻ. ഈ സ്ഥിതിക്ക് അക്ഷരവിദ്യതന്നെ അവൎക്ക് വേണ്ടപോലെ നൽകുന്നുണ്ടെന്നു പറവാൻ കുറെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു 'കൂടുതലായി' വല്ലതും ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന്നുതന്നെ അൎത്ഥം മതിയാവുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ വല്ല വിദ്യാഭ്യാസവും നല്കുന്നുണ്ടെങ്കിലല്ലെ ആ 'കൂടുതൽ' പദത്തിന്നൎത്ഥമുള്ളുവല്ലൊ. ആകയാൽ, പുരുഷന്മാൎക്കെന്നപോലെ സ്ത്രീകൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത അത്യാവശ്യമാണെന്നോ അതിന്നു മറുപടി പറയേണ്ടതുള്ളുവെന്നാണു വരുന്നതു്. എന്നാൽ ബാലികമാൎക്കു എന്തെല്ലാം വിദ്യകളാണു വേണ്ടതെന്നും ഏതു രീതിയിലാണു നല്കേണ്ടതെന്നുമുള്ള രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിന്നു കൂലങ്കഷമായി ആലോചിച്ചു ബുദ്ധിപൂൎവ്വകമായ ഒരു മറുപടി പറയേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഈ കാൎയ്യത്തിൽ ഉയൎന്ന പല ആദൎശങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും അവ പെട്ടെന്നു സാധിക്കാത്തതാണെന്നു ബോദ്ധ്യവും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു പ്രയാസകരമായ ഈ ചോദ്യത്തിന്നു തോന്നുന്ന മറുപടി പറയുവാൻ അതിന്റെ പ്രായോഗികതയെപ്പററിയ ചിന്ത ധാരാളം അനുവദിക്കായ്കയുണ്ടു്. എങ്കിലും സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കാസ്പദമായ ഈ വിഷയത്തെപ്പററി എന്തെങ്കിലും പറയാതിരിപ്പാനും ഞങ്ങളെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രായോഗികതയെ മാത്രം മുൻനിൎത്തി ഒരഭിപ്രായം പറവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കൂട്ടത്തിൽ കുറെ ആദൎശങ്ങളും കലൎന്നു പോവാതെ തരമില്ല എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. സ്ത്രീകൾക്കു് ഏതുതരം വിദ്യാഭ്യാസമാണു് ഉത്തമമെന്നും ഏതാണു് അധമമെന്നും മററുമുള്ള കാൎയ്യങ്ങളിൽ സൎവ്വസമ്മതമായ ഒരഭിപ്രായം ഇനിയും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇന്നു വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും സൎവ്വകലാശാലകളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നു, ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകോപയോഗകരമായ വിദ്യാഭ്യാസംതന്നെയാണോ സ്ത്രീകൾക്കും ആവശ്യമെന്ന കാൎയ്യം വളരെ സം

ശയാസ്പദമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. മാത്രമല്ല, പൊതുകാൎയ്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു രാഷ്ട്രീയമായോ, ധനാഗമമാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു സാമ്പത്തികമായോ, സ്വതന്ത്രമായി പ്രവൃത്തിയെടുത്തു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ടിയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമല്ല സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ടതെന്ന അഭിപ്രായക്കാരാണു് ഇന്നു് അധികവും കാണപ്പെടുന്നതു്. പരിഷ്കൃതാശയന്മാരും, ധനവാന്മാരും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റും ധാരാളമുള്ള ഇതരസമുദായങ്ങളിൽ പോലും സ്ത്രീകൾ ധാരാളം നവീനരീതിയിലുള്ള പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിച്ചു ബിരുദധാരികളായിക്കാണുന്നില്ല. ഉയൎന്ന നിലയും പദവിയുമുള്ളവൎതന്നെ അവരുടെ പുത്രന്മാരെ വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കയക്കുന്ന മാതിരി പുത്രിമാരെ അയക്കുന്നതിൽ അത്ര ശുഷ്കാന്തിയും ശ്രദ്ധയും കാണുന്നില്ല. ഇതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ചിന്തിക്കേണം. സ്ത്രീകൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമില്ലെന്നല്ല, ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം അവൎക്കു് അത്ര പറ്റിയതല്ലെന്നു വിചാരത്തെന്നായിരിക്കാനേ വഴിയുള്ളു. ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തെ *കുറെ സ്ത്രീകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി അവൎക്കും അത്ര തൃപ്തിയായിട്ടല്ല തോന്നുന്നതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊച്ചിയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ത്രീകളിൽ ചിലർ ഈ വിഷയത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കു് ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം അയച്ചിട്ടുള്ളതുതന്നെ ഈ അതൃപ്തിയെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിലും നല്ലതായ ഒരു പദ്ധതി കാണാഞ്ഞിട്ടു മാത്രമാണു ചിലർ ഇക്കാലത്തു മുതിൎന്ന സ്ത്രീകളെ പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കയക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു നമ്പൂതിരി ബാലികമാൎക്കു് ഇന്നത്തെ നവീനരീതിതന്നെയാണു് ഉത്തമമെന്നു പറവാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സുവരുന്നില്ല. ഭൎത്താവിന്റെ ഹിതാനുവൎത്തിയായി ഒരു ഉത്തമഗൃഹനായികയായി ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ട ആത്മശുദ്ധിയും, സദാചാരബോധവും, വിശ്വാസദാൎഢ്യവും നൽകുന്നതായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയാണു്

ബാലികമാൎക്കവേണ്ടി കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി വിഷയങ്ങളെ വിഭജിച്ചു തരംതിരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടു് ഇപ്പോൾ പ്രയോജനമില്ലല്ലൊ. എങ്കിലും, കാവ്യനാടകാദികൾ വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കാനുള്ള സഹൃദയത്വം മാസികാപത്രഗ്രന്ഥാദികൾ നോക്കി മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ട ഭാഷാജ്ഞാനവും സംഗീതം മുതലായ സുന്ദരകലകളിൽ പ്രായോഗികമായ അറിവും സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതു ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ മനോഹരത്വത്തിനും പരിശുദ്ധിക്കും ഉപകാരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു് ആൎക്കും സമ്മതിക്കാതെ കഴികയില്ല. എന്നാൽ മാതൃകായോഗ്യയായ ഒരു ഗൃഹനായികയായിത്തീരേണ്ടതിന്നു വേറെ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. ദാമ്പത്യജീവിതത്തെ സുഖകരമായി നയിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസമല്ലാതെ ഒരു ഉത്തമഗൃഹനായികയായി കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടതിന്നു വേണ്ട ബാലപരിചരണം, ഗൃഹഭരണം മുതലായ കാൎയ്യങ്ങളിൽ വേണ്ട അറിവു് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു് ഒരു വലിയ ന്യൂനത പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. മനുഷ്യന്റെ ആദിമഗുരുസ്ഥാനം വഹിക്കേണ്ട സ്ത്രീകളെ നല്ല പഠിപ്പുള്ളവരാക്കിത്തീൎക്കാഞ്ഞാലുള്ള ദോഷം ഒരു കാലത്തും നീങ്ങുന്നതല്ലല്ലൊ. അവർ ഏററവും സൽസ്വഭാവികളായിരിക്കയും വേണം. ഇങ്ങിനെ ആദൎശലോകത്തിൽ സ്വപ്നപ്രായമായിത്തോന്നുന്ന പലേ സംഗതികളേയും ഉള്ളിൽവെച്ചുവേണം സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി ഒരു പുതിയ പദ്ധതി നിൎമ്മിക്കുവാൻ. ഇതു് അത്ര ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു നമ്പൂതിരിമാൎക്കു് അതു സാദ്ധ്യമാവുന്നതുവരെ ബാലികമാരെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കാതെ ഇരുത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. പൂൎണ്ണമല്ലെങ്കിലും തല്ക്കാലം ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കാതെ തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ആദൎശാനുരൂപമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി കണ്ടുപിടിക്കാൻ അസാദ്ധ്യമെന്നു വെച്ചു പിൻതിരിയുകയു

തരുണ്ടു്. കേരളത്തിൽ പരമ്പരയാ അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂടിയാലോചിച്ചാൽ അവൎക്കൊക്കെക്കൂടി സ്വീകാൎയ്യമായ ഒരു പദ്ധതി നിൎമ്മിച്ചു പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്താൻ സാധിക്കാതിരിക്കയില്ല. അതിനുള്ള ശ്രമംകൂടി ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു് ഇവിടെ തികച്ചും അഭിപ്രായമുണ്ടു്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു അഭ്യാസം അതിനുമുമ്പു ബാലികമാൎക്കു നല്കേണ്ടതില്ല. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം അതാതു ദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകവിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തേണ്ടതുമാണു്. അതില്ലെങ്കിലും ബിരുദധാരികളായ സ്ത്രീകളെ ഓരോ ഗൃഹങ്ങളിൽ താമസിപ്പിച്ചു തൽക്കാലം പഠിപ്പാരംഭിച്ചാലും മതിയായിരുന്നു. എന്നാൽ കാലംകൊണ്ടു് എല്ലാം ശരിപ്പെട്ടു വേണ്ടവഴിയിലായിക്കൊള്ളും.

(യോഗക്ഷേമം)

